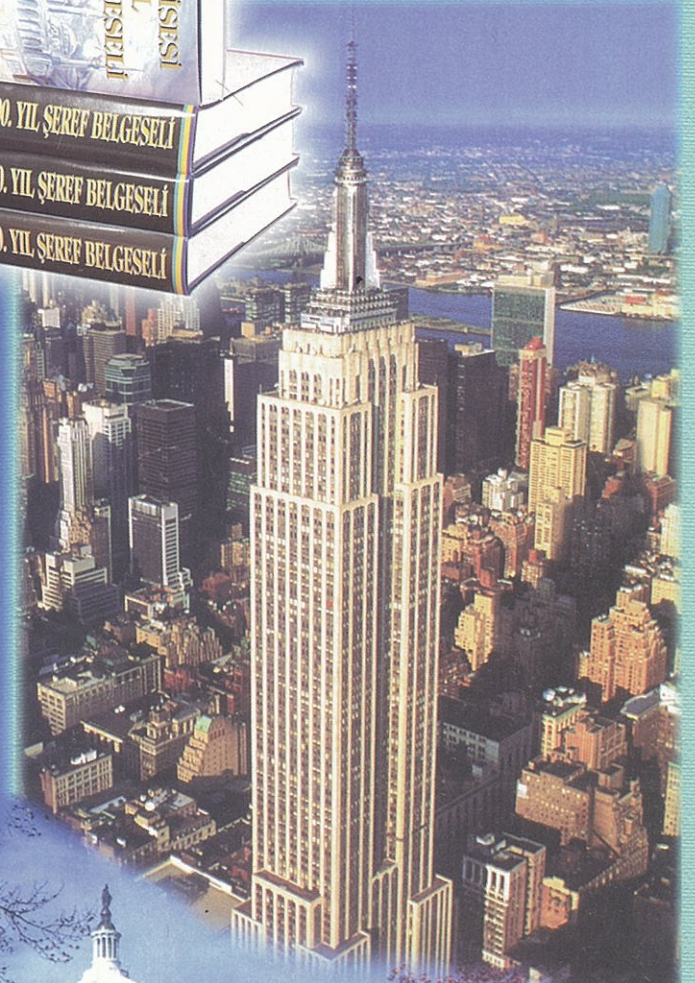

Kayseri Lisesi

Derqisi

YIL: 7 • GENEL SAYI: 23 • EYLÜL - EKİM - KASIM 1999

Kayseri Lisesi 100. Yıl Şeref Belgeseli'ne

Amerika'dan Ödül

FEDERATION OF TURKISH
AMERICAN ASSOCIATIONS, INC.

M. Ata Erim, M.D.
President

821 United Nations Plaza
New York, NY 10017 USA
Tel : 212 - 682-7688
Fax : 212 - 687-3026
Tel : 732 - 574-1396
Fax : 732 - 381-0091
Internet: www.ftaa.org

World Turkish Congress
Dünya Türkleri Konseyi

M. ATA ERİM, M.D.
President

821 United Nations Plaza
New York, NY 10017 USA
Tel: 212.682-6382 or
908.574.1396

Dünya Türkleri Konseyi Başkanı Dr. M. Ata ERİM tarafından Yusuf ÖZMERDİVENLİ'ye İngilizce basılmış ATATÜRK kitabı verilirken... (Resimdeki diğerleri; Dr. Ömer TURNACIOĞLU, Avukat Nevzat TÜRK TEN.)

Amerika'da bulunan Türkler sportif faaliyetleri de ihmal etmiyorlar. 30 Ağustos nedeniyle Amerika'da 15 takımın katılımıyla gerçekleştirilen futbol turnuvasında Amerike sahalarında Türk bayrağı dalgalandırılıyor...

Kayseri Lisesi mezunu sayın Mehmet BEDESTANİ'nin rehberliğinde Washington'da Meclis Binası ve Beyaz Saray'ı gezerken...

Belediye gençler için kitap, CD, kaset vb. her türlü dökümanın bulunduğu kütüphaneler kurmuştur. Bu kütüphanelerin yaz tatilinde bile gençlerin ilgi odağı olduğunu gördük...

Sayın Ömer TURNACIOĞLU'nun eşi Norveç asıllı Lise (Leman) TURNACIOĞLU "Ben Kayseri'de ve Türk olarak doğmadım" diyecek kadar kendisini Türk hissetmektedir. Evliliğe müteakip müslüman olmuştum. Karada olduğu gibi, gemide de bize Amerika'yı anlatırken...

Kayseri Lisesi Dergisi
Kayseri Lisesi Yayın Organıdır

Yıl: 7 Genel Sayı: 23
1999-2000 Öğretim Yılı
Sayı: 1
EYLÜL-EKİM-KASIM 1999

SAHİBİ

Kubilay AKYÜREK
Okul Müdürü

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Yusuf ÖZMERDİVENLİ
Fizik Öğrt. ve Müd. Yrd.

İNCELEME KURULU

Sedat KARAKOÇ
Edebiyat Öğretmeni
Hörmet SÖYLEMEZ Y.D. 3-C
Didem BOZGEDİK 2/C
Canan ULUIRMAK 1/B
Erkan YILDIRIM 10/E
Hüsnüye KARADEMİR 11/İ

SECİCİ KURULU

İsmail ASLANTAŞ
Coğrafya Öğretmeni
Gonca TUNCER 11/F
Zehra KAYA Y.D. 3/D
Tuğba KAYA 11/A
Emine BOĞUCU 9/G
Çiğdem SOYKÖSE Haz./A

Reklam Kurulu

Güngör AKIN
İngilizce Öğretmeni
Reyhan ÖZTAŞKIN 11/D
Songül YAĞMUR 11/E
Nazmi ATEŞ 11/B

Haberleşme Adresi

Kayseri Lisesi Dergisi
PK. 246 Tel: 222 89 04
222 71 36-222 71 87 (Pbx)
Fax: 231 13 62
KAYSERİ

Okulumuzun İnternet Web-Sayfası

www.netone.com.tr/~lisel
adresinde hizmete girmiştir.
email: lisel@netone.com.tr

Dizgi-Baskı

NETFORM

Matbaacılık Ltd.Şti.

Tel: 320 92 64 - 65 - 222 22 63

Orta San. Anıtamir Karşısı Gazibey Cad. No:11
KAYSERİ

İçindekiler...

Sunuş.....	2	Sindirella	
Kubilay AKYÜREK'le Mülakat.....	3	Ekram ÖZTÜRK, Ramazan SÖNMEZ, Ekrem ÇELİK.....	34
Amerika'dan Ödül		Dalgın Gözler	
Yusuf ÖZMERDİVENLİ.....	6	Bayram ŞİMŞEK 11/İ 9338.....	36
Türk Milleti-Milli Mücadele ve O		Kayseri Liseli Olmak	
Gülay ÖZCURT Y.D. 3/B 403.....	11	Sevim AKPINAR 11/H 7611.....	36
Milli Kültür ve		Kendinizi Koruyunuz	
Bir Yabancı Gözüyle Cumhuriyet.....	13	Gökhan ALTUNBULAK Haz/A 65.....	37
Cumhuriyet (Şiir)		Hayat Yolunda	
Bekir Sıtkı ERDOĞAN		Fethi KUŞKAYA 9/C.....	37
Bugün (Şiir)		Bugünü Yaşamak	
Uluğ TURANLIOĞLU.....	14	Ahu ARSLAN 11/D 9229.....	37
Atatürk'e Ağıt (10 Kasım)		En Çok Satan Kitaplar	
E. Cem GÜNEY.....	15	Seda ŞENBERBER Haz./D.....	38
Öğretmenler Günü.....	16	Kayseri'de Bu Akşam	
Öğretmen (Şiir)		Nurettin ATEŞ.....	38
Rıza ÜMİT.....	17	Duvar Yazıları	
Okulda Yaşama Kuralları		Elmas ŞAHİN.....	39
Dr. Suat ONGAN.....	18	Fıkralar	
Çiçeklerin Dili.....	18	Gonca TUNCER 11/F 8298.....	40
Lisede İlk Gün		Aşk Depremi (Şiir)	
Semahat ADIYAMAN Haz.C.....	19	Murat CEYLAN Y.D. 3/D 327.....	41
Lise Yılları		Bir Çift Morluk (Şiir)	
Leyla GÖKTAŞ 9/C.....	19	Nursen YAŞI Y.D. 2/C 14.....	41
Kayseri Tipleri - 5		Küskünüm (Şiir)	
Dr. Mustafa PARLAK.....	20	Keziban KARAKOÇ 11/C 9357.....	41
İlginçlikleriyle Güneş Tutulması		Acı Düş (Şiir)	
Aslıhan DURAN 11/A 8361.....	22	Erkan YILDIRIM.....	41
Deprem		Bilmeceler	
İsmail ASLANTAŞ.....	23	Gonca TUNCER 11/F 8298.....	42
Marmara Depremi		Deprem Yasası	
Çınar BENZER 9/B 7828.....	24	Nazik ÇATALYÜREK Haz.A 152.....	42
Bir Deprem Ardından		Biyolojik Bulmaca	
Derya CİNGÖZ 9/C.....	25	Erkan YILDIRIM 10/E 6748.....	42
Marmara Depremi		Bulmaca	
Zeliha ASLAN 9/B 7798.....	25	Seyit TEKİN.....	43
Gün Doğmadan Neler Doğar.....	26	Mezunların Kaleminden	
Birlikten Kuvvet Doğar.....	27	Hülya PIŞMIŞOĞLU 11/D	
Deprem Bıraktığı Yalnızlık		A.Semra EYİNNEM	
Zeliha ASLAN 9/B 7798.....	28	Ömer KILIÇ.....	44
Keşke "Keşke" Demeseydik		Mustafa Kemal Sevgisi	
Gülay ÖZCURT Y.D. 3/B.....	29	Safiye ÇİÇEKLI Haz.D 187.....	45
Kutatgu Bilig'den.....	30	Cumhuriyetin 76. Yılı	
Zamanı Yetiştiremiyorsanız		Meltem AKKAN.....	46
Dilek BAYRAM 11/A 8989.....	31	Karikatürler.....	47
Bir ÖSS Ki...		Sanat / Doğan HIZLAN.....	48
Tuba KAYA 11/A 814.....	31	Sevgileri Yarınlar Bıraktık	
Don Kişotça Sorular		Hicran CAN 10/C 8714.....	48
Fatma DELİCEOĞLU.....	32	Reklamlar.....	49
Televizyon ve Biz		Acı Kayıp.....	50
Hürmet SÖYLEMEZ Y.D. 3/C 306.....	33	Okulumuzdan Haberler.....	50
Son Arzum (Şiir)			
Samur YILMAZ.....	33		

Sunuş

DİLE KOLAY...

KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ yakın ilgi ve teveccühlerinizle 23. sayıya ulaşmış bulunuyor. Son yıllarda saman alevi gibi parlayan sönen yüzlerce derginin arasından süreli yayın ve okul dergisi olarak fikirde, sanatta, iyiye güzele ve doğruya hizmet edebilmek için "istikrarlı", "kaliteli" ve "ağır" bir dergi hüviyetini kazanmak çok güç olmakta ve mazhariyetlerin en büyüğünü teşkil etmektedir.

Çok güçtür, çünkü çeşitli ekonomik sıkıntıların zorladığı, fikir ve sanata, okumaya karşı olan alakasızlığın, ilgisizliğin alabildiğine artmış olduğu bir gerçektir.

Evet "istikrarlı" ve "ağır" bir dergi hüviyeti kazanmak gerçekten mazhariyetlerin en erişilmezidir. Zira ilk baştan çok çalışmayı gerektiriyor. Özveriyle geceni gündüzüne katarak, her sayfasıyla, her satırıyla ayrı ayrı ilgilenip hazırlığını yaptıktan sonra maddi finansmanı önünüze set çekiyor. Çeşitli firmalar, kuruluşlar ve kişiler, saniyelik TV reklamlarına, sayfalar dolusu gazete reklamlarına milyonlarını aktarırken; kültür, fikir ve sanat dolu dergilere reklam yoluyla maddi desteğe gelince cimrilikleri tutuyor. Ama bu zorluğu da yenmemizde sevgili okurlarımız, öğrencilerimiz en büyük desteğimizdir. Dergimizin çıkmasında emeği geçen herkese sonsuz teşekkürler...

KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ çıkan her sayısıyla daha büyük bir boşluğu doldurabilmesi, Kayseri'de birçok okula ÖRNEK OLMASI, onları da okul dergisi çıkarmaya özendirilmesi, "Kayseri Lisesi Dergisi gibi olsun" isteklerinin çoğaldığını duymak, görmek ve okuyucularından gördüğü sıcak ve samimi teveccühe layık olması bizleri onurlandıran sevinç kaynaklarımızdandır.

Ancak iktisadi güçlükler karşısında ve hele bugünkü ortamda baldır bacak teşhiri yaparak porno resimlerle donatılmış gazete ve dergilerin yok sattığı günümüzde okul dergisinin istenilen niteliğe ve kaliteye ulaşmasının güçlüğünü elbette ki tahmin edersiniz. Fakat **KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ** herşeye rağmen azmini ve ümidini yitirmeden okul dergiciliğinde iyiye, güzele, doğruya ve eğitim-öğretime hizmet amacındaki yoluna devam edecektir. İnşallah bizden sonrakiler de bu hizmet bayrağını şanlı, şerefle dalgalandırmaya devam edeceklerdir.

KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ Kayseri'de yayınlanan bir dergi olmasına rağmen yurt çapındaki sanat çevrelerinde ve mezunlarımız arasında geniş ilgi görmeye ve yurdun dört bucağından yüzlerce mektup almaya devam etmektedir. Mektupların hemen hemen de çoğunda Kayseri Lisesi Dergisi'ne abone olunmak istendiği, böyle bir derginin yaşatılması dileğinde oldukları belirtilmekte, bayilerde bulundurulması için yardımcı olunacağı yolunda sıcak ve samimi ilginin tezahürleri gösterilmektedir. Bu arada gerek tanınmış ve çok değerli imza sahipleriyle genç kalemlerden aldığımız tebrik mektupları, faxlar, telefonlar, gerekse gazete, dergi sütunlarında TV'lerin sanat programlarında hakkımızdaki iltifat dolu yazılar ve sözler sanata, iyiye, güzele ve doğruya hizmet yolundaki şevk ve azmimizi daha da artırmaktadır.

Daha önceleri de çeşitli vesilelerle belirttiğimiz gibi Türk kültürüne, Kayseri kültürüne ve folkloruna, Türk eğitim-öğretimine ve çevreye hizmet yolunda hissesine düşeni yapabilmek amacıyla çıkardığımız **KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ**'ni beğenen ve yürüdüğümüz yolun aydınlık olduğunu gören (öğretmen, öğrenci, eski mezunlarımız, okumayı ve okutmayı seven herkesi) kalem sahiplerini **KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ**'nde yazmaya ve milli kültürümüzün gelişmesini arzu eden aydınlarımızı da onu okumaya davet ediyoruz.

Sabırsızlıkla beklediğiniz derginizle sizleri baş başa bırakıyoruz.

Yayın Kurulu Adına
Yusuf ÖZMERDİVENLİ

Okul Müdürümüz Kubilay AKYÜREK'le Mülakat

Kayseri Lisesi Dergisi: Sayın Müdürümüz, öncelikle, yoğun işlerinizden zaman ayırarak bizi kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz.

Bu mülakatımızın amacı, sizi daha yakından tanımak, Kayseri Lisesi Müdürü sıfatıyla yaptığımız, yapacağımız çalışmalar hakkında bilgi almak ve öğretmen-öğrenci ilişkisini artırmaktır.

Bu lisede müdür olmaktan memnun musunuz? Kayseri Lisesi'nde müdür olmak kolay mı?

Kubilay AKYÜREK: İtiraf etmeliyim ki bu görevi üstlenmek hususunda çok istekli değildim. Daha önceki okulum olan Aydınlıkevler Lisesi Başmuavinlik görevimden memnundum. Okulumu, öğretmen arkadaşlarımı ve en önemlisi öğrencilerimi çok seviyordum; adeta tek vücut olmuştuk. Onlardan kopmak, benim için gerçekten zor oldu.

Kayseri Lisesi 106 yıllık geçmişiyle sizi ta bahçe kapısında karşılıyor ve okul binasına sinmiş tarih adeta sizi büyütüyor. Bu büyüye kapılmamak mümkün değil!

Kayseri Lisesi'nde müdür olmak kolay bir iş değil! Ancak hayatımda hiç bir zaman kolayla kaçmadım; mücadeleci bir ruhum var. Kayseri halkı, yıllardan beri Kayseri Lisesi'ni ayrıcalıklı bir konuma getirmiş. Bu beklentileri karşılamak; okulu yine o görkemli haline dönüştürmek kolay değil; ama mümkün değil de diyemeyiz. Bunun için buradayım. Bu okulun müdürü olmaktan da -her ne kadar yorucu olsa da- memnunum.

K.L.D. : Okula gelmeden önce neler düşünüydünüz? Kayseri Lisesi'ni umduğunuz gibi buldunuz mu?

K.A. : Bilinmeyen şeyler insana her zaman ürküntü verir. Tanıdığımız, bildiğimiz ortamlarda daha rahat hissedersiniz kendinizi. Bu okula gelmeden önce, öğretmen arkadaşlarımdan çok azını tanıyordum. Okul öğrencileri hakkında da çok olumlu şeyler anlatılmıyordu.

Nereye giderseniz gidin; öncelikle önyargıları bertaraf etmeniz gerekiyor. Bunu başardınız mı gerisi kolay. Müdür yardımcısı arkadaşların uyumlu ve özverili çalıştıklarını gördüm. Öğretmen arkadaşlarla toplantılarda birbirimizi tanımaya çalıştık. Bu okul için herkesin elinden geldiğince çalıştığını gözlemledim. Öğretmenler arasındaki kaynaşma, dayanışma beni ziyadesiyle mutlu etti.

Öğrencilere gelince; öğrenci her yerde aynı öğrencidir. Sevginizi esirgemedikten sonra, ilginizi kesmedikten sonra gönül penceresinden size de mutlaka bir aralık bırakırlar ve

siz oraya girmeyi başardıktan sonra her şey daha da iyiye, günele doğru gider.

K.L.D. : Geldiğinizden beri bu okulda birçok değişiklikler yapıldı. Bunlardan biraz bahsedermisiniz?

K.A. : Günümüzde, yeniliklerin arkasından yetişmek o kadar kolay olmuyor. Var olanı da korumak içinse yine birtakım tedbirlerin alınması gerekiyordu.

Öncelikle okulun çatısı elden geçmeliydi. Siz içerde bir sürü masraf yapın; boya badana yapın önemli değil! Çatınız akıyorsa yılda üç kez boya badana yaparsanız nafile... Sımfıların tavanı içler acısı bir haldeydi; her yer akıyordu. Yağmurlar başlamadan bir an evvel çatı halledilmesi gerekiyordu. Dualarım kabul oldu herhalde; çünkü çatıyı aktarttığımızın ertesi günü yağmur yağdı.

Parasal açıda sıkıntılar çekmemize rağmen, okulun bilgisayar sistemi iflas etmişti; onu yeniledik. Fotokopi makinası nazlı nazlı çalışıyor; iş vermiyordu. Yeni elektronik bir fotokopi makinası aldık. Pansiyon binası içler acısı bir haldeydi. Pansiyon öğrencilerinin banyolarını yeniledik; mermerler döşettik. Ranzalarını değiştirdik. Mutfakta birtakım değişiklikler yaptık.

Sağolsun velilerimiz; onlardan aldığımız güç, gücümüzü güç kattı ve biz yılmadan, usanmadan "Bu okul daha iyisine layıktır." anlayışıyla çalışmalarımıza devam ediyoruz.

K.L.D. : Okulumuzdaki sosyal faaliyetlerin en iyi bir seviyeye gelmesi için çalışmalarınızdan bahsedermisiniz?

K.A. : Bir okul iki türlü başarıyla kendini kanıtlar: Bunlardan birincisi ÖSS başarısıdır. Vatandaşın birini çevirdiğinizde "Kayseri Lisesi'nin ÖSS başarı oranı nedir?" diye sorduğunuzda bilemeyebilir. Ancak ikinci başarı ölçütü olan sosyal aktiviteleri sorduğunuzda dökümünü yapabilir.

Bütün pedagoglar şu noktada birleşmektedir: Öğrenci spor yaparak, birtakım etkinliklere katılarak dayanışma, kendine güven duygusu gibi moral değerlerle teşvik edilmedikçe, yönlendirilmedikçe tam anlamıyla başarılı olamaz.

Biz okullarda eğitim ve öğretim çalışmalarını sürdürürken aynı zamanda onları hayata da hazırlıyoruz. Sosyal ilişkilerini düzenleyemeyen, kendini ifade edemeyen bugünün öğrencisini ilerde başarılı bir avukat, doktor, mühendis, öğretmen ya da kendini kanıtlamış bir iş adamı olarak görmek mümkün değildir.

Yıllardan beri özellikle velilerimizde yaygın bir yanlış

anlayış var: Sosyal faaliyetler öğrenciyi dersten soğutur; onları dersten uzaklaştırır. Bu son derece yanlış! Matematik problemleriyle kafası dolmuş bir öğrenci mutlaka dinlenmelidir. Dinlenmek demek kanepeye uzanıp televizyon seyretmek değildir herhalde. Spor yapmak, şiir yazmak, kompozisyon yazmak, bir arkadaşıyla birlikte okuduğu bir kitabı yorumlamaktır. Bunun aksi olsaydı herhalde ben burada olmazdım. Öğrencilik hayatımda beni ya spor yaparken ya da halk müziği korosunda türkü söylerken görmüşlerdir. O nedenle Kayseri Lisesi'nin şimdiye kadar sosyal faaliyetlerdeki güzel ve geçmiş günlerine yeniden dönmesi taraftarıyım.

Folklor ekibimizin kıyafetleri geldiğimde hazırdı. Hemen bir ekip oluşturduk. Müdür Yardımcımız Fazilet Hanım'la öğrencilerimiz inarak çalıştı ve geçen sene il birinciliği, bölge yarışmasında da üçüncü oldular.

Öğrenciyi ilgilendiren konularda bir dizi paneller oldu. Kayseri'nin turizm potansiyelini ortaya koyan sanat tarihi öğretmenimiz Orhan TİMUR tarafından bir konferans verildi. Sigarayla Mücadele Derneği'nin bir semineri gerçekleşti. Vergi bilincini geliştirmek için bir konferans verildi. Kayseri Lisesi'nde gelenekleşmiş olan tiyatro gösterilerine bir yenisi eklendi ve öğrencilerimiz "Ah Şu Gençler" adlı oyunu sergiledi.

Bu faaliyetlerin benzerleri kat be kat bu yıl da artarak devam edecektir. Özellikle spor müsabakalarında Kayseri Lisesi'nin önümüzdeki yıllarda haklı yerini yeniden alacağına yürekten inanıyorum.

K.L.D. : Biz de bu konuyla ilgili bir soru yöneltecektik zaten. Okulumuzdaki sportif faaliyetler hakkında bilgi verir misiniz?

K.A. : Geçen sene okula geldiğimde sporla ilgili gözüm çarpan ilk şey kıyafetler oldu. Spor kıyafetleri gayet düzensiz ve okulumuza yakışmayacak bir biçimdeydi. Onun için maddi sıkıntılarımıza rağmen ilk önce kıyafetlerden başladık. Forma ve tam takım spor kıyafetleri temin ettik. Bugün okulumuz hangi dalda sporla ilgilenirse ilgilensin kıyafet sıkıntımız yok.

Okula geldiğim dönemlerde okulda bir tek Beden Eğitimi öğretmeni vardı ve her sınıf bu dersi görmüyordu. Bu beni çok üzdü ve şu anda okulumuzda 4 tane Beden Eğitimi öğretmeni olup bütün öğrenciler Beden Eğitimi dersi görmektedir. Çünkü bir okulda Beden Eğitimi, Resim ve Müzik öğretmenlerin fazla olması, sosyal etkinliklerin su yüzüne çıkmasını sağlamaktadır. Benim bu branşlardaki öğretmenlerden ricam kendi branşlarıyla ilgili faaliyetleri yürütmeleri ve en üst seviyelere ulaştırmalarıdır. Ben bu konuda her zaman onların destekçisiyimdir. Kayseri Lisesi'nin geçmişinin çok parlak olmasından dolayı onlardan mutlaka başarı beklemekteyim.

Özellikle geçen seneden bu yana hentbol takımıyla uğraşan Nihat Bey'den bir kupa bekliyorum. Şu anda okulumuzda basketbol, hentbol, futbol ve voleybol takımları bulunmaktadır. Öğrencilerimiz, bu tür faaliyetlerle uğraşmanın kendilerinin zaman kaybettikleri zihniyetindedirler. Oysa ben buna kesinlikle karşıyım. Çünkü tam aksine bu faaliyetler öğrencilerin başarılarını ve kendine güvenlerini artırmaktadır. Böylece sosyal yönden öğrencilerin iletişimini sağlamaktadır. Velilerin bu konudaki düşüncelerine ise cevap olarak şöyle

söylenbilir; sosyal faaliyetler hiç bir zaman öğrencilerin derslerini etkilemez.

K.L.D. : Sizce iyi bir öğrenci nasıl olmalıdır?

K.A. : Benim öğrenciyi değerlendirmem çok ilginçtir. Benim öğrencim iyi tarih, coğrafya, fizik, kimya vb. bilmeye bilir. Yeter ki öğrenci ayakta durmayı bilsin ve insanlığın gereği olan bazı kavramların yanında bu kavramların nasıl öğrenilebileceğini bilsin. Çünkü okuldaki dersleri bir öğrenci her zaman ve her yerde istediği müddetçe bulabilir. Fakat okulda gerektiği şekilde eğitilememesi halinde o öğrenci başka bir zaman o eğitimi alamaz. Çünkü buna imkan yoktur. Öğrenmenin yaşı yoktur; fakat eğitilmenin belli bir yaşı vardır.

Zaten eğitilmeyen bir insana bir şeyler öğretilmez. Sadece -yanılıya düşerek- öğretiliyor zannedilir. Bunu şöyle açıklamak yerinde olur, katıldığım bir seminerde şöyle bir örnek verilmişti: Bir öğretmen dersten çıktığında çok mükemmel bir ders anlattığını; ama hiçbir öğrencinin bir şey anlamadığını ifade etmişti. Burada öğrenilmesi gereken tek şey o öğretmenin nerede hata yaptığının bilinmesidir. Demek ki o öğretmen sadece anlatmıştır. Oysa öğretmekle anlatmak arasında çok büyük farklılıklar vardır. Tabiri caiz ise öğretmen yalnızca aktarıcı değildir. Eğer öğretmen aktarıcı olsaydı bir kaset kadar değeri olurdu. Öyleyse öğretmenin en büyük görevi; öğrenciyi nasıl öğrenilmesi gerektiğini öğretmektir. Ayrıca öğretmenler tarafından öğrencilerin kötü olarak değerlendirilmesi tamamen yanlıştır. Çünkü öğrenciler daima bizi yansıtırlar. Eğer öğrenci başarılıysa bizim başarımızdır, başarısızsa bizim başarısızlığımızdır.

Biz öğretmenlerin görevi ve amacı; bir öğrenciyi iyi bir yurttaş olarak yetiştirmelerini sağlamaktır. Belki biz bir öğrenciyi bir meslek sahibi yapamayız; ama ona hayatta nasıl başarılı olacağını, nasıl ayakta durabileceğini, kısaca hayatı öğretebiliriz.

K.L.D. : Özel okullarla devlet okulları arasındaki başarıyı kıyaslar mısınız?

K.A. : Kolej ve özel okul gibi eğitim alanlarında parasal durumu iyi olan öğrenciler yetiştirilmektedir. Diğer tarafta ise normal (bizim gibi) gelirlili vatandaşların çocukları ise devlet okullarına gitmektedir. Devlet okullarında çalışan birer öğretmen olarak öğrencileri iyi bir şekilde yetiştirmek bizim en büyük görevimizdir. Bazı kişiler özel okullardaki eğitimin normal devlet okullarında verilemeyeceğini ve bu okullardan yeterli kadar meslek sahibi olan insanlar yetiştirilemeyeceğini düşünmektedir. Oysa bu okullardan neden bir hakim, bir devlet adamı veya bir polis çıkmasın. Ancak bizde bir fikir var. Bu fikir; bizden daha iyi kişilerin olduğunu düşünmemizdir. Eğer biz bu okullardan başarı beklemeyip sadece Anadolu Lisesi, Fen Lisesi veya özel okullardan başarı beklersek o zaman ilk başta biz başarısızlığımızı kabul etmiş oluruz. Bu da bizim başarısızlığımızın bir göstergesi olur.

K.L.D. : Son sınıf öğrencilerimizin üzerindeki sınav stresini atmaları için neler yapılmalıdır?

K.A. : Öğrenci psikolojisi biz öğretmenlerin her zaman gündemde tutması gereken bir konudur. Özellikle öğrenci bu konuda rahat davranmalı ve okulunu sevmelidir. Öyle ki öğ-

renci ilk önce: "İyi ki okula geldim" öğretmenlerimiz ne kadar iyi, bizimle nasıl iyi ilgileniyorlar demelidirler.

Özellikle son sınıfa gelmiş öğrencilerimize karşı öğretmenlerimizin daha esnek davranmaları gerektiğine inanıyorum. Çünkü bizim görevimiz onları sınava rahat bir şekilde göndermektir. Bazı konularda öğrencilerimize fazla yüklenmemeliyiz. Örneğin; bazı öğrencilerimiz bazı zamanlarda okula saçını bile taramadan gelebilir. Çünkü son sınıftaki öğrenci sabaha kadar ders çalışmış olabilir. benim bu öğrenciyi bu konu hakkında uyarmam öğrencimin o günkü moralini altüst edebilir.

K.L.D. : *Okulumuz öğrencilerinin ders saatleri dışında okulumuz öğretmenlerinden ders alabilmele-ri için kurslar açılması düşünülmekte midir?*

K.A. : Bizim bu konuda geçen sene bir çalışmamız oldu. Ancak bu konuyu öğrencilerimize duyurduğumuz zaman bize sadece 3 öğrencimiz başvurdu. Oysa bir kursun açılması için en az 15 öğrencinin müracaat etmesi gerekir. Bunun yanında öğretmenlerimiz de bu işe sıcak bakmadı.

K.L.D. : *Disiplin anlayışınızdan bahsedebilir misiniz?*

K.A. : Ben okula geldiğim zaman yaptığım ilk işlerden biri de kapımı herkes açık tutmam ve en kısa yoldan bana ulaşılmasını sağlamamdır.

Benim disiplin anlayışım şudur: Okuldaki her şey öncelikle eğitimle çözümlenmelidir. Eğer gerçekten konu hastalık haline gelmiş ve eğitimle çözümlenecek kadar zorlaşmış ise cezaya başvururum. Ancak şuna da inanıyorum ki iletişim kuracağımız her insan düzelecektir.

Öğrencilerimiz arasında çıkan sorunlar olduğunda bana başvurmalarını istiyorum. Çünkü onlar kendi aralarında meseleyi çözümlenecek boyutlara ulaşamıyorlar.

Öğrenci karşıma suçlu olarak getirildiği zaman ben o öğrenciyi yargılamadan yaptığı hatayı anlatmaya çalışıyorum ve o hatayı bir daha yapmaması için elimden geleni yapıyorum. O kişiye giderken de şunu söylüyorum; kafanızda eğer soru işareti kalmış ise bu konuşmamızın daha bitmediğini düşünüyorum. Kısacası benim disiplin anlayışımı öncelikle eğitim, ondan sonra, en son, çaresiz kaldığımız zaman üzülererek öğrenciyi belli kurallar çerçevesinde cezalandırmaktır.

K.L.D. : *Bugünlerde şüphesiz ki ulusca hepimizin üzüldüğü bir deprem felaketi meydana gelmiştir. Okulumuzda depremle ilgili yapılacak ya da yapılması planlanan çalışmalar var mıdır?*

K.A. : Öncelikle bütün ulusun başı sağolsun. Şüphesiz ki deprem, sel gibi doğal afetlere biz insanların önceden duyarlı bir şekilde hazırlıklı olmamız gerekir. Bunun dışında ulus olarak bize düşen görevleri en iyi bir şekilde yapmalıyız. Biz bu konuda Kayseri Lisesi olarak Milli Eğitim'in organize ettiği yardım kampanyasına katıldık ve sanıyorum yaklaşık olarak 600.000.000 civarında bir yardım topladık. Bunun dışında bireysel olarak da katılanlar oldu. Bunun yanında okul dergimizde bu konuyu ele alarak depremzede vatandaşlarımızla bu acıyı paylaştığımızı ifade etmek istedik.

K.L.D. : *Müsaadenizle bu konular dışında sizinle ilgili sorular sorabilir miyiz? Öncelikle hangi*

üniversiteden mezunsunuz?

K.A. : Diyarbakır Eğitim Enstitüsü'nden mezunum. Zamanımızda 3 yıllık olan ve günümüzde Eğitim Fakültesi olarak adlandırılan Fransızca bölümünden mezunum.

K.L.D. : *Öğrenciliğinizde veya şu anda sosyal faaliyetlerle ilgilenir misiniz?*

K.A. : Öğrencilik yıllarım çok hareketli geçti. Orta sından itibaren okul korosundaydım. Bizim ailemizde de müziğe yatkın bireylerin olması beni müziğe yaklaştırdı.

Okul dönemlerinde voleybol, futbol ve basketbol takımlarının üçünde de birarada oynadım. Enstitüde de devam ettim. 10 yıllık bir amatör uğraşım var. 1989 yılından itibaren 2 yıl da Gaziosmanspor kulübünde voleybol oynadım. Yaklaşık 3-4 seneden beridir de sporla ilgilenemiyorum.

K.L.D. : *Bir daha dünyaya gelseydiniz, hangi mesleği seçerdiniz?*

K.A. : Doğrusunu söylemek gerekirse ben çocukluğumda hiç öğretmenliği düşünmüyordum. Köyümüzde, bölük komutanını çok seven bir hemşerim küçüklüğümde beri beni subay olmaya ikna etmişti. Ancak, babam: "Ben, 24 ay askerliği zor çektim, oğluma ömür boyu askerlik yaptırmam." diyerek beni bu meslekten uzaklaştırdı.

Üniversite sınavına girdiğim zaman tercihim Hukuk ve Siyasal Bilimlerdi, daha sonra üçüncü sırada öğretmenlik geliyordu. Sınav sonucunda öğretmenliği kazanmıştım. İstedğim bölüm beden eğitimi veya rehberlik öğretmenliği idi. Bir aksaktan dolayı beden eğitimi öğretmenliğine kabul edilmedim. Diğer bir sefere sosyal öğretmenliği bölümünü kazandım. Bu sefer de bu bölümü sevmiyordum. En sonunda dil öğretmenliği geldiği sırada çok sevindim. Çünkü dili gerçekten çok seviyorum.

Şimdi dünyaya bir daha gelsem hiç tereddüt bile etmeden öğretmen olurum.

K.L.D. : *Bu kadar yoğun işleriniz arasında ailenize yeteri kadar zaman ayırabiliyor musunuz?*

K.A. : Bu konuda ben gerçekten dertliyim. Benim babalık veya eşlik görevimi tam anlamıyla yaptığım söylenemez; çünkü mesleğime ayırdığım zaman yaşamımın büyük bir kısmını kapsıyor. Başarıya ulaşmak ya da bir şeyler yapabilmek için kapsamak zorundadır.

K.L.D. : *Hocam, bize zaman ayırdığınız için size çok teşekkür ederiz. Son olarak eklemek istediğiniz birşey var mı?*

K.A. : Ben size teşekkür ederim. Ben özellikle şunu söylemek istiyorum. Kayseri Lisesi'ne geldikten sonra ben bu okulu gerçekten hem benimsedim hem de çok sevdim. Bu sene öğretmenlik hayatımın son yılı olmasına rağmen şartlar elverirse en az on yıl daha çalışmayı düşünüyorum. Gerçekten ben kendimi çok şanslı buluyorum. Çünkü iyi bir öğrenci kitlesine sahibim. Ve bu okulu çok şanslı buluyorum. Çünkü bu okul için çaba sarfeden birileri var.

Tüm öğrencilerime ve öğretmen arkadaşlarıma sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Mülakatı Hazırlayanlar:

Zehra KAYA Y.D. 3/D, Selma ÇALI Y.D. 3/D

Yusuf ÖZMERDİVENLİ
K.L. Müd. Yard.

Kayseri Lisesi 100. Yıl Şeref Belgeseli'ne Amerika'dan ödül ve ABD intibaları

13. Eylül 1893 de "Derece-i Ula Mekteb--i Mülkiye idadisi" adıyla Seyfullah Efendi konağında öğretime başlayan KAYSERİ LİSESİ o tarihten bugüne kadar yetiştirdiği şehitleri, gazileri, kahramanları büyük devlet adamları, memleketin hatta bir çok dünya devletinin her kademe, makam, mevki ve mesleğinde isim yapmış, ünsalmış mezunlarıyla öğünmekte ve gurur duymaktadır.

Bütün öğrencileri, üzerinde hassasiyetle durularak MİLETE ve VATANA faydalı birer evlat olarak yetiştirilen, Türk örf, adet ve aneneleriyle MİLLİ RUHA sahip kılınan, zeka ve bellek kabiliyetleri geliştirilerek hayata ve bir üst derece tahsile hazırlanan, birbirlerinden kıymetli devreleri üniversiteye yüksek okullara ve iş hayatına uğurlanmaktadır.

ATATÜRK MİLLİYETÇİSİ ve ATATÜRK'ün TÜRKİYE CUMHURİYETİNİ emanet ettiği yarınımızın teminatı TÜRK GENÇLERİNİ yetiştirmek için KAYSERİ LİSESİ her türlü imkanlarını seferber etmiştir.

107 Yıllık şanlı bir maziye sahip Kayseri Lisesi tarihe mal olarak Kayseri, hatta Türkiye Maarif tarihine damgasını vurmuştur. Mezunu ve mensubu olmakla şeref, onur ve gurur duyduğum Kayseri Lisesi'nin 100. Yılı Münasebetiyle 15 yıla yakın bir çalışmanın ürünü olarak "KAYSERİ LİSESİ 100. YIL ŞEREF BELGESELİ 'ni" hazırladım.

Bu eser yayımlandıktan sonra büyük yankı uyandırdı, ilgi gördü. Yurt içi ve yurt dışından yüzlerce teşekkür mektubu, telgraf ve telefon aldım, Amirlerimiz tarafından "Teşekkürname" ve "Takdirname" ile te taltif edildim.

Eser Yurt içinde olduğu gibi Amerika, Almanya, Hollanda, Avusturya, Japonya, İngiltere, Avustralya gibi ülkelerde bulunan Kayseri Liseliler tarafından alındı. İşte Yurt dışında bulunan Kayseri Liselilerden birisi de sayın Dr. Ömer Turnacıoğlu'dur. Yıllardır Amerikada ikamet etmekte olan Dr. Ömer Turnacıoğlu Amerikada Kayseri Lisesi 100. Yıl Şeref belgeselini inceler, "Bu eserin hazırlanmasına bir ömür harcanmış, Geçmişin güzel hatıralarını günümüze taşımakta, gelecek nesillere geçmiş hakkında bilgi ve belge sunmaktadır. Geçmişini bilmeyen geleceğe yön veremez. Bu eseri hazırlayan kişiyi ödüllendirmek lâzım" diyerek Kayseri'deki akrabasına telefon eder. Ayrıca hem devre arkadaşı hem de Kayseri kültürüne büyük hizmet ve katkıları olan ERCİYES DERGİSİ'ni çıkardığından Avukat Nevzat TÜRKTEKİN Bey ile ikimizi bütün masraflarımızı üstlenerek Amerikaya davet etti.

DR. ÖMER TURNACIOĞLU KİMDİR?

Ömer Turnacıoğlu 1928 de Kayseri'de doğdu. İlkokulu Kayseri Cumhuriyet İlkokulunda, ortaokulu ve liseyi Kayseri Lisesi'nde bitirdi. Ankara Tıp Fakültesini kazandı. 4 Yıl okuduktan sonra kaldıkları yurt kapandığından daha iyi yetişmek için İstanbul Tıp Fakültesine nakletti. Yaz tatillerinde Büyük Ada'da plaj doktorluğu yaparak okudu. İstanbul Tıp Fakültesinden mezun oldu. Vatanı görevini İstanbul Yıldız muhabere taburunda tabur tabibi olarak yaptı. Askerlik sonrası kura ile Kozaklı Hükümet tabibliğine atandı. Mahrumiyetlerle dolu bir devre yaşadı. 1957'de İstanbuldaki Amerikan Hastanesinde dahiliye Asistanlığına atandı. Bir yıl sonra Amerika Birleşik Devletleri TENNESSEE (Orta Amerika'da barajları meşhur eyalet) ye geldi. 4 yıl Narkoz mütehassısı olarak çalıştı. 1 yıl da NORT BAKOTA eyaletinde çalıştı. 1964 Şubatında evlenmek için Türkiye'ye döndü. 1964 yazında Kanada'ya gelerek 2 yıl çalıştı. (Amerikan vizesi almak için 2 yıl dışarıda çalışmak gerektiğinden) Amerikan vizesi ve yeşil kart alarak Amerika'ya yerleşti. Bismark da 5 yıl Merkez Kliniği Şefi olarak çalıştıktan sonra İstanbul Amerikan hastanesindeki arkadaşlarıyla New York civarı New Jersey eyaletine geldi. Anestezi şefi olarak çalışmaya başladı. 5 Amerikalı Dr. arkadaşı ile birlikte bir klinik kurdu. 1997 ye kadar burada çalıştı. 1997'de emekli oldu.

İki önceki, iki de sonraki eşinden olmak üzere dört oğlu vardır. En büyüğü evli ve muhasebe müdürüdür. 2. Biyoloji doktorudur. 3.Sinan Tıp Fakültesi son sınıfta olup 1999 Bilgi yarışmasında Amerika bölge birincisi olmuştur. 4'si Erdal Rutgers Üniversitesinde okumaktadır.

This is a greeting from Dr. Ömer Turnacıoğlu a former student of your school. He now lives in East Brunswick New Jersey, USA. We have 4 sons: Turgay 34 years, married to Theresa. He is an acturaian, and so is his wife. Kenan has a PhD in Cellbiology, he is 31 years old, Sinan 25 years old is finishing his last year of medical school. Erdal 21 years old is in 3rd year at Rutgers University. Dr. Ömer Turnacıoğlu's wife is norwegian and become a moslem 3 years ago. We all love Kayseri, our relatives there, The nature and the great Kayseri food, Especially manti. We have heard that any students from any of lise in Kayseri get into university easy because everbody is very smart in Kayseri. Hope to hear from some students soon.

Dr. Ömer TURNACIOĞLU
Kayseri Lisesi 2. sınıfta
okuduğu yıllarda... Acaba istikbal
uzaklarda diye mi düşünüyordu?

Best wishes to you all. Ömer and Lise Turnacıoğlu.

Üç haftalık Amerika misafirliğimizde ve Seyahatimizde güzel yerler gördük. Faydalı incelemelerde bulduk. Bir çok Türk dostlarla tanıştık, oradaki yaşantılarını görme fırsatı elde ettik. Amerika intibalarının anlatımına geçmeden önce Amerika hakkında kısa bilgiler sunmak istiyorum:

AMERİKA:

Beyaz adam ayak basmadan önce Maya, İnka ve Aztek gibi gelişmiş uygarlıkların kurulduğu Amerika Kıtası günümüzde, keşfedildiği zamanlardaki gibi olmasa da cazibe merkezi olmayı sürdürmektedir. Kıtanın yerlileri ile karışan beyazlar, zenciler ve sarı ırktan olanlar kıta nüfusunu oluşturur. Kızılderililer, kovboylar, vahşi batı, Amerikalı köleler, Meksikalı köylüler, samba, futbol, penguenler ve lamalar gibi unutulmaz simgelerle hafızalarımızda yer alan Amerika Kıtası her türlü çelişkiyi içinde barındırır. Zenginlik ve yoksulluk, denizler ve çöller, ormanlar ve buzullar, sevinç ve hüznün, aşırı kalabalık ve ıssızlık, demokrasi ve savaş Amerika'da bir aradadır. **Amerika Birleşik Devletleri'nin etkisi kıtanın bütün alanlarında kendini gösterir.** Siyasi ve ekonomik olaylarda bu dev ülkenin önemli bir belirleyiciliği vardır. Bu dev kıta son yıllarda, El Nino'nun sebep olduğu kasırgalardan büyük zarar görmüştür.

Beyaz insanlar, adı daha sonra Manhattan olacak adayı ilk kez 1524 yılının nisan ayında gördüler. Tam tamına elli kişiydiler. Atlantik'i aştıkları geminin kaptanının adı Giovanni da Verrazano'ydu. Bugün New York'un en büyük köprülerinden bir tanesi olan Verrazano Bridge, bu ismi edebileştirmiş durumdadır.

Bu adamları taşıyan gemi, bugün Batery Park olarak bilinen ve turistlerin ilerideki Özgürlük Heykeli'ni seyretmek amacıyla dolıştıkları parka yakın bir yere demir attı.

Demir atar atmaz da ufukta sayıları otuza yaklaşan sandal gözüktü. Yerliler gelenlerin kim olduğunu anlamak için hızla gemiye yaklaşıyorlardı. Düşmanca bir tavırları yoktu, sadece çok meraklıydılar. Verrazano onları görür görmez karaya çıkmaya hazırlanan adamlarına "Demir alın" talimatını

verdi. Manhattan Adası'nı ilk gören beyazlar ne yazık ki,, adaya daha ayak basmadan oradan uzaklaştılar.

Daha sonra ele geçirilen hatıra defterine göre adadan akıllarında kalan şey, müthiş güzel bir çiçek kokusu ve harika bir yeşillikti.

İnsanlar alışkanlıklarına bağlıdır ya, bu yeni adanın keşfedildiği haberi Avrupa'da yayılır yayılmaz, birbiri ardına gemiler gelmeye başladı. Hepsisi ilk geminin demir attığı bölgede seyahatlerine son verdiler.

Böylece New York'ta ilk şehir bugün World Trade Center'dan doğuya düz bir çizgi çektiginizde bunun güneyinde kalan bölgede kuruldu...

Yüzlerce yıldır umutların hep oralarda yeşereceğini sandı insanlar. Amerika topraklarına ayak basmak uğruna verilen çabalar, çekilen çileler kimi için her şeye değdi kimi için ağır bir bedeli oldu. Ama bu topraklar gizemini ve önemini hiç yitirmedi. Bugün bile.

New York'un ünlü J.F Kennedy Havalimanına inenleri küçücük bir tabela karşılar: "Bir dünya kentine hoş geldiniz." Orası hiçbir zaman bir Amerikan kenti olarak görülmedi. Hep bir dünya kentiydi. Oraya şekil verenler göçmenler oldu. İtalyanlar, İrlandalılar, Fransızlar, Portekizliler, İspanyollar, Hollandalılar gemilerle geldikleri Manhattan Adası'nda hemen kendi kolonilerini kurup isimlerini dahi verdiler. Yüzlerce yıldır süren bu düş yolculuğu son yıllarda yüzlerce, binlerce kişiye yeni ufuklar açmaya başladı.

AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ

Dünya üzerinde belirli sıfatlarla tanımlanması en zor ülkelerden biri olan ABD'nin topraklarında tarih 25.000 yıl öncesine dayanır. O tarihlerde Kuzey Amerika'da kendine özgü çeşitli uygarlıklar kurmuş olan Kızılderililer yaşıyordu. 1492'de Kristof Kolomb'un keşfi sayesinde Amerika'nın varlığından haberdar olan Avrupalıların ise Amerika'da ancak 400 yıllık bir geçmipleri vardır. Hindistan'ın doğusunu bulduğunu zannederek yerli halka "Hintli" anlamına gelen "Los İndos" adını veren Kolomb'dan sonra İspanya, Hollanda, Fransa ve İngiltere, Amerika'yı sömürgeleştirmek için büyük çabalar sarfettiler. Avrupa'dan gelen göç dalgaları sonucu beyaz nüfus hızla arttı ve birçok koloni oluşturuldu. 1950'de kolonilerde 1 Milyon 200 bin insan yaşıyordu. **4 Temmuz 1776'da İngiliz egemenliği altında olan 13 koloni biraraya gelerek Amerika Birleşik Devletleri adıyla bağımsızlık ilan ettiler. 1775 yılında başlayan Bağımsızlık Savaşı 1783'te Paris Antlaşması'yla son buldu. Diğer kolonilerin de birliğe katılması, Amerika federal yapısını daha da güçlendirdi.**

Günümüzde ABD 50 eyaletten oluşan federal bir cumhuriyettir.

AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ

Resmi Adı: Amerika Birleşik Devletleri

Nüfus: 273 milyon 754 bin.

Yüzölçümü: 9.529.063 km²

Yönetim şekli: Feodal Cumhuriyet.

Din: Hristiyanlık (%84), Musevilik (%2), Diğer Dinler (%4)

Dil: İngilizce

Başkent: Washington D.C.

Para Birimi: Amerikan Doları

Önemli Kentler: New York, Chicago, Los Angeles, San Francisco, Baston

Karayolları: 6,24 milyon km

Eğitim: 6-16 yaş arası zorunlu

Kişi başına milli gelir: 26.037 \$

Kişi Günlük kalori: 3642

Bebek ölüm Oranı: Binde 8,6

Bin kişiye Düşen TV: 815

İDARİ YAPI:

ABD, 50 eyaletten oluşmuş federal bir cumhuriyettir. Cumhuriyeti oluşturan eyaletlerden her birinin ayrı anayasası, yürütme organı (eyalet valisi) ve yasama organı (Senato ve Temsilciler Meclisi) vardır. Yalnızca dış siyaset ve para baskısı gibi sınırlı görevler federal yönetim tarafından yürütülür. Başkanlık sisteminin yürürlükte olduğu ABD'de Başkan, Her eyalet halkının seçtiği 'başkan seçmenleri' tarafından seçilir. Devlet başkanlığının yanında hükümet başkanlığı ve silahlı kuvvetler başkomutanlığı da üstelenmiş olan başkan, kongreye karşı sorumlu değildir. Ama atadığı hükümet için kongrenin onayını almak zorundadır.

EKONOMİ

ABD dünyanın en büyük ekonomik gücüdür. Kapitalist ekonomik sistemin gereksinim duyduğu, tarımdan sanayiye, hizmetten finans sektörüne kadar bütün alanlar gelişmiş durumdadır. Amerikan Doları'nın değeri tüm dünya borsalarını ve ekonomilerini etkileyen önemli bir parametredir. Ancak son yıllarda ABD'nin geleneksel sanayi dalları ve tarım sektörü gelişen uluslararası rekabet karşısında zorlanmaktadır. ABD'nin ekonomik gücüne, dış ülkelerde yaptığı milyarlarca dolarlık yatırım katkıda bulunur. ABD dünyanın en önemli demir cevheri yataklarına sahiptir. Metalurji, kimya, otomotiv, havacılık, gıda gibi sanayi sektörleriyle, finans, bankacılık hizmet ve ticaret sektörleri, her türlü ürünün yetiştirildiği tarım sektörü ve dış yatırımlar dev boyutlu ABD ekonomisine katkıda bulunmaktadır.

DOĞAL YAPI

ABD, 9,5 milyon km'yi aşan yüzölçümüyle kuzeyde Kanada sınırlarındaki 49. enlemden, güneyde Meksika Körfezine kadar, doğuda Atlas Okyanusu'ndan, batıda Büyük Okya-

nusa kadar olan bir alanı kaplar. Ülkenin doğusu ve batısı arasında dört saat fark vardır. Bu büyüklükteki topraklarda çöl ikliminden tropikal iklime, dağlık ve ormanlık bölgelerden geniş ovalara kadar çeşitli doğal yapılarla karşılaşılır. ABD'nin batısı büyük ormanlarla, orta kesimi ise geniş ve büyük ovalarla kaplıdır.

Güneydoğuda Meksika Körfez çevresinde nemli, tropikal bir iklim görülür, buradaki geniş sulak arazi Everglades diye bilinir. Ormanlar ve bataklıklarla kaplı olan bu bölgede timsahların, beyaz flamingoların bulunduğu yabani bir yaşam egemendir.

ÖZGÜRLÜK ANITI

1886'da Fransa tarafından armağan edilen ve New York limanına yerleştirilen bu dev heykel özellikle Amerika'ya göç edenler için gerçekten özgürlük ve umut simgesi olmuştur.

GÖKDELENLER

Dünyanın finans ve ticaret merkezi olan New York ve Chicago, gökdelenleriyle ünlüdür. 1974'te yapılan 518 metrelik 90 katlı Sears, bu güne kadar dünyanın en yüksek gökdeleniydi. 1990'da tasarlanan, ama Irak Savaşı nedeniyle durdurulan Miglin-Beitler Gökdeleni projesi ise tamamlandığı zaman 610 metreyi bulacak.

AMERİKA'YA İLK TÜRKLER YERLEŞTİ

BBC televizyonu Amerika'ya ilk Kuzey Avrupalılar'ın değil, Türk soyundan gelen **Meluncanlar**'ın yerleştiğini savundu.

Geleneksel tarihe göre Amerika'yı Eski Dünya'dan gelen İngilizler, İskoçlar ya da İrlandalılar kurmuştur. Oysa ülkenin güneydoğusunda Tennessee eyaletindeki Apalaş dağlarında yaşayan "unutulmuş" toplum **Meluncanlar**, bu teoriyi çürütüyor. Ortaya çıkan kuvvetli kanıtlara göre, Amerika'ya ilk gelen yerleşimciler, Kuzey Avrupalılar değil, **Türk soyundan gelen Meluncanlar**. İngiliz BBC televizyonu muhabiri binbir zorlukla gittiği Apalaş dağlarında yaşayan **Meluncanlar**'ı buldu ve tarihe yeni bir yön verecek teorilerini sahibinden dinledi.

Atalarının kim olduğunu araştıran Virginia Üniversitesi'nden Doktor Brent Kennedy, "Apalaş dağlarına gelen ilk yabancılar, Kuzey Avrupalılar değil, **Osmanlı Türkleri**'dir diyor. Teorisini de şöyle açıklıyor:

Tarihi belgelere göre, 1550'li yıllarda İngiltere, Akdeniz'deki üstünlüğünü korumak için İspanya ve Portekiz ile savaşıyor. Portekiz, bugün Amerika'da Güney Carolina olarak bilinen Santa Elena adlı bölgeyi ele geçirip bir koloni kurmuş, Akdeniz'deki savaşlardan kazandığı esirleri de getirmişti. İngiliz Amiral Frances Drake, 1587'de, 30 gemi ile Amerika kıtasında bulunan İspanyol ve Portekiz sömürgelerini ele geçirip buraları yakınca, sömürgeci bulunan 400 kadar esir Türk'e özgürlüklerini verir. İngiliz kayıtlarında bu grubun esir düşmüş Türkler oldukları açıkça vurgulanıyor.

Hık Demiş Burnumuzdan Düşmüşler
Meluncanlar ile Türkler arasındaki önemli kültürel benzerlikler var. Meluncanlar da aynı Türkler'de olduğu gibi hayır anlamında "cık" ifadesini kullanıyorlar. Omuz silkme ve kaldırma da iki kültür arasındaki önemli benzerliklerden. Onlar da tıpkı Anadolu insanı gibi yanak yanağa öpüşüyorlar. Meluncanlar da Türkler gibi silahlarına çok düşkünler. Saz ve kanun benzeri

çalgıları da var Meluncanlar'ın. Samsun ve Recep gibi isimler de koyuyorlar çocuklarına. En önemli benzerlik de ana kelimesi. Her iki kültürde de "ana" sözcüğü aynı anlama geliyor.

Kızılderili Gelin

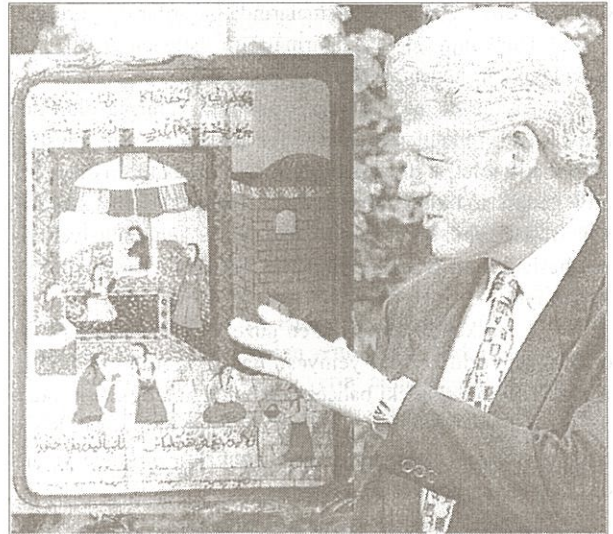
400 Türk kendilerine kucak açan Pohatan ve Pamunkey kızılderili kabilelerinin kızlarıyla evlendikten sonra kıta içlerine doğru hareket etmek zorunda kaldılar. Çünkü Amerika'ya yerleşmeye başlayan beyazlar, kızılderililerle karışmış olan ve kendilerine **Meluncan** diyen bu topluluğu kıta içlerine dağlık ve ıssız bölgelere doğru sürüklemişti.

Ve Meluncanlar Amerikan İç Savaş'ında da yararlılık göstermelerine rağmen farklı bir topluluk olarak tanınmadılar ve bir türlü Amerikan toplumunda yeterince söz sahibi olamadılar.

KURULUŞUNDAN BUGÜNE A.B.D. BAŞKANLARI

- 1- **George Washington** (April 30, 1789-Marc 3, 1797)
- 2- **John Adams** (Marc 4, 1797-Marc 3, 1801)
- 3- **Thomas Jefferson** (Marc 4, 1801-Marc 3, 1809)
- 4- **James Madison** (Marc 4, 1809-Marc 3, 1817)
- 5- **James Monroe** (Marc 4, 1817-Marc 3, 1825)
- 6- **John Quincy Adams** (Marc 4, 1825-Marc 3, 1829)
- 7- **Andrew Jackson** (Marc 4, 1829-Marc 3, 1837)
- 8- **Martin Van Buren** (Marc 4, 1837-Marc 3, 1841)
- 9- **William Henry Harrison** (Marc 4, 1841-Marc 3, 1841)
- 10- **John Tyler** (April 6, 1841-Marc 3, 1845)
- 11- **James K. Polk** (Marc 4, 1845-Marc 3, 1849)
- 12- **Zachary Taylor** (Marc 5, 1849-July 9, 1850)
- 13- **Millard Fillmore** (July 10, 1850-Marc 3, 1853)
- 14- **Franklin Pierce** (Marc 4, 1853-Marc 3, 1857)

- 15- **James Buchanan** (Marc 4, 1857-Marc 3, 1861)
- 16- **Abraham Lincoln** (Marc 4, 1861-April 15, 1865)
- 17- **Andrew Johnson** (April 15, 1865-Marc 3, 1869)
- 18- **Ulysses S. Grant** (Marc 4, 1869-Marc 3, 1877)
- 19- **Rutherford B. Hayes** (Marc 3, 1877-Marc 3, 1881)
- 20- **James A. Garfield** (Marc 4, 1881-September 19, 1881)
- 21- **Chester A. Arthur** (September 20, 1881-Marc 3, 1885)
- 22- **Grover Cleveland** (Marc 4, 1885-Marc 3, 1889)
- 23- **Benjamin Harrison** (Marc 4, 1889-Marc 3, 1893)
- 24- **Grover Cleveland** (Marc 4, 1893-Marc 3, 1897)
- 25- **William Mckinley** (March 4, 1897-September 14, 1901)
- 26- **Theodore Roosevelt** (September 14, 1901-Marc 3, 1909)
- 27- **William H. Taft** (March 4, 1909-Marc 3, 1913)
- 28- **Woodrow Wilson** (March 4, 1913-Marc 3, 1921)
- 29- **Warren G. Harding** (March 4, 1921-August 2, 1923)
- 30- **Calvin Coolidge** (August 3, 1923-Marc 3, 1929)
- 31- **Herbert Hoover** (March 4, 1929-Marc 3, 1933)
- 32- **Franklin D. Roosevelt** (March 4, 1933-April 12, 1945)
- 33- **Harry S Truman** (April 12, 1945-January 20, 1953)
- 34- **Dwight D. Eisenhower** (January 20, 1953-January 20, 1961)
- 35- **John F. Kennedy** (January 20, 1961-November 22, 1963)
- 36- **Lyndon B. Johnson** (November 22, 1963-1968)
- 37- **Richard M. Nixon** (1968-1974)
- 38- **Gerald Forad** (1974-1977)
- 39- **Jimmy Carter** (1977-1981)
- 40- **Ronald Reagan** (1981-1989)
- 41- **George Busch** (1989-1992)
- 42- **Bill Clinton** (1992-2000)

Amerika'nın 42. Başkanı Bill Clinton Kasım 1999'da ülkemizi ziyaret etti. Efeste hacı olan ABD Başkanı tüm dünyanın bakışlarını Türkiye'nin üzerine çevirmesine neden oldu. Eşi ve kızı ile geldikleri yurdumuzdan arkalarında bir hayran ordusu bırakarak ayrıldılar. (İstanbul Topkapı Müzesi'ni gezerken)

İzlenimler, edebiyatın hammaddesidir. Geziler ise yeni yaşantılara kaynak sunar. Yazmayı bir çeşit tutku edinen edebiyatçılar, çıktıkları gezilerde gördüklerini, yaşadıklarını not ederler, bu notları zaman zaman roman, öykü, tiyatro gibi kurmaca türlerinde malzeme olarak kullanır, bazan da mektuplarında, güncelerinde anlatmakla yetinirler.

Gezi notları, bu notları kaleme alan yazarın sözkonusu izlenimleri edindiği zamana ilişkindir, bu bakımdan okuyucuya o yerler hakkında somut, kesin, doğru, her zaman için geçerli bilgi sunmaz, zaten beklenen de bu değildir. Yazarın gezdiği, gördüğü ülkeleri, o ülkelerde tanıdığı insanları nasıl değerlendirdiği, ne gibi izlenimler edindiğidir bizi ilgilendiren. En yakın zamana ait olsa bile gezi notları, kuru bilgi veren turist klavuzlarından farklıdır. Çünkü bir yazarın, bir yaratıcı kişinin sanatçı ruhundan geçerek canlanmış bilgilerdir bunlar. Öznellik, gezi notlarının önemli bir ayrıntı özelliğidir. Bir Frisch'in, bir Zweig'in, bir bilmem hangi yazarın gözüyle şura ya da ora hakkında bilgi ediniriz, yazarın güçlü anlatım sanatı sayesinde gözümüzün önüne gelir gezdiği yerler.

Üç haftalık Amerika seyahatinden son derece olumlu izlenimler ile döndüm. Bunların hepsini detaylarıyla dergimizin sınırlı sayfalarında anlatmak mümkün olmadığından kısa özetler sunmaya çalışacağım:

* Orada bir çok Türk'le tanıştık, dost olduk. Onlar Amerika'da boş durmuyorlar. Sosyal faaliyet olarak Türkiye'nin tanıtımını iyi bir şekilde yapmaya çalışıyorlar. "Turkish American Community Center" Derneği çatısı altında bir araya gelerek Türkiye'yi tanıtır, Türk'ün sesini duyurup, adeta bir Türk lobisi oluşturmaya çalışıyorlar. Her yıl mutlak Türk yürüyüşü ile Dünya Türk'ünün sesini duyuruyorlar. Deprem esnasında yaptıkları girişimlerle Amerika'nın ilgisini çekip yardım sağladılar. Hepsine çalışmalarında başarılar diliyorum.

* Dünyanın adeta jandarmalığını üstlenen A.B.D.'nin buna layık bir devlet olduğunu gözlemledim.

* İnsana değer verilmiş, insanlığın yararına olan her türlü teknik imkanlar insanoğlunun hizmetine sunulmuştur. 72 milletin salatası diyebileceğimiz bir yapıya sahip olup, her milletten insan bulunmasına rağmen konulan kurallara uyuluyor. Başkalarının hürriyetinin bittiği yerde kendi hürriyetlerinin başladığının bilincinde hareket edilerek kimse kimseye karışmıyor.

* Amerikalılar dünyanın en güzel evlerine sahip. Geniş odalar, her türlü konfor, yemyeşil bahçeler, sanki rüya gibi. Herkes evinin önündeki bahçesinden olduğu gibi kaldırımdan da sorumludur. Bakımı, onarımı da kendisine aittir. Kışın evinin önündeki kaldırımın karını temizlemediğinde vatan-daş düşerse sorumlusu ev sahibidir.

* Çöpler evlerin önüne belirli günlerde üç gruba ayrılarak konulmakta. Her cins ayrı ayrı değerlendirilerek insanlığa faydalı bir hale getirilmekte.

* Herkes konulmuş olan kuralların kendi yararlarına olduğunun bilinciyle hareket ediyor ve kurallara uyuyor.

* Üç haftalık seyahatim esnasında yüzlerce km mesafelere gidip çok yerler gördük. Trafik kazasına rastlamadık.

Yollar genelde çiftyol ve çok şeritli olmasına rağmen sık sık "limit hız 60 mil" (yaklaşık 90 km) levhalarına rastlamaktayız. Yollar müsait ve arabalar son model olmasına rağmen herkes kural dışına çıkmıyor, kesinlikle kurallara uyuyor. Bu nedenle de bizdeki gibi sık sık trafik kazalarına rastlamadık.

* Çoğunlukla yerleşim bölgeleri civarında alış-veriş merkezleri kurulmuş. Bu alış-veriş merkezleri kurulurken yeteri kadar araba park yeri hazırlama şartı getirilmiştir. Giriş kapısına yakın mesafeye de en az 3-5 arabalık özürülüler için park yeri ayrılması mecburiyeti ihmal edilmemiş.

* Her bölgede sık rastladığımız büyükler ve çocuklar için parklar dışında kütüphane kurulması ihmal edilmemiş. Bir semtteki kütüphaneye girdiğinizde her türlü kitabın yanında müzik setlerinden, kasetlere CD lere kadar her aradığınızı bulabiliyorsunuz.

* Çocukların ve gençlerin bugünlere nasıl geldiğini ve geçmişlerini tanımları açısından müzeler ihmal edilmemiş. Gerek tarihi eserleri bünyesinde toplayan, gerekse bilimsel ve teknolojik gelişmeleri gösteren müzeler ziyaretçilerle dolup taşmaktadır.

* Amerika'da tanıştığımız sohbetlerinden çok istifade ettiğim 42 patent sahibi Sayın Prof. Dr. Adnan GÖKSEL; "Yusuf Bey benim hayatıma yön veren iki kitabı hiç unutmam (Bunları bana ödünç verdi. Türkiye'ye getirip okudum fotokopisini çekip Amerika'ya geri gönderdim.) Öğrencilerine tavsiye et, okut" demişti. Bunlar: Muallim Mubahat'ın tercüme ettiği "EDİSON" ve Henry Ford'un "DOSTUM EDİSON" kitapları idi. Amerikalılar dünyayı aydınlatan Edison'un evini de çok güzel bir müze yapmışlar.

* Amerika'da dikkatimi çeken konulardan birisi de buraya gelen Türklerin tamamına yakın kısmı beyin takımı idi. Almanya, Hollanda vb. ülkelere gidenler gibi vasıfsız eleman değildi. Ailece buraya yerleşmiş ve Türkiye'yi en iyi şekilde temsil etmeye çalışıyorlar. Ailece tanıştıklarımızdan bazıları: Dr. Ata ERİM (Tıp doktoru), Doğan UYGUR (Mühendis, müteahhit), Dr. İrfan Bey (K.B.B. Müt.), Seyfi BAŞÇILAR (Veteriner), Mehmet BEDESTANİ (Mühendis, Kayseri Lisesi mezunu), Mehmet REYHAN (Gemi Mühendisi, Kayseri Lisesi mezunu), Afganlı Türk Ergeç UÇGUN (Kimya Öğretmeni) ve daha niceleri...

Yazımın bu bölümünü 2600 yıl önce yaşamış Kuan-Tzu adında bir Çinli şairin aşağıdaki dizeleriyle bitiriyoruz. Şiiri Amerika Meydan Okuyor adlı kitaptan aldık. Yazarı J.J. Servan-Schreiber adında bir Fransız. Ona göre bu şiir Amerikan gelişmesinin formülünü açıklamaktadır.

*Birisine bir balık versen, doyar bir defa
Balık tutmayı öğret, doysun ömür boyunca
Bir yıl sonrastysa düşündüğün, tohum ek
Ağaç dik on yıl sonrastysa tasarladığın
Ama düşünüyorsan yüz yıl ötesini, halkı eğit o zaman
Bir kez tohum ekersen, bir kez ürün alırsın
Bir kez ağaç dikersen, on kez ürün alırsın
Yüz kez olur bu ürün, eğitersen toplunu.*

(Devamı Gelecek Sayılarda)

Türk Milleti-Milli Mücadele ve O

Kayseri ve yöresinde halk da milli mücadeleye büyük bir azim ve şevkle katıldı. Onlar da Türk insanı gibi önlerine çıkan koskoca buz dağına parçalamak, karanlıklar içinde boğulmuş ülkeye bir ışık, bir umut ışığı ile yaklaşmak ve yıldızlara ulaşmak kadar imkansız görüneni yaparak, düşmanı geldikleri gibi göndermek istiyorlardı. Bunun için de birbirlerine olan güvenden taviz vermemeleri gerekiyordu ve geceler boyu uykusuz kalarak meydana getirdikleri cemiyetle yararlı faaliyetler yapmaları gerekiyordu. Bu faaliyetler ve cemiyet gizli çalışmalıydı; aksi bir davranış işgalci devletleri kuşkulandırabilirdi. Bunun için de yapılan gizli bir seçimle "2 Nisan 1919'da Cemiyet Reisliğine Ahmet Remzi Efendi getirildi.

Cemiyetin diğer üyeleri ve Nuh Naci Bey, Ahmet Hilmi Bey, Mazhar Karakaya, Faik Selçuk, Mustafa Ağırnaslı, Uşaklı Osman tarafından oluşturularak Kayseri Müdafa-i Hukuk Cemiyeti kuruldu (9). Bu cemiyetin Kayseri'de kayda değer çalışmaları şu şekildedir:

- Millî birlik ve beraberliğin sağlanması,
- Millî mücadele aleyhindeki işgal hareketlerine karşı mitingler düzenlenmesi,
- Halkın dini ve millî duygularının canlı tutulması olmuştur. Halkın kurtulma çareleri ardığı sırada, düşmanlar Develi'nin 25-30km. kadar yakınlarına geldiler. Bu durumda Develi'nin merkezi bir bölge olması söz konusuydu. İnsanlar, düşman için yeni bir işgal yeri vermek istemediğinden Kamberlîzâde Osman Bey, Atıf Bey ve halkın ileri gelenleri tarafından Cemiyet-i İslamiye yani İstiklâl Komitesi kuruldu. İstiklâl Komitesi mücadelenin gizli ve asker işlerini, Cemiyet-i İslamiye de teşkilatlanma, giyecek, yiyecek ve para işleri gibi lojistik yönüyle meşgul olduğundan iki farklı cemiyet gibi çalıştılar. Bu cemiyetlerin kuruluşuyla halktaki karamsarlık ve umutsuzluk yerini güvene bırakmıştı. Halkın yanında Mustafa Kemal de Develi'den ümitliydi. Gönderdiği bir elçi Develi'deki faaliyetleri yerinde incelemiş ve ona bir rapor göndermişti. Bu sırada Çukurova bölgesinin de işgal edilmesiyle gizli bir teşkilat daha kuruldu. Atatürk'ün 1 Kasım 1919'da Develi Belediye Reisine Sivas'tan sır notunu göndermesiyle ciddi teşkilat ve teşebbüsata geçildi, çalışmalar Develi'den yürütüldü. Develi halkının büyük bir kısmı millî mücadele de bu tarihi millî görevini başarı ile tamamladı. Köy halkı işgal altındaki yerlere yardım etmek amacıyla teşkilat kurmada canla başla çalıştı. Develi'den 200 tüfek ve yeterli mermi Pungi köyüne ulaştırıldı. 200 atlı işgaldeki bölgelere yardım için gitti. Görüldüğü gibi Develi Müdafa-i Hukuk Cemiyeti tesri ve icra-i bir kuruluş ve organ hüviyetini kendiliğinden iktisap etmiş, bu yolda ve hadiseler karşısında gerekli kararlar alarak, bunları bir kanun mahiyetinde derhal uygulamıştır. Cemiyet, geceli gündüzlü çalışmalarını sürdürmüş, bu millî davada maddi ve manevi yardımını, gönül hoşluğunu hiçbir zaman esirgememiştir. Halktan o dönemin parasıyla 40.000 TL. toplanmıştır. Mali sıkıntılar ve yöneticilerin işgalci devletler taraflarından olmaları gibi olum-

suzluklar düşünülürse, bu paranın küçük bir meblağ olduğu görülür. Ağır şartlar altında, cephe gerisinde halk açlık, yokluk ve fahiş fiyatlarla mücadele etmek zorunda kalmıştı. Kayseri gibi oldukça kuvvetli tarım ve ticaret hayatı bulunan yerler hem kendi bölgesini hem de cepheleri beslemeye gayret ediyorlardı. İnsanlar sadece kendilerini değil; tüm ulusu düşünüyorlardı. Kayseri çetin koşulların zahire ve ikmal merkeziydi. Sadece evlatlarını, kocalarını cephelere göndermekle kalmadı analar, göç verdiler, göç aldılar, insanlara yardım ettiler. Bunları sevk etti, besledi ve barındırdılar. Bulaşıcı hastalıklarla uğraştılar. Gerçi Kayseri düşmanla tanışmadı; ama topyekün savaşın sıkıntılarını yaşadı. Yalnızca millî mücadelede 600 şehit verdi. Elbet bunların arasında daha çiçeği burnunda olan gençler de vardı. Kayseri Lisesi'nin cesur, babayiğit gençleri gibi.

Kayseri Lisesi 1920-1921 Eğitim Öğretim yılında mezun verememiştir. Bütün öğrencilere Sakarya Meydan Muharebesine katılmış ve şehit olmuşlardır. Onlar sadece bugünlerimiz ve bizler için okullarını, ailelerini bırakıp cepheye koşular. O varoluş yılları sonunda şehirdeki etnik, renklilik yerini Türk rengine bıraktı. Zira varolma azmi gösteren ve vatan topraklarına sahip çıkan tek unsur, çoğu zaman olduğu gibi yalnız kalmıştır. Kayserililer de yaptıklarıyla "VATAN BİZİMDİR!" diyebilenler arasındaki seçkin yerlerini alarak, fedakârlıklarıyla da timsal oldular. Onlar bu şekilde borçlarını ödemek istiyorlardı. Evet, Kayseri düşmanla tanışmadı, ama düşmanın varlığını, sıcaklığın tabiri-i caizse enselerinde hissetti. Onlar bu sıcaklığı güvenleri ile soğuttular. Harekat içinde bizzat görev alan Ahmet Cevat Bey'in dediği gibi "Kilikya kurtuluş mücadelesinde ilk kurşunu sıkan, savaş ve millî mücadeleyi başlatanlar da Develililer olmuştur."

Millî mücadele Türk insanının Batı emperyalizmine karşı verdiği bir savaştır. Yaşama hakkımıza elimizden almak isteyenlere karşı; hayır! Hayatta kalacağım mesajının verildiği, bu kararlı gücün de Kuvayı Milliye ruhundan güç aldığı bir varolma mücadelesidir. Tarih boyunca varoluş bir milletin türkiye Cumhuriyeti Devleti ile yeniden dirildiği, Misak-ı Milli ile de artık vatanını sınırlarının kesin kez çizdiği dönülmez bir yolun başlangıç noktasıdır.

Bu başlangıcın ilk adımı da lâik Türkiye Cumhuriyeti'nin Atatürk İlke ve İnkılaplarının doğrultusunda kurulmasıyla atıldı. Ardından yapılan yeniliklerle Türk insanının çağdaş ülkeler arasındaki seçkin yerini alma arzusuyla kararlı bir şekilde günümüze kadar gelmiştir. Karanlıklar içinde boğulmuş bir ülkenin, ilim ve irfan meşalesiyle aydınlanarak uygarlık yolunda emin adımlarla ilerleme kararlılığını ebediyete kadar sürdüreceğini tüm dünyaya kanıtlamıştır.

Türk insanı millî mücadeledeki başarısı ile tüm dünyaya azmin, güvenin elinden hiçbir şeyin kurtulmayacağını gösterdi. Millî mücadelenin Türklerin lehinde sonuçlanması sadece Türk tarihini değil; tüm dünya tarihini değiştirdi. Belki de Türk topraklarını kendi topraklarında gösteren Avrupa Devletlerinin haritası yeniden düzenlendi.

Ey Atam! Şimdi sen rahat uyu. Çünkü biz Türkler varolduğu sürece, hiçbir düşman bizim topraklarımıza ayak basmayacaktır. Bizler; senin bize güvenerek bıraktığın Cumhuriyeti sonsuza kadar koruyacağız. Bizler Cumhuriyetin yılmaz, yorulmaz bekçileriyiz. Senin bize verdiğin vazife bizim en büyük görevimizdir. Bizler de vazifemizi azim, zevk ve şerefle yerine getireceğiz. Çünkü bizler: Arparslan'ın, Fatih'in, Kanuni'nin, bizler koskoca devletin tarihini değiştiren, tarih kitaplarını yeniden yazdıran bir ulu önderin, bir Atatürk'ün torunlarıyız. Bizler de senin gibi, vatanımız için çalışacağız ve gerekirse uğruna canımızı feda edeceğiz. Bizler 1919'da başlayan Milli Mücadele sonucunda ulaşılan başarıyı sonsuza dek sürdüreceğiz. 1919'dan 1999'lara kadar gelen bağımsızlığı, dünya var olduğu müddetçe koruyacağız. Atalarımızın kanlarını dökecek, şehit olarak çocuklarını babasız yetim bırakarak elde ettikleri Milli Mücadeleye hiçbir zaman gölge düşürmeyeceğiz. Sen bu vatani güvendiğin için bizlere emanet ettin. Bizler de senin emanetine hıyanet etmeyeceğiz. Emanetin için gerekirse bizler de senin gibi canımızı ortaya koyacağız. Ne maksatla olursa olsun, hiçbir kimse senin arkandan kötü şekilde konuşmasına izin vermeyeceğiz. Eğer ki yaşasaydın, sen de bizimle gurur duyardın. Bizler genç, dinamik, sağlam, cıvıl cıvıl, çağdaş Türk gençleri senin istediğin nesiliz. Biz Asım'ın nesliyiz. Tıpkı Mehmet Akif'in dediği gibi:

*Asımın nesli diyordun ya nesilmiş gerçek
İşte çiğnetmedi namusunu çiğnetmeyecek.*

Not: Atatürk Kültür ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi tarafından "80.yıl dönümünde Milli Mücadele'nin Askeri, Ekonomik ve Sosyal yönleriyle değerlendirilmesi" konusunda açılan yarışmada ödül alan makalesinden kısaltılarak alınmıştır. Öğrencimizi tebrik eder başarılarının devamını dileriz.

Türkiye çapında açılan yarışmada derece alan öğrencimiz Gülay ÖZCURT Ankara'da Başbakan Yardımcısı Devlet BAHÇELİ'den ödülünü alırken.

NE MUTLU TÜRK'ÜM DİYENE!

Gülay ÖZCURT Y.D 3-B No: 403

Atalarımızın kanları ile sulanmış olan bu toprak hiçbir zaman düşman ayağı ile tanışmayacak. Bunu şu mısralarla haykırmalı tüm dünyaya:

Yurdumu çiğneyenin saçından süzülen kan,

Kulağında küpedir, yakut damlarından

Kalsa sınırlarda tek bir kol, tek bir bilek

Tarih onu bir kılıç kabzasında görecek.

Şimdi bizler 20.yüzyılın 21. yüzyılı genç Atatürkçüleri, genç Cumhuriyet bekçileri biliyoruz ki, kanlarını döken atalarımız şehit olmamışlardır. Onlar bizim kalplerimizde yaşıyorlar. Bizler onları sadece 19 Mayıs'da değil, her zaman saygıyla anıyoruz.

Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın

Gömelim gel seni tarihe desem, sığmazsın!

Evet. Onlar tarihe sığmazlar, her Türkün kalbi onlarla dolar, taşar. Sonsuza dek ölümsüzdür onlar. Evet onlar

bir hilâl uğruna, vatanları uğruna canlarını ortaya koymuşlar, şehit olarak mücadele sonunda başarı elde etmişlerdir. Bizler de onların başarısı ile büyük gurur duyuyor ve Türk olmakla her zaman öğünüyoruz.

MİLLİ KÜLTÜR VE BİR YABANCI GÖZÜYLE CUMHURİYET

"29 Ekim'de, Büyük Millet Meclisi, anayasa değişikliğini ve Cumhuriyeti kabul etti. Aynı gün oybirliği ile (Rauf Bey ve yakın arkadaşları bu sırada İstanbul'da bulunuyorlardı) Mustafa Kemal'i cumhurbaşkanı olarak seçti. Bu, başlı başına büyük bir reform idi. Zira, yeni Türkiye şimdi gerçek bir hiyerarşiyi sağlamış oluyordu. O zamana kadar, büyük meclis, gerçekte hükümet yapıyordu ve Mustafa Kemal, otoritesini sadece bu meclisin başkanı olarak değerlendiriyordu. Ama şimdiden sonra, Gazi, parlamentodan ayrı, millet gözünde yüksek bir mevki işgal edecek. İlk kez o devlet başkanıdır. Memlekette herhangi bir biçimde mutlakiyete yer vermemek gibi bir ideali geçerlilikten alıkoymayan ve daha ziyade şahsi olan hükümet kurallarını değiştirmedikçe, Türkiye'yi, doğulu ve İslamcı olan hükümet kurallarını değiştirmedikçe, Türkiye'yi, doğulu ve İslamcı geleneklerinden ayırmak amacı güden sosyal ilerlemeyi sağlayamayacağını bilincine vardı ve o zamandan itibaren iktidarın bütün sorumluluğunu üstlenerek otorite prensiplerini uygulamaya koyuldu.

Cumhuriyet, en küçük hissi taşkınlık olmadan, milletçe kabul olundu. İslamiyet, ilk zamanlarda gerçek bir demokrasi biçiminde ortaya çıktığından, Kur'an'ın çok formalist olan tefsircileri, bu hükümet şeklinin peygamber yolunu izleyenlerin inancına ters düşmeyeceği kanaatinde idiler. Ama böyle bir rejim değişikliği, saltanat süren eski hanedanın uzaklaşması sonucuna varınca Türkiye'de meydana gelen durum tamamen özellik ifade ettirildi. Türk ırkının kaderine 700 yıla yakın bir zaman egemen olan padişah sülalesi, şimdi halife sülalesini haline gelmiş durumda idi. Hem o kadar ki, şimdiden en büyük manevi güçlerinden birini elinde tutan insana, sanki; şahsi egemenlik otoritesi kaldırılmamış sultan durumunda bir hükümdara sahip olacaktı. Böylece, yan yana varlıklarını koruyan iktidarların dualizmi ince bir konu olacaktı Cumhuriyetle halifelik problem halinde her zamankinden daha önemle kendini göstermekte idi..."

(...)

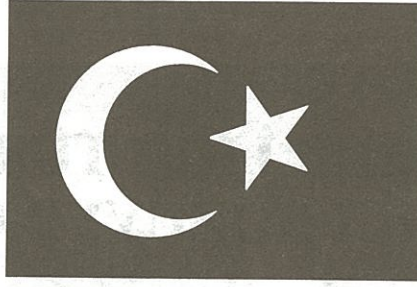
...İmparatorluğun yerini bir Cumhuriyet aldı. Bir sultan kaçtı. Bir halife sürgün edildi. Büyük bir şef dünyanın dikkatini çekti. Onun buyruklarıyla, Müslüman bir halk yeni bir plana göre şekil aldı. O, bu halkı eski Asya gelenekleriyle bağlayan bağları kopardı. Geçmiş sildi, süpürdü. İslam dinine kendi yorumu içinde bir yön verdi. Çok kadınlı evliliği önleyip, Cinsiyet ayırımını yıktı. Şer'i hukuku kaldırdı. Avrupa kanunlarını kabul etti. Kıyafeti değiştirdi. Hatta başka bir alfabe oluşturdu. Sonuç olarak denebilir ki, 1922-1928 yılları Türkiye'sinde gerçekleştirilen şeylerin dünyada bir eşi daha yoktur. Deyim olarak ifade edilirse, bütün bir halk adeta deri değiştirdi. Buna rağmen koca bir edebiyat, bu milletin ciddi bir ilerlemeyi gerçekleştirme yeteneğinde olmadığını konu aldı.

"...Türk halkı, müslüman halkları arasında ilk olarak Avrupa uygarlığı ile kaynaşmıştır. Mustafa Kemal'in yönetiminde bu halk rasyonalizm, felsefi ve teknik liberabizm gibi yararlı yöntemleri benimsedi. Oysa Avrupa, bunları yüzyıllar boyunca güçlkle elde edebilmişti. Şimdi, Türkiye örneği artık meyvelerini vermeye başlamıştır. İran, Afganistan, Suriye, Mısır hatta Arabistan derin bir evrime girmişlerdir. Tabi olarak direnmeler vardır.

Zira Kemalist reformlar, İslamda batıl inançların tümü ile kaldırılması anlamını taşımaktadır. Ama daha şimdiden siyasi, sosyal, fikri, sanat, ve ekonomik alanlarda da eski doğunun eriyeceği, en güvenli ve kesin biçimde tahmin edilebilir. Bu eski doğu, Mustafa Kemal reformlarının etkisiyle geniş nefes alma imkânı bulmuştur. Onu karakterize eden küf kokusu kısmen dağılmıştır. Şimdi, yeni bir doğu ortaya çıkmaktadır. Bu durumu, göz önünde tutmayan Avrupa garip süprizlerle karşılaşmaya hazır bulunmalıdır."

Paul Gentizon "Mustafa Kemal ve Uyanan Doğu"

CUMHURİYET

*Işıklarla donattık ülkeyi her tarafta...
Cumhuriyet, özgürlük, insanca varlık yolu,
Atatürk'ün çizdiği çağdaş uygarlık yolu...
Aynı kandan feyz alır bunca toprak, bunca taş...
Kılıç tutan bilekler, verdi sabahla savaş.
Tekniğin dev nabzında her adım her dakika,
Çarklarda aynı tempo, yüreklerde aynı mars...
Cumhuriyet özgürlük, insanca varlık yolu,
Atatürk'ün çizdiği çağdaş uygarlık yolu...
Biz yürekten bağlıyız elli yıldır bu yola,
"Yurtta barış" ilk hedef, "Cihanda Sulh" parola,
Koparamaz hiçbir güç bizi millî birlikten,
Atamızın izinde koşuyoruz kol kola...
Cumhuriyet, özgürlük, insanca varlık yolu,
Atatürk'ün çizdiği çağdaş uygarlık yolu...
Yaşasın hür ulusum, soylu gencim, benliğim
Yaşasın şanlı ordum, sarsılmaz güvenliğim
Ersin elli yıllarım nice mutlu çağlara,
Örnek olsun cihana devletim, düzenliğim...
Cumhuriyet, özgürlük, insanca varlık yolu,
Atatürk'ün çizdiği çağdaş uygarlık yolu...*

Bekir Sıtkı ERDOĞAN

BUGÜN

*Durmadan dalgalanan şanlı bayrağım,
Yurdumun en büyük bayramı bugün.
Ufuklar gül açsın, gülsün toprağım,
Yurdumun en büyük bayramı bugün.
Ağaçlar bezensin, dallar süslensin,
Bahçeler donansın, güller süslensin,
Ata'nın açtığı yollar süslensin,
Yurdumun en büyük bayramı bugün.
Yurt için savaşmak bir şanlı düğün,
Yaşamak duygusu her şeyden üstün,
İstiklâl sevdası ufkumuza gün,
Yurdumun en büyük bayramı bugün.
Tarihe sığmayan şanlar Türk'ündür,
Ölümden korkmayan canlar Türk'ündür,
Bayrağa renk veren kanlar Türk'ündür,
Yurdumun en büyük bayramı bugün.
Atamız her zaman kalbimizde hız,
Ülkümüz uğruna ölmek ahtımız,
Şölenler kurulsun, içilsin kımız,
Yurdumun en büyük bayramı bugün.
Kanını toprağa katanımız var,
Bayrağın altında yatanımız var,
Destanlar kaynağı vatanımız var,
Yurdumun en büyük bayramı bugün.*

Uluğ TURANLIOĞLU

-Atatürk'e Ağıt-

Dilim varmıyor, diyemiyorum. O gün bir yiğit öldü dediler; ölümleri yenen yiğit, ölmezliğe eren yiğit... Nasıl oldu ölümün eli dokunabildi ona; duydum, işittim, inanamadım...

19 Mayıs'a sordum, 23 Nisan'a sordum, 30 Ağustos'a sordum, 29 Ekim'e sordum, tarihin gözleri yaşardı; ağladım, ah ettim, inanamadım...

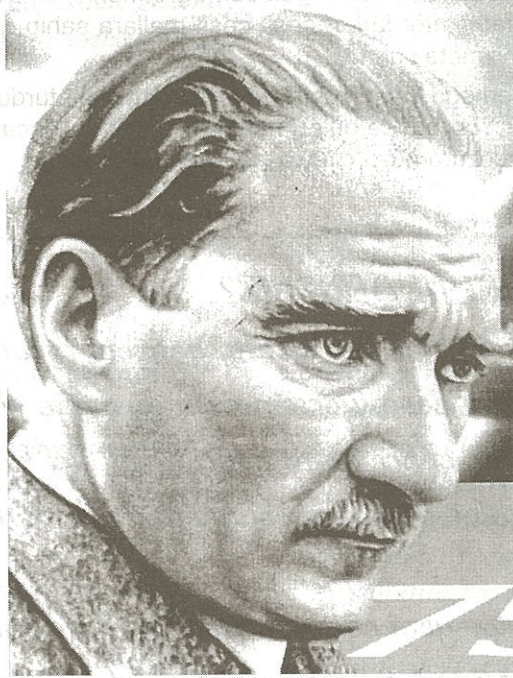
Sakarya'ya sordum, Kocatepe'ye sordum, Dumlupınar'a sordum, Anayurdun kalbi kanadı. Kalbimden vuruldum, inanamadım.

Geçen yolculara sordum, esen rüzgarlara sordum, güllere, bülbüllere sordum, "yok!" diye boynunu büktü her duyan; bir cihan yıkıldı sandım; yandım, yıkıldım, inanamadım... Nasıl inanabilirim; dağınık ruhlardan millî birlik yaratan, yarattığı birlikten doğan Atatürk ölür mü hiç? Söyle neredesin, neredesin, nerde devrimler yaratan sesin?

Nasıl inanabilirim. Yurudumuzun kurtarıcısı, devletimizin koruyucusu, devrimlerin yaratıcısı eşsiz kahraman Atatürk ölür mü hiç? Söyle neredesin, neredesin, nerede tarihler yaratan sesin?

Baharlar seni özlüyor vay... Bahar yüzlü çocuklar seni gözlüyor vay...

Sulara eğilen söğütler seni düşünüyor vay... Söğütlere yaslanan çobanlar sana yanyıyor vay... Bütün yurt, bütün dünya seni anıyor vay... Söyle neredesin, neredesin, nerde dünyalar yaratan sesin?...

10 KASIM

Oy açmasın güller, açmasın; yasımız var bizim. Ötmesin kuşlar, ötmesin, acımız var bizim... Esmesin rüzgâr esmesin, yolcumuz var bizim...

Yok! Ne yol, ne yolculuk!... Sen gitmedin, gitmedin, sen bizdensin, bizim içimizdesin Atam; ne yana baksan sen, neye dokunsak sen; her yerde

ve her şeyde sen varsın sen; seni canımızda can gibi; kanımızda kan gibi taşıyoruz, taşıyacağız; yarattığın her eseri bir armağan, bağlılığa da en ulvi bir iman bilerek yaşıyoruz, yaşayacağız.

İşte bu inançtır ki açtığın uygarlık yollarında gönül ve ülkü birliğiyle yürüyoruz. Çetin yollar, ayaklarımızın altında çürüyüp dökülüyor, bir gün olup tüketeceğiz ve yeryüzünün en ileri milletlerinden biri biz olacağız. Bunu duy ve rahat uyu! Bir zamanlar biz uyuyorduk, başımızı sen beklemiştin. Bu-

gün sende uyuyorsun. Nöbeti bize verdin. Adının ve eserlerinin ebedi bekçileri biz olacağız. Bunu yedi yaşındaki çocukların önünde, yetmişini aşan bir yürekle ben söylerim. Onlar da yetmiş yaşında yine böyle söyleyecek, böyle yapacaklar. İşte ölme karşı öcümüz, yarına karşı gücümüz ve sana karşı borcumuz bu.

Ey milletin önünde nura doğru koşarken nur olan Türk, ey Atatürk, toprağın nur olsun, nur içinde uyu, nur içinde...

E. Cem GÜNEY

ÖĞRETMENLER GÜNÜ :

Merhaba arkadaşlar. Bu hafta bildiğiniz gibi "24 Kasım Öğretmenler günü" dünyada anneden sonra en çok sevilen ve emeği üstümüze çok çok olan ikinci süper insan.

En mükemmel insandır öğretmen. Bir ayna gibidir, iyilikleri yansıtır. Bir anne gibidir bizi içten sınımsıcak seven. Bir ilaç gibidir, zor ve kötü durumumuzda etkisini gösteren. Bir dost gibidir, dargınlığa taviz vermeyen. Bir zırh gibidir, ne olursa olsun bizi tüm kötülüklerden koruyan. Bir ışık kaynağıdır, en koyu karanlıkları tek hamlede yok edebilen.

Bir meslek olmasına rağmen, bir sürü mesleğe sahip olurlar. Bir heykeltıraşlar, bizi ellerine alır ve sevgi ile yoğurlurlar ve en güzel eserleri ortaya koyarlar. Bir bahçıvandırlar, bizi sevgi ve eğitimle sularlar, budarlar ve tomurcuklanıp etrafa güzellik saçmamızı sağlarlar. Bir mimardırlar, önce temelimizi ve kişiliğimizi çizerler. Sonra kendilerinden sonra gelecek öğretmenlere havale ederler, yeni müdahitlere... Bir fabrikatördürler, çeşit çeşit mallara sahip olan, onları en iyi şekilde paketleyip hizmete sunan.

Ve biz öğrenciler bu kadar emeğe karşı hiçbir tepki göstermeyip oturduğumuz yerde pinekleyecek miyiz? Yoo biz de onları mutlu edip çok çalışacağız. Ve o gün hiç hediye almasak da özürümüzü dileyip başarılarla ulaşacağız.

Esen kalın.

YA ÖĞRETMENLİĞE NE DERSİNİZ?

A, işte o, mesleklerin en az kazanç getireni fakat insanı en çok mükafatlandıranıdır. Eğer onu sevmiyorsan asla girmeğe cür'et etme. Büyük ekseriyetle ne servet ne de şöhret vaat eder; fakat sırf kendi hatırı için onu sevenlere insanlığın asalet ünvanına bahşeder. Meçhul öğretmenin önünde saygıyla eğiliyorum.

Meşhur pedagoglar yeni eğitim sistemleri kurarlar fakat bunları çocuklara nakleden, yol gösteren meçhul öğretmendir. Karanlıkta yaşar ve güçlükle gönül rızasıyla katlanır. Onun kapısı önünde arabalar beklemez, mızıkalılar çalmaz, madalyalar verilmez. O, karanlıkların hududunda nöbet bekleyerek cehalet ve cinnetlerin siperlerine hucüm eder. Vazifesinde sabırlıdır, uyuşuklara hakaret, uysallara cesaret, muvazenesizlere istikamet verir. Öğrenme aşkını ve ruhundaki hazinelerini öğrencileriyle paylaşır. Gelecek yıllarda, bizzat kendi yollarını ya da aydınlatarak ona haz verecek olan pek çok meşaleler ateşler. Onun mükafatı budur.

Henry Van Dyke

ÖĞRETMEN

Öğretmen;
Kaderi destan destan okunur onun.
Yüce fikirlerinde...
Fikirler alevlenir, alevler iman olur sesinde.
İnsanlığın bekası, gönüllerin huzuru,
Ulusun mutluluğu, gülen gözlerin nuru,
Hep onun sayesinde...

Öğretmen...
Umudu ve güveni, bu çileli milletin,
Sınırsız feragatin, misilsiz faziletin,
En kutsal çabasının, Tanrısal kişiliği,
Onun feragatinde ve onun gayesinde gizlenir.
Onun, ruh gergesinde, duygular ipekleşir,
Sevgiler filizlenir.
Adı?

Adı; "Meçhul kahraman"dır...
Konusu; Ruhtur insandır.
Yükü; Milli heyecandır.
Gönül meyvası; irfandır.
O candır, canandır... sultandır.
Tüm tarih, tüm vatanıdır o.
İlâhi vekar vardır, edep vardır, ar vardır...
Sabrı dağlar kadardır bitmeyen çilesinde.
Aşmetmek onun şevki, sevmek onun işidir.
O, gönül ülkesinin sönmeyen güneşidir.
Öğretmen...
Feragat onun feyzinin,
Maneviyat, Kemal'inin cevheridir.
O, gönüller serdari,
O serdarlar eridir.
O, her çeşit çileden
Her tesirden biridir.
"İlerici" "gerici" bilmem "neci" olamaz.
Gerçekçi her öğretmen;
Ahlâkın mihravidir.
Türk tarihi ve kültürü,
Emeğin yeşerir...
İş şevki, görev aşkı,
Açık alanunda onun
Bakar, bakar ürperir.
Vecdinin ölçüsü yok, feragat imbiğinde,
Millet- Vatan aşkıyla şanlıdır dohu dizgin
Ve... Damla damla erir.
Ruhundaki mihrakın ışıldayan cevheri

Ve ahında açılan fasilet çiçekleri
Yeşerir salkım salkım,
Ölümsüz meyva verir.
Eflatun'un Tanrısal gergefi onda işler.
Maddeler revnak bulur, mana sonsuz genişler
Bilgi, aşk ipliğine takılır inci inci...
Kökleşir selvi selvi onda insan bilinci
Yedi veren sihrinin gücü onda gizlidir.
On kollu şamdan gibi her göğe ışık saçar.
Kapanan her kapıyı, onun nefesi açar.
Ölümsüz sultanların, eğilmez hür başların
Zaferlerle bezenen tacı onda gizlidir.

Ey gerinin, kötünün, cehaletin düşmanı;
Ey hidâyet ışığının aşınmaz burcu;
Ey ruh gergefi manâ mimarı;
Ey doğrunun, güzelin, gerçeğin yarı.
Sakın ecrinle taşan
Ve ilahlaşan
O asil gönlünün acınmasın kaderine...
Sen "Sus" demesini bilirsin kederine.
Biliyorum. Yolların dikenli,
Uzun ne çare dayanmak,
Senin ezeli hasretindir.
Ey sabırda; Eyyûb
Ey bilgide; Platon
Ey duyguda; İtri
Ey cezbede; Mevlânâ
Ey sevgide; Yunus
Ey sanatta; Sinan
Ey cephede; Yıldırım
Ey zaferde; Fatih
Ve kuvvette;
Koca Türk'ün yüce temsilcisi,
Ey kutsal devrimler, önderi
Ey Mustafa Kemal'ler yaratıcısı,
Ve Allah'ın ahından öptüğü insan.
Sen... Evet... Sen...
Bin Cihansın.
Dileriz ki varlığın,
Mukaddes idealin
Üstümüzde, bir güneş haşmetiyle
Tutuşsun
Ve: Haşre kadar yansın...

OKULDA YAŞAMA KURALLARI

Okul Disiplinine Uyma

Dr. Suat ONGAN

Okulda mutluluğun temeli itaat, karşılıklı saygı, dostluk ve kardeşlik üzerine dayalıdır. Bir sosyal topluluk içinde yaşayan insanlar bazı kural ve prensiplerle birbirlerine bağlıdırlar. Gelişigüzel, canlarının istediği gibi yaşayamaz, davranamazlar.

Bir toplulukta barış huzur ve rahatlık, bir sözcükle mutluluk bireylerin birlikte uymaya zorunlu oldukları yasalarla kurallar sayesinde olanaklıdır. Aslında sosyal ilişkileri belirleyen ve herkesin başkasına zarar vermeden nasıl davranması gerektiğini gösteren yasalar bağlılığın en önemli etkenlerinden değildir?

Sosyal topluluk içinde disiplinsiz, başıboş yaşamak veya yaşama isteği anarşiyi doğurur, birçok kişiyi ve sizi de zarara uğratar. O halde kendi yararınız için de yasalara, yasaklara ve kurallara uyacaksınız.

Okul da toplumun küçük bir parçası, örneği olduğuna göre orada da kurallara uymanın, büyükler itaat etmenin, kişisel hak ve isteklerin yanında başkalarının da hak ve isteklerini düşünebilmenin alışkanlıklarını kazanmak gerekiyor. Böyle söylemekle kişiliği yok eden, körü körüne itaat amaçlanmıyor. Çocuk, kişilerin keyiflerine değil, herkesin üstündeki toplum kural ve yasalarına uymaya zorunlu olduğunu bilmelidir. Bu, disiplindir; düzenli yaşamaya alışkanlığını kazandırır. Bireyi gelişigüzel yaşamaktan, geçici heveslerin tutsaklığından kurtarır. Yaşamayı, çalışmayı daha yararlı, verimli hale getirir. Okul içinde arkadaşlar arasında saygı, sevgi ve samimiyeti güçlendirir. Kırgınlıkları, bundan doğacak üzüntüleri önler. Onun için okul kurallarına uymasını bilmeliyiz. Öğretmenlerinizin iyi niyetle söyledikleri iyi sözlerle değer veriniz.

Okul yönetiminin yasakladığı şeyleri yapmamasınız.

Görgü ulusal kültürün bir parçasıdır, bir yaşam biçimidir. Gelenek ve göreneklere gelir. Görerek, eğitilerek, yineleyerek öğreniriz. Yaşamda sadece kurallara uymak yetmez, herşey yazıya dökülemez. Asıl olan, sağduyu ve üsluptur.

Çevreden insana birçok etkiler gelir. Bunları kontrol eden, ayıklayan önce aileniz sonra okuldur. Okulunuz ikinci evinizdir. Öğrendiklerinize okulda yenileri eklenecek kendinizi ve çevrenizdekileri de kendinizle birlikte geliştireceksiniz. Bu, yaşam boyu sürecek; sizden, küçük kardeşleriniz, bilmeyen arkadaşlarınız, gelecekte de çocuklarınız öğreneceklerdir.

Yasaklar, yasalar, kurallar uzun deneylerin sonucunda, yine kişinin mutluluğu için toplum tarafından konulmuştur. "Kuralları çiğnemekle büyümeyiz, güçlenmeyiz, uymakla da küçülmezsiniz. "Toplum bilincine sahip bireyler kurallara uyarlar. Bunu sizi görececek, cezalandıracak kimse olmasa da yapınız, kendiniz için yapınız. Bu huzuru tatmayı öğreniniz, benimseyiniz, kişiliğinize saygınız olsun. Disipline değer vermeyen insanın ruhunda da anarşi doğar. Biliniz ki "EYLEMLERİNİZİN BAŞKASINA ZARAR VERDİĞİ YERDE SİZİN ÖZGÜRLÜĞÜNÜZ BİTER!"

- Çiçeklerin Dili -

Beyaz Gül	: Masumluk
Kırmızı Gül	: Aşk
Pembe Gül	: Gönüm sende
Sarı Gül	: Ayrılık
Mersedes Gül	: Melankoli
Beyaz Karanfil	: Temizlik, saflık
Kırmızı Karanfil	: Sevgi
Sarı Karanfil	: Hüzün
Pembe Karanfil	: İçtenlik
Beyaz Glayör	: Dostluk
Kırmızı Glayör	: İstek
Pembe Glayör	: Zerafet
Sarı Glayör	: Kiskançlık
Mor Glayör	: İnanç
Orkide	: Mağrur ve duygulu
Starlice	: Sıcak sevgi
Nilüfer	: Gelecek yenileme
Beyaz Lale	: Doğal saflık, temizlik
Kırmızı Lale	: Seni seviyorum
Menekşe	: Alçak gönüllü
İris	: Hatıra, incelik, yakınlık
Lilyum	: Güven
Gerbera	: İyimserlik
Freyza	: Saçsuzluk
Beyaz Krizantem	: Sadakat
Sarı Krizantem	: Karşılıksız sevgi

- LİSEDE İLK GÜN -

Orta öğretime bitirmiştım. Artık liseye gidecektim. Lisede ilk günüm olduğu için çok heyecanlıydım. Sabah erken kalkmışım. Bir an önce liseye gitmek istiyordum.

Ve liseye gelmişim. Tabiki 106 yıllık geçmiş olan, büyük insanlar yetiştirmiş; bu tarihi lisede okumak gurur vericiydi. Lakin bunun yanında eğitim ve öğretim seviyesi de çok önemliydi. Okul bahçesine geldiğimde beklediğim üstünde öğrenci sayısı karşılaştım. Şöyle bir etrafa göz atıldığında, bu yıl okula başlayanlar ile diğer senelerde de burada olanları ayırt etmek hiçte zor olmadı. Bunun sebebi ise; lisede yeni olanlar kıyıda köşede oturup beklerken. Okulun eski öğrencileri eller cepte bir sağa bir sola geziniyorlardı. Artık tören başlıyordu. Öğrenciler sıraya geçiyorlardı. Yenilerin sırada biçimde duruşları, eski öğrencilerin ise ceketlerinin düğmeleri açık, eller hiç cepten çıkmaz biçimde düzensiz sıraya durdukları da hiç de gözden kaçacak bir durum değildi. Öğrenciler sıraya geçtikten sonra saygı duruşu ve İstiklâl Marşı ile tören başladı. Daha sonra okul müdürümüz bir konuşma yaptı. Müdürümüz, bazı konulara açıklık getirdi; bazı tavsiyelerde bulundu. Kimi öğrenciler cankulağıyla dinlerken kimi öğrenciler de tören ne zaman bitecek diye saatine bakıyorlardı. Müdür "oğlum yavrum ceketlerinizi düğmeleyin" diyordu.

Etrafına bakırsan kapalı olanlar da açar. Daha sonra arkadaşlarımızın ve hocalarımızın konuşmasıyla tören sona erdi. Gözden kaçmayan bir durum ise hocaların öğrencilere elinden geldiği kadar hoşgörülü davranmasına karşı öğrencilerin çoğunluğunun saygısız davranışlarıydı. Biraz gecikmeden sonra sınıfımıza geldim. Doğal olarak kimseyi tanımadığım için tedirgindim; aynı zamanda çok heyecanlıydım. Şöyle bir etrafa baktım sınıfın geneli kızdı. Arka tarfta bir yere oturdum. Öğrenciler birbirleriyle tanışıyorlardı. Daha sonra hocalarımızla tanıştık. Heyecanım biraz yatışmıştı, kendimi rahat hissediyordum. İlk günlerde ders olmadığı için okul içinde, gerekse okul bahçesindeki öğrencilerin hal ve hareketlerinden aldıkları eğitimi hiç de hayata geçirmedikleri gözleniyordu. Öğrencilerin bilmişlik taslayıp sanki herkes hata yapar da ben hata yapmam diyen bir halleri vardı. Artık lisede ilk haftam geride kalmıştı; kimi beklidiğini bulmuş kimi ise hayallerinde oluşturduğu liseyi bulamamıştı.

Bu haftanın bana öğrettiği tek şey lise hayatının insanların akıllarının bir karış havada olduğu bir zamana denk geldiği bir şeyler kazanmaktan çok kaybetmenin de olduğunu gösterdi.

- LİSE YILLARI -

Üç senede Ortaokulu bitirmiştım. Bu üç senenin sonunda lise dönemin başlıyordu. Yüreğim kıpır kıpırdı. Yeni arkadaşlıklar kuracak, yeni kişilerle tanışacaktım. İyi ve güvenilir arkadaşlar seçmek benim için çok zor olacaktı. Ben ne kadar iyi olursam karşımdakiler de o kadar iyi olacaklardı. Bu yüzden hâl ve hareketlerime çok dikkat ediyordum. Kendimden çok annemi ve babamı düşünüyordum. Onlar bana nasıl emek verip okutuyorlarsa, ben de derslerime iyi çalışıp iyi bir mevkî sahibi olmak istiyordum. Geleceğe yönelik en önemli plânarımdan biri de hemşire olmaktı.

Okul binasını ilk gördüğümde kendimi dev bir manastırın önünde gibi hissettim. İlk bakışta ben bu okula alışabilir miyim, diye kendi kendime sordum. Okulumun 106 yıllık bir geçmişi olması beni çok gururlandırdı. Kapısından girdiğimde gözüm hep tanıdık kişileri arıyordu. Çünkü onlarla anlaşmam daha kolay olacaktı.

Okulun ve çevrenin yabancı oluşu beni çok sarsmıştı. Çünkü ailemden ilk defa ayrılmıştım. Artık yurttan kalıyordum. Bir sıcak yuvanın özlemine gidermesem de, bundan sonra yurt benim annem ve babam olmuştu. Sabahları gözlerimi açar açmaz evimizi düşünüyordum. Evde beni annem uyandırdığı için burada da aynısını hayal ediyordum. Fakat imkânsız bir şeydi, çünkü annem benden çok uzaktaydı.

Yurda yeni yerleşmişim. Odamda dört kişi kalıyordu. İki arkadaşım benden büyüktü. Kendi yaşımda bir arkadaş bulmuştum. Aynı okula gidiyorduk. Birlikte çok mutluyduk. Bu yeni yaşam ortamında, hayatım yeni bir düzene girmişti. Sabah kahvaltılarının, akşam yemeklerimin belirli bir saati vardı. Düzenli ders çalışmaya başlamıştım. Bundan çok mutluydum. Kayseri büyük ve kalabalık bir şehirdi. Bu kalabalık ta kaybolmak korkusu beni çok endişelendiriyordu. Bu nedenle okula gidiş ve gelişlerim de dar ve sakin sokaklar yerine, kalabalık anayolları tercih ediyordum. Kendime göre bu da beni biraz olsun rahatlatıyordu.

Şartlar ne olursa olsun zorluklarla karşılaşmak kaçınılmaz bir durum. Tabiki ben de onlarla yüz yüze geldim. Ama her şeye rağmen bu engelleri aşım hedefime ulaşmalıyım. Yapmam gereken derslerime iyi çalışmak ve ahlakımı en güzel şekilde geliştirmektir. En önemlisi sabretmeyi bilmiyim. Çünkü:

"Sabrın sonu selamettir."

Dr. Mustafa PARLAK
Erciyes Ünv. Öğretim Üyesi

Kayseri Tipleri - 5

Ahmet Midhat Güngüpoğlu

Vefalı bir dosttu. Kimsenin hatırlamadığı anlarda o dostlarını hatırlar, onların gönüllerini hoş tutardı. Sevdiği insanlar hakkında beslediği muhabbet ve hayranlığı hiçbir zaman eksilmedi. İleri yaşlarında bunun duygusal yönü ağır basar, hazzını daha fazla yaşardı. O herkese muhabbet duyardı, hatta cemiyetin dışladığı insanlara dahi sevgi ve alâka gösterirdi. Onlarla karşılaştığı zaman hal ve hatırlarını sorar, kalplerini yumuşatmaya ve sosyal hayata ayak uydurmaları için fırsatlar verir, zeminler hazırlardı. Bu tavrında da bir hayli başarılı olurdu. Bu gibi tiplerin birçoğunu topluma kazandırarak faydalı hale getirdi. En az zararlarını nötürleştirdi. Bu başarılarından dolayı da son derece sevinirdi.

Babayani bir hayat tarzı yaşadı. Eski musikîmize hayrandı. Ustaların elinden meşk dinlerken, gözlerini yumar, büyük bir vecd ile kendinden geçirdi. Onu ilk tanıyanlar, dinleme adabındaki nezaketine hayranlık duyarlardı. Ahmet Midhat'ın bu tavrının, musikî sevgisi ve terbiye gösterisinden gelmediğini, san'ata aşına bir kimliğin sahibi olmasından kaynaklandığı hükmü hasıl olurdu. Onun yönettiği icra heyetini dinleyenler, duydukları haz ve mutlulukları lisan-ı münasiple dile getirirlerdi.

Alaturka musikîden zevk almakla beraber, alafranga musikînin de üstünlüğüne inanırdı. Müstesna bir sesi vardı, meşk arkadaşları ondan "Bizim Kayseri'li" diye bahsederlerdi. Nayî Osman Dede'nin "Hicaz Peşrevi" ile Hamamî zade Mustafa İtrî Efendi'nin "Segâh" bestelerine büyük bir hayranlık duyardı. Musikî nazariye ve meşklerinde konuşan veya öksürenlere öyle bir bakışı vardı ki, insanı kalbinden yaralardı. O, öyle bin anın akortsuz bir tınıyla arızalanmasını asla istemezdi, çünkü kulağının duyum özelliğinin bozulacağına inanırdı.

Konağa geliş ve işe gidişte harim-i ismeti, kerimeleri ve halayıkları avlu kapısı içerisinde onu istikbal ederler; heybe, torba, kürkü, salta ve sakosu alınır ve nezaket gösterilirdi. Kuşak arası ağırlık(kese, lüver, saldırma, tütün takımı, tesbih vs.)ları harem-i evveline teslim ederdi. Halayıklar ibrikle su, leğen ve avlu getirerek yüz ve ayaklarını yıkayıp serinlemesine yardımcı olurlardı, sonra erkân minderine oturarak dinlenir, gününün nasıl geçtiği hakkında kısaca bilgiler verirdi. Hasılı o, her gün büyük bir debdebe ve merasimle uğurlanır ve karşılanırdı.

Avradın Hasan Ağa

Ortaya yakın bir boy, günlük bakımı yapılmış

kısa sakal, yuvarlak ve iri bir çift göz, dalgalı ve devamlı tarak görmeğe alışmış saçlarıyla tanınır ve bilinirdi.

Meslekte usta-çırak geleneğiyle yetişen bir alaylıdır. Kendi halinde sessiz sedasız bir ömür geçirdi. İnandığı insana samimiyetle bağlanan, hassas bir kişiliğe sahipti. Değişikliği seven, maceralara hevesli, ancak bu konudaki düşüncelerini kuvveden fiile geçiremeyen bir tiptir. Tahammül ve tevekküle inanırdı. Kendi eğitim seviyesinin nakıslığını bilir, devlet adamlarına ve mekteplilere hürmet eder, onlarla tartışmaya girmez, ancak kafasındaki sorulara cevap isterdi. Aldığı cevapları kendi ölçülerinde değerlendirip tasdik ettikten sonra ikna olurdu.

Battal Hatibi Hasan Efendi (? - 1767)

Gayet yakışıklı ve narin yapılı bir insandı. İlim, irfan ve fazilet sahibi bir âlimdi. Takva ve cesaret telkin eden bir çehresi vardı. Onun ders halkasına müşterileri katılabilmek için sabırsızlıkla o saati ipe çekereklerdi.

Hasan Efendi'nin yumuşak ve kuş tüyü ağırlığında bir kalbi vardı. Kimseyi kırmayı veya kırdırmayı istemezdi. İnsanın çehresine keskin bir bakışla ruhunu ve zihnini okur gibi bir güce sahipti. Dikkatle tarassut ettiği insanın kalbinin hiyanet ve denaetini okur gibi olurdu. Mes'eleler karşısında soğukkanlılığı toplar, hisleriyle değil, aklı ile hareket etmeyi denerdi.

O, tam manasıyla bir adam sarrafıydı. Kendine mahsus edeb, haya, heybet ve vakar sahibiydi. Zühtü takvasıyla meşhurdur. Dinî ve sosyal konulardaki açmazları hep ona danışırlardı. Merhamet ve şefkat yönü büyüktü. Kusur ve yanlışlıkları görmez ve duymazdı. Bu fiiliyat içinde olanlara karşı yumuşak ve sevgi dolu bir tavırla yaklaşır, onlara güven verdikten sonra yine aynı metodla onu ıslaha çalışırdı. Aile ve toplum içindeki asilerin ıslahı için hep dua ederdi. Hasılı kafası müsbet tavırlarla yüklenmiş, kalbini muhabbet ve hoşgörü ile doldurmuş biriydi.

Hafızaları süsleyip zinde tutan, ahlâka hizmet eden eserleri büyük bir zevkle okur, çevresine anlatır ve onların da okumalarını tavsiye ederdi. Sosyal hayatta topluma hizmet etmekten özel bir zevk duyardı. Gerek özel sohbetlerinde olsun, gerek umuma açık olan konuşmalarında olsun, onun en büyük meziyeti insan irfanını besleyen, medenî cesaretini geliştiren, yanlışlıklara karşı dirayetli ve akılcı karşı çıkma ve red metodunu aşılardı. Eser ve hitabelerinin feyizli ve tesirli olması için kalben dua ve yakarıştı

bulunurdu.

Uzun kış gecelerinin birinde akşam namazını eda edip, aklına takılan bir konuyu çözmek için kütüphanesinin rafları önünde durur. Değişik kaynaklara müracaat eder. Bir ara kuşağının arasındaki saatine el atar, bir de bakar ki yatsı namazı tehlikeye gireceğini görüp, çalışmasına ara verir ve namazı eda ettikten sonra da bir daha bu kadar dalgın olmamayı kendine öğütler. Bir nev'i özeleştirir yapar.

İnsanlarla konuşurken veya dinlerken nezaket kurallarını ön plânda tutardı. Bilgili, görgülü aynı zamanda merhametliydi. Tepeden tırnağa ilim cevheriydi. İlim ve irfandaki heybeti ile fizyolojik yapısı tam bir tezad teşkil ederdi.

Dostları ve dinleyenleri onun bir "ilim küpü" olduğunu söylerlerdi. Sosyal yapı itibarıyla tertipli, düzenli, moral olarak nazik, terbiyeli, edep kural ve kaidelerine son derece riayet eden biriydi. Mezarı Hasinli Mahallesi sıbyan mektebi bitişiğindedir.

Bobinaçıcı Dayı (1923 - 1973)

Asıl ismi Mustafa Dayıoğlu'dur. Eski sanayinin dayısı ve bobinaçıcı ustalarından biridir. Çırak yetiştirmede üzerine yoktur. Bugün piyasada san'atı icra eden usta talebeleri vardır.

Kısa boylu, şişmanca, buğday benizli, iri kemikli, kulağa hoş gelen eğitilmiş bir sesi vardır. Çarşı esnafı onunla selâmlaşmadan dükkanının kepengini kaldırmaz. O, hangi şartlar altında olursa olsun, her zaman şen, neş'eli, nazik, kibar ve müeddeb bir insandı. Halleşmelerde söz ve sohbetin tadını çıkararak gönül erlerinden biriydi. Bulunduğu meclislerin hiç birinde kuru lâfı sevmez, kimsenin gıyabında konuşmaz, konuşulmasına da ortam hazırlamazdı. Bu tavır onun fitratında ve "Yunus" hayranı oluşundan gelen bir özellikti. Çok okuyan, buna bağlı olarak hatırı sayılan bir kütüphanenin sahibiydi. O, kitap koleksiyonu yapmaktan ziyade, kitap okumayı ön plânda tutardı. Elinin altında bulundurduğu her çeşit eseri mütalâa eder, hepsinden de şahsına hisseler çıkartarak ondan faydalanma yolunu bulurdu. Kısıtlı geleri olmasına rağmen, seçtiği eserleri muhakkak inceleme fırsatını kendine hazırlardı. Kitap koleksiyonu arasında nadir eserlere malikti. Birçok okuyucu ve araştırmacı onun kitaplığından yararlandı.

Dikkati geniş, merakı büyük olan "Dayı", her konuşmasında bu iki kelime üzerinde dururdu.. Bakmakla görmek arasındaki farkı "Dikkat" in tavin ettiğini vurgulardı. İradenin aynı nokta üzerinde toplanması diye "dikkat" i tarif ederdi. İnsan isterse bu yeteneği ile eşyanın iç âlemine nüfuz edeceğini de söylerdi. Meraklı insan bu yeteneği meşru/olumlu yollarda kullanırsa maddî ve manevî bütün kabiliyetlerini geliştireceğine, bundan da hem kendisi, hem de çevresine fayda sağlayacağını öğütlerdi.

Cambazın Kör Şıhı

Derbeder bir yapısı vardı. Yeni giydiği elbisesini veya paltosunun cepleri bir müddet sonra sarkan bir heybeyi andırırdı. Çabuk neş'elenir tez kızardı.

Cıngılı'nın Nuh Ağa

Yiğit ve dürüst bir insandı. Gönül ve kibir nedir bilmezdi. Göğsü merhamet dolu, kanı ılık bir adamdı. Büyükle büyük, küçükle küçük olurdu. Tanıştığı insan veya çevreyle hemen diyalog kurar, onlarla kaynaşmasını bilirdi.

Haksızlığa büyük itirazı olan, gururuna düşkün, fakat bunlara rağmen hadiseler karşısında soğukkanlılığıyla tanınırdı. Tahammül sınırları aşmadıkça tepki göstermezdi. Sağlam bir karakter ve ahlâk yapısına sahipti.

Toplumdaki zaafiyetin sebeplerinden biri de insanların ahlâk açısından zayıf, kültür düzeyinin eksikliğinden kaynaklandığını vurgulardı. Cemiyette huzuru sağlamanın tek yolu, insanlara doğruyu öğretmeli ve bu doğruya göre eğitilmeli fikrindeydi. Arası açık kimselerin barışmalarını sağlamada önderdi.

Hoşgörü ortamı içinde bu tipleri uzlaştırma yönünde çabalar sarfeder, aradaki nifak tohumlarını kaldırır, anlaşmazlıkları körükliyenleri uygun bir dille "teşhir" edeceğini söyleyerek onları pasifize ederdi. Ekonomik açıdan güçlüydü. Kendi gayret ve çabalarıyla işini tedvir eder, geçimini sağlar, kimseye muhtaç olmazdı.

Cambazın Kör Şıhı

Ömrünün sonuna doğru sefil bir hayat sürdürdü; refah ve rahatını bir kenara iter bırakırdı. Şanssızlıklar ölümüne kadar peşini bırakmadı.

Anlattığı hayal mahsulü vak'aları yahut da dedikoduları gerçekmiş gibi naklederken, dinleyenleri kandıracağı yerde güldürürdü. Böylece de sözleri ve rivayetleri tehlikesiz ve ziyansız bir renge bürünür, birilerinin karalanmamasına sebep olurdu.

Çalışmayı sevmeyen bir hali vardı. Çünkü ailenin en küçük çocuğu olup, baba tarafından biraz şımartılmıştı. Büyüklerinden bazıları arkasından "tekne kazıntısı" diye bahsederlerdi.

O, zaman zaman işinin başında bulunur, çaba gösterir gibi görünürdü. Aslında işlerin bitirilmesini istemeyen yönü vardı. Yaptığı işin beğenilmeyeceğine emindi. Çünkü meslekte hem eksik hem de kabiliyetsizdi. Bütün bunlara rağmen, babası onu korurdu.

Onun yanlış ve usanç verici davranışları karşısında etrafındakiler ses çıkaramazdı, zira babasından çekinirlerdi. Hareketleri etrafındakileri o kadar bezdirirdi ki; kimi tütününü, kimi lahavle, kimi de içini çekerek bir köşeye otururdu.

İlginçlikleriyle GÜNEŞ TUTULMASI

"Güneş tutulmalar tarih boyunca birçok toplumda korku ve dehşetle izlendi..."

Söylencelerin ve mitlerin konusu oldu. Genellikle de kötü olayların ve felaketlerin habercisi gözüyle bakıldı onlara. Güneş görünmez oluyor, her taraf kararıyor, gezegenler ve parlak yıldızlar geceleri olduğu gibi gökyüzündeki yerlerini alıyorlardı. Bu ürkütücü durumdan kurtulmak için neler yapılmadı ki...

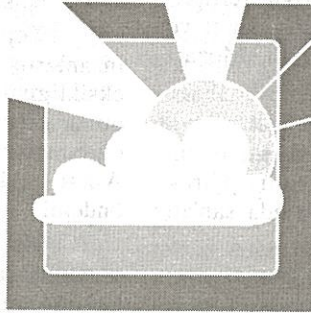
Tutulma sırasında kimi toplumlarda, Güneş'i görünmez eden gücü korkutup kaçırmak için davullar çalındı, gürültüler çıkarıldı; kimilerinde göğre oklar, tüfekler atıldı; kimilerinde de insan kurban edildi. Amaç hep aynıydı: Güneş'in yeniden doğmasını sağlamak. Ama kimi toplumlarda hiç de korkulu gözlerle izlemediler. Güneş tutulmalarını. Onlar bu gizemli olayı Güneş'le Ay'ın sevişmesi olarak düşündüler."

Ay tutulması ile ilgili ilginç bir olay, 1503'te Columbus'un Amerika'ya dördüncü yokluğu sırasında olmuştur. Columbus ve adamları uzun ve yorucu geçen yokluğun sonunda hiç beklemedikleri bir olayla karşılaşmışlardı. Gemileri Jamaica'da bugünkü adıyla St. Anne Körfezi'nde karaya oturmuş ve gemileri büyük hasara uğramıştı. Yapacakları tek şey yardım gelene kadar yaşamayı başarmaktı. Columbus ve adamları hemen adaya çıkıp yerlilerle ilişki kurmuşlardı. Ellerindeki bazı eşyalarla yiyecekleri değiş tokuş yapıyorlardı. Ama bu nereye kadar sürecekti?

Sonunda yerliler yiyecek vermeyi reddettiler. Bunun üzerine Columbus, gemicilik kitaplarından son Ay tutulmasının ne zaman olduğunu öğrenmiş ve ondan sonraki Ay tutulmasının hangi tarihte olacağını hesaplamıştı. Durumdan yararlanarak yerliler Ay tutulmasının yaşanacağı gün bir toplantı ayarlamıştı. Columbus toplantıda, Tanrı'nın, yerlilerin gemilere karşı tutumundan hiç de hoşnut olmadığını ve onları cezalandırmak için Ay'ı geçici olarak karartacağını söylemişti. Konuşmasının ardından Ay tutulması başlamış ve yerliler şaşkına dönmüşlerdi. Yerliler yalvarmaya başlayarak Ay'ı geri getirdiği takdirde; Columbus ve yiyeceği vereceklerini söylemişlerdi. Elli dakika sonra geri gelen Columbus Tanrı'nın yerlileri affettiğini söylemiş. Böylece Columbus ve adamlar, kurtarma gemisi gelinceye değin bir daha yiyecek sorunu yaşamamışlar.

Günümüzde varolmasını istediğimiz ama varlığı-

nı farkedemediğimiz bir olay Güneş tutulması ile sağlanmıştır. Dönemin iki büyük ulusu olan Medler ve Lidyalılar beş yıldır birbirleriyle savaş durumundaymışlar. Güneş tutulmasının olduğu tarihte bu iki ulus birbirleriyle meydan savaşı halindeymişler. Birden Güneş kararmaya başlamış ve "gündüz geceye dönüşmüş". Bu şaşkıncı durum herkesi dehşete düşürmüştü ve her iki tarafta savaşmayı kesmiş. Ordu komutanları bunun savaşmaları yönünde tanrısal bir işaret olduğu yorumunu yaparak savaşa son verip barış yapmışlar. Böylece Güneş Tutulması ile güzel bir olaya şahit olunmuş. "Antikçağda ve ortaçağda, özellikle Doğu toplumlarında, Güneş tutulması sırasında bazı canavarların Güneş'i yediğine inanırlarmış. Bu canavar ise Çin'de bir ejderhaymış Tutulma sırasında davullar çalınır, gürültü çıkarmaya çalışırlarmış. Okçularsa Güneş'e doğru ok atarak amaçları olan ejderhayı korkutup Güneş'i yeniden çıkarmakmış. Geçen yüzyıla değin Çin imparatorluk gemileri gü-

neş tutulması sırasında toplarını ateşlerlermiş. Hindu-lara göreyse Güneş'i yiyen Vrtra adlı kötü ruhlu bir yılanmış. Güneş'in kendini canavara karşı korumasına yardımcı olmak için Hindular suya girip boyunlarına kadar batır; ibadet ederlerdi.

Kimi toplumlarda bu görkemli gök olayı insanlarda korku ve dehşet yerine daha başka duygular uyandıyordu. Örneğin Kuzey Kutup Bölgesi yerlilerinden Eskimolar, Akutlar ve Tlingitler tutulmalar sırasında Güneş ve Ay'ın gökyüzündeki yerlerini geçici olarak terk ederek Dünya'da herşeyin yolunda olup olmadığını denetlediğine inanırlardı. Tahiti yerlileriyse Güneş tutulmalarının "Ay ile Güneş'in sevişmesi" olduğunu düşünürlerdi.

Ülkemizin bazı yerlerinde de net bir şekilde görülen güneş tutulması her millette, her ırkta olduğu gibi bizde de farklı duygular uyandırdı. Kimimizde korku duyan insanlar, kimimizde sevinci hissederler; kimimizde daha, daha da farklı duygular, kimimizde el açıp duâ eden insanlar vardı. Ama bir gerçek vardıki; güneş tutulması yaşandı ve pozitif ve negatifliği ile her kesimde bir his bıraktı.

*Kaynak: Bilim ve Teknik Dergisi
(Ağustos 1999)*

-DEPREM-

İsmail ASLANTAŞ
Kayseri Lisesi Coğrafya Öğrt.

Yer kabuğunun ani olan ve kısa süren hareketlerine deprem ya da yer sarsıntısı denir.

Depremler ani ve genellikle de can ve mal kaybına neden olduklarından, insanlara daima korku ve heyecan verirler. Şiddetli depremler esnasında çoğunlukla top patlamasına, gök gürültüsüne benzer sesler duyulur. Hatta bazı hayvanların garip sesler çıkardığı, aniden öteye beriye koştuğuları da görülmüştür. Korkunç uğultu ve gürültüler birden şiddetlenir; bir anda fırtınaya tutulmuş bir gemi gibi yer sallanır. Eşyalar oldukları yerde itilir, devrilir. Asılı olanlar düşer. Duvarlar çatlar, sıvalar dökülür. Sarsıntının şiddetine göre bacalar yıkılır, binalar temellerinden çöker. Depremlerden bazıları insanların duymayacakları kadar hafif (mikrosismik), bazıları da büyük felaketlere neden olacak kadar şiddetli (makrosismik) olur. İnsanlar tarafından duyulamayacak kadar hafif olan sarsıntılar, deprem aletleri tarafından kaydedilen hareketlerdir.

Deprem, (tektonik deprem) yer kabuğunun derinliklerinde, tabakalar arasındaki dengenin ani olarak bozulmasından ileri gelir. Dengenin bozulmasıyla yer kabuğundaki tabakalarda basınç ve gerilmelerle toplanmış olan potansiyel enerji, kinetik enerji halinde geçer. Bu enerji dalgalar halinde yerin her tarafına yayılır, onun sarsılmasına neden olur.

Deprem hareketi, tıpkı durgun suya atılan bir taşın etrafından hasil olan halkalara benzetilebilir. Yer kabuğunun herhangi bir noktasında meydana gelen dalga hareketleri, kabuğu meydana getiren moleküller vasıtasıyla düzenli bir şekilde her tarafa yayılır. Sarsıntı daha çok yer kabuğundaki kırıkların oluşturduğu fay hatları boyunca görülür. Fayın her iki yanındaki kayalar bir yay gibi gerilir. Sonra birdenbire kayaların direnci kırılır ve büyük kütleler halindeki yer kabuğu katmanları harekete geçer; gergin kayalar, serbest bırakılmış bir yay gibi titreşir.

Depremler, dağları genç olduğu, yani yakın ideolojik zamanlarda oluştuğu bölgelerde görülür. Dünyadaki iki büyük deprem kuşağının ikisinde de etkinliğini hâlâ sürdüren ya da çok yakın tarihlerde sönmüş yanardağlar vardır. Bu deprem kuşaklarından biri Büyük Okyanus'u çevreleyen B. Okyanus Deprem Kuşağı; öbürü de Güney Asya üzerinden Akdeniz'e uzanan ve bir kolu Kızıldeniz ve Etiyopya'dan geçerek Doğu Afrika'ya giden Asya Deprem Kuşağı'dır. Alp Depremi Kuşağı'nda Asya Deprem Kuşağı'nın bir koludur. Bu bölgelerde yer kabuğu hâlâ tümüyle yerleşmiş durumda değildir ve bazı

yerlerde dağların yükselişi devam etmektedir.

Deprem titreşimi, sismik dalgalar denen üç tür dalga hareketi oluşturur. Bunlardan ikisi yer kürenin içinde yayılır. Birincil ve ikincil dalgalar olarak bilinen ve yer kürenin öbür tarafında yeryüzüne ulaşan bu dalgalar deprem merkezinden çok uzaktaki yerlerde hissedilir. Birincil dalgaların yayılma hızı 8-12 km/sn, ikincil dalgalarınki ise 4-7 km/sn' dir. Yüzeysel dalgalar olarak bilinen üçüncü tür dalgalar ise yeryüzü olan bu dalgalar, depremin yol açtığı zararın asıl nedenidir.

Depremlerin ölçülmesinde Richter ölçeği kullanılır. Depremin oluşturduğu toplam enerjiyi gösteren bu ölçekteki bir birimlik artış deprem boyutlarında 10 kuvvetindeki bir deprem, 4 kuvvetindeki depremden 1.000 kat daha şiddetlidir. Depremin yeryüzünde oluşturduğu sarsıntı ve yol açtığı yıkım, depremin şiddetine bağlıdır. Dış merkez yakınındaki yerlerde depremin şiddeti en fazladır. Depremin kentlerde yol açtığı zararın büyük bir bölümü yanan ve yıkılan yapılardan, bozulan su, doğal gaz ve elektrik hatlarından kaynaklanır.

Denizin altındaki depremler genellikle tsunami denilen büyük dalgalara neden olur. Saatte 1000 km'ye kadar ulaşan büyük hızlarına karşın, bu dalgalar 1 metre kadar yükseklikte olduğu ve iki dalga arasında 200 km ya da daha fazla aralık bulunduğu için okyanusun açıklarındayken pek görülmezler. Ama sığ sulara geldiği, özellikle dar koyalara girdiği zaman 30 metreye varan bir yüksekliğe ulaşarak önüne çıkan her şeyi yok ederler.

Dünyada yaşanan büyük depremler ve etkileri:

1755 Portekiz'de Lizbon yakınlarında, 30 bin ölü

1897 Hindistan Aşşam Eyaletinde meydana gelen deprem 10 milyon km² lik bir alanda hissedilmiştir.

1906 St. Francisco depremi, fay hattının batısındaki toprak kuzeye, doğusundaki toprak güneye doğru 6,4 metre hareket etti.

1923 Tokyo depremi, 74 bin insan öldü.

1939 Erizincan depremi 32.962 kişinin ölümüne yol açtı.

1964 Alaska depremi, Prince William Koyu 'nda Anchorage, Seward ve Kodiak kentleri haritadan silindi.

1976 Çin depremi 750 bin kişi öldü. 1924'den bu yana kaydedilen ülkemizdeki depremlerden 5 ile 8 arasında şiddete sahip 47 depremin 24'ü K. Anadolu Deprem Kuşağı'nda olmuştur. Depremlerin neden olduğu ölümler yönünden Türkiye dünyada 5. sırada yer almaktadır.

~ MARMARA DEPREMİ ~

-KARANLIĞIN İÇİNDEKİ ÇIĞLIK-

O zifiri karanlıktaki bir çığlıktı. Güneşin doğmasına bile izin vermeyen, yaşamı sona erdiren, hayalleri yıkan, ocakları söndüren bir çığlıktı. Belki Azrail'in sevinç çığlığı, belki bir ananın feryadı, belki sona eren yaşamların can çekişmesiydi. O zifiri karanlıkta insanları yakalayan, hiç kimseye hiç bir şeye acımadan yıkan, yok eden bir çığlıktı. Bu çığlığın adı Marmara depremiydi. Tarih on yedi Ağustos bin dokuzyüz doksan dokuz. Saat üçü beş geçiyor, yer Marmara bölgesiydi.

Bu çığlık insanları uykuda yakaladı. Hiç kimseye kaçma, kurtulma şansı tanımadı. Binlerce bedeni kara toprağa bastı. Trilyonlarca liralık malı, mülkü kırk beş saniye içinde toprak halinde getirdi. Ülkemizin yedide birini yerle bir eden bir çığlık o. Enkaz altında bıraktığı sadece bedenler, mallar değil. Yaşamlar,31 umutları da enkaz altında bıraktı. O korkunç gece uyumadan önce binlerce insan ne hayaller kurmuştu, neler bekliyorlardı hayattan, neler yapacaklardı ama olmadı. Kader buna izin vermedi. Ecel onları uykuda yakaladı. Dünya faniydi, hepimiz elbett ölecektik ama bu bir toplu katliamdı. Acımasızca gelen bir ecel bu. Karanlığın içinden yükselen bir çığlıktı.

Marmara depremi millet olarak hepimizi çok sarstı. Sadece bizi değil, bütün dünyayı sarstı. Deprem olduğu heberinden sonra gerek yurt içinden gerekse yurt dışından bir çok kişi deprem bölgesine koştu. Herkes tek bir yürek olmuş, enkaz altındaki insanları kurtarmaya çalışıyordu. Herkesde bir umut vardı; enkaz altından gelebilecek bir sese her şey yapılabildi. "Kimse var mı?" sözleri saatlerce, günlerce enkaz bölgesinde yankılandı ama sonuç kötüydü. On beş binden fazla ölü, binlerce yaralı vardı. Bu olaydan sonra herkes birbirini suçladı. Hep bir suçlu aradık. Topu hep başkalarına atık ama sonuç kötüydü. Çünkü ne değişebilirdi ki? Suçlu bir müteahhit cezalandırılınca ölen bedenler geri dönebilir miydi? Bir ananın feryadı dindirilebilir miydi? Bunlar gibi bir çok örnek verebiliriz. Bunların hangisi geriye dönebilirdi. Herkes birbirini suçlarken, kendini atmaya çalışırken toprağın kara bağrında kefensiz yatan, bedeni üstüne kireçler dökülen, bir namazlık bile saltanatı olmadan toprağa verilen kişiler kimi suçlamalıydı?

Bu felakette çok büyük zarara uğradık. Bunların sorumluları kimdi? Herkes kendini savunmaya, topu başkasına atmaya çalışıyor. Bir yiğit çıkıp da, ben şurda hata yaptım, demek cesaretinde bulunmuyor. Bunun sebebi ne? Sebebi elbette ki toplum yapısındaki bozulmadır, çökmedir. Hepimiz kendi menfaatimiz peşinde koşmaya başladık, ben bu evi satarken, eve ruhsat verirken, o evi satın alırken malzemesine, oturduğu yerin yer şekillerine bakmadan sırf deniz kenarında diye ya da maddi gücüm ancak yettiği için aldım. Sonuç olarak karanlığın içinde sadece bir çığlığım duyuldu ve kayboldum. Toplumdaki kendi cebim politikası, insanların sahilde bir evim olsun da nasıl olursa olsun düşüncesi Azrail'e toplu katliam için davetiye gönderdi. Suçlu bir, iki kişi değil, suçlu bu düşünceleri taşıyanlardır, yani hepimiz.

Bu felaket sadece Marmara bölgesinde değil; hepimizin yüreğinde meydana gelmiştir. Bu felaketi yaşadık, elimizden bir şey gelmiyor. Artık, bundan sonra önemli olan yeni felaketler yaşamamak için elimizden gelen herşeyi yapmak. İşimizi yaparken benden önce biz kavramını düşünmeliyiz. Bu dünyada kimin ne olacağı belli olmaz: Bugün kazandığı paraları sayan bir yarın Kızılay kuyruğunda ekmek sırasında olmayacağını ne biliyor? Biz bu felakette ne paraların ne canların yok olduğunu gördük.

Bu felakette zarar gören bir çok insanımız var. Bu insanların sevgiye çok büyük ihtiyaçları var. Belki de çoğunun hayatının büyük bir kısmını vererek elde ettiği her şey yok oldu gitti, hepsinden önemlisi ailesi, canı gitti. Kolay mı hayatını verdiği şeylerin yıkılışını seyretmek ve enkaz içinden topladığı bu parçaları yeniden birleştirebilmek? Elbette kolay değil. Onlar için elimizden gelen maddi ve manevi her şeyi yapmalıyız.

Zifiri karanlıktan yükselen bu çığlık hiç bir zaman hafızalarımızdan silinmeyecektir. Kefensiz bedenler her zaman toplumun aksayan yönlerini gösteren bir simge olacaktır. Ölüm Allah'ın emri ama biz yine de dikkatli olmalıyız. Marmara depremi karanlığın içindeki bir çığlıktı.

Çınar BENZER 9-B 7828

- BİR DEPREMİN ARDINDAN -

Ülkem insanları için, unutulmaz bir gündü, 17 Ağustos.....İnsanları can evinden vuran bir deprem, bize çok şey öğretti. Öyle ki, yıllar süren bir savaşın, yol açamayacağı can kaybını, yıkımı, 45 saniye içinde gerçekleştirdi.

Türkiye, jeopolitik konumu bakımından, güç sınavları için, arena konumundadır. Kuzeyimiz, güneyimiz, doğumuz, batımız levhalar arasındaki itiş-kakışla kırılmıştır. Bu topraklar üzerinde, yaşayan insanlar yüzyıllar, binyıllar boyunca depremin gücünü görmüş, korkmuş, acısını yaşamış, neredeyse kanıksamıştır.

Ulu önder Atatürk, böylesi zor durumlarda, halkımızın birbirine kenetlenmesi inancındayız. Her zaman Türk halkının herşeyin üstesinden geleceğine inanıyordu. Evet, bizler de şu an öylesine zor günleri yaşıyoruz. Çünkü; deprem, Marmara' yı vurdu, yıktı. Maddi açıdan ülkemizi birkaç yıl geriye götürdü. Ama, Atatürk'ün evlatları güçlüydü. Hemen hasar gören yerlere koşular. Kazma,küreklere sarılıp acıları hafifletmeye çalıştılar. Hatta iş makinelerinin, vinçlerin ulaşamayacağı yerlerde elleri, tırnaklarıyla enkaz altındakileri kurtarmaya çalıştılar.

17 Ağustos günü, sabaha karşı vuran depremin, Türkiye açısından en önemli özelliği, 7.4 şiddetinde olması değil. Ülkemizde ilk defa sanayi merkezlerini vurmasıdır. Önceleri de depremler olmuştu. Ama bu depremler "taşra"daydı, siyaset, ekonomi, kültür merkezlerinden uzaktı. Sorunların, hatta felaketlerin yaşamın normal bir parçası sayıla geldiği taşra. 17 Ağustos depremi eskiye benzemiyordu, vurduğu yer de tam can evimiz. İnsanlarımızın en yoğun toplandığı yer, sanayimizin toplandığı yer. Deprem tüm yıkıcılığına karşın ilerisi için umut veren çok önemli bir gerçeğe de ışık tuttu: Türk halkının tüm çaresizliklere karşın, taşıdığı canlılık.

Deprem, felaket, ölüm güçlü, ama yaşam daha güçlü. Kuşukumuz yok ki, gün gelecek depremlerin nerde, ne zaman geleceği belli olacak. Büyük Önder'in ülkesi, o güne değin boş durmayacak. Evet, bu deprem on binlerin acısıyla unutulmayacak dersler verdi bize. Artık binalarımızı daha sağlam yapacağız. Kentlerimizi, kasabalarımızı gevşek arazi üzerine kurmayacağız. Kontrol mühendislerimiz, belediyelerimiz, bürokratlarımız daha dikkatli olacaklardır.

Marmara depreminden sonra vurdumduymazlık, ihmal, hantallık olmayacaktır. Halkımızın bilinen sağduyusu, engel tanımayan yardım iç güdüsü, eski alışkanlıklarının geri gelmesine izin vermeyecektir. Belki söylendiği gibi Kuzey Anadolu Fayı vuracağı yeni ve daha güçlü darbenin hazırlıklarına başladı bile. Ama umuyorum ki biz de başladık. Ve diyoruz ki, depremle birlikte yaşamasını, acıyla olsa da artık öğrendik. Gelecek depremde üstün gelen biz olacağız! Bu acılar mutlaka hafifleyecektir. Bizler, Ulu Önder Atatürk'ün evlatları bunları yenecek güçteyiz.

Derya ÇİNGÖZ 9/C

- MARMARA DEPREMİ -

Şu ana kadar duymadığım bir mutluluk var üzerimde. Mis kokulu çiçekler arasında, papatyalar, mor menekşeler çam, meşe kokuları arasında bir sevinç. Çevremde ki insanların, bakışlarında tarif edilemeyen, anlatılamayan bir huzur ve rahatlık.

Birden bire gözlerimi açtım. Doğrusu etraf karanlıktı, görmekte zorlanıyorum. Bir an yaşıyorum diye düşündüm. Yaşadıklarım gerçek mi idi? Gerçekten yaşıyordum? Etraf zifiri karanlık. Gözlerimin önünde siyah bir perde. Göz kapaklarım gittikçe birbirine yaklaşıyor. Görmekte zorlanıyorum. Ayağımın üzerinde sanki bir ağırlık. Şaşkınlığımda vermiş olduğu bir korku ile acı çekiyordum? Bilmiyorum. Sonsuzluğa ilk adımımıydı, ölüyordum, diye düşünürken bir ışık belirdi. Gözlerim yavaş yavaş kapanırken yaşama sarılmanın bir şansıydı. Umut ışığıydı. Ailemle geçen acı-tatlı günler geldi aklıma. Aradan fazla zaman geçmeden ışığın olduğu yerden bir ses. Heyecanla ve birazda korkuyla bağırđım. Dakikalarca bağırđım. Beni duyan yoktu. Ben onları duyuyor, ama onlar beni...

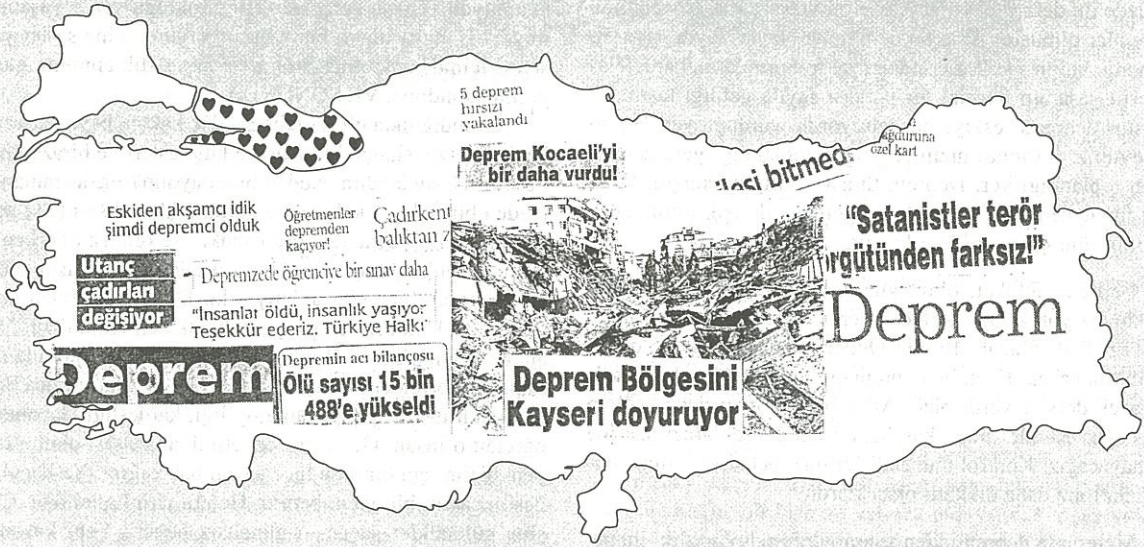
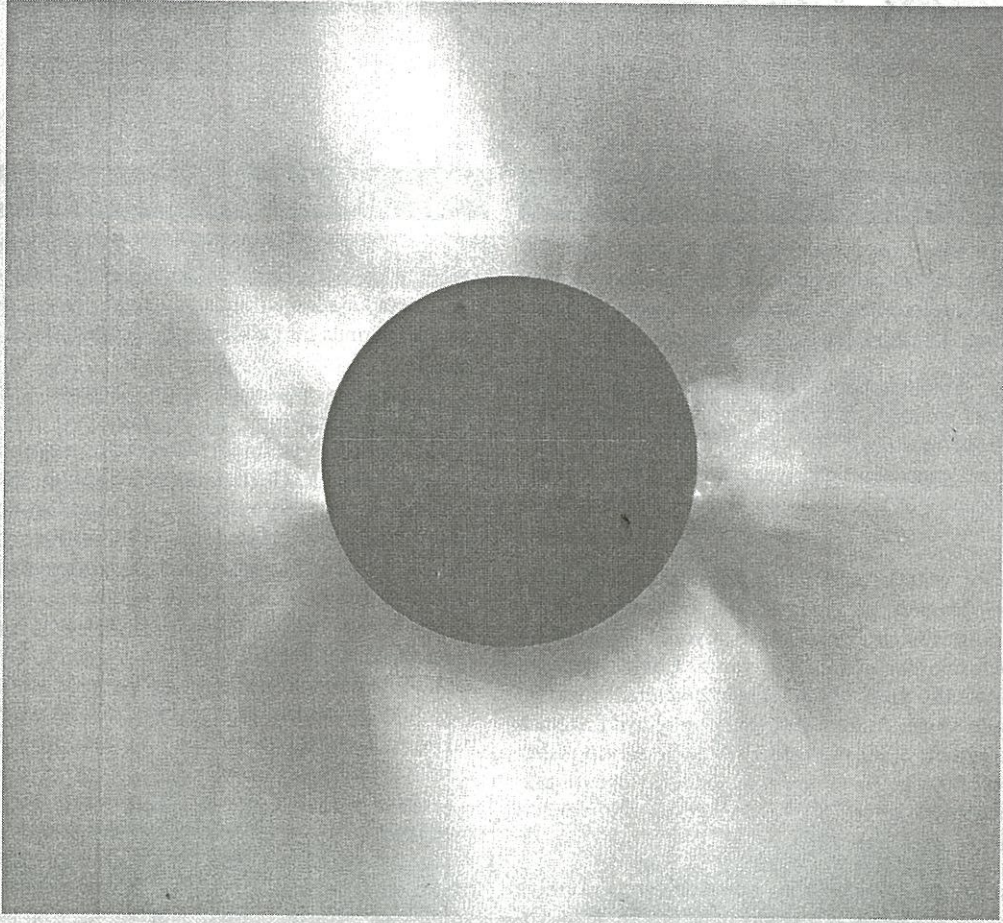
Sesler git gide uzaklaşıyor, uzaklaştıkça içimdeki yaşam ümidi azalıyor, korku ise çoğalıyordu. Korkunun olduğu yerde yaşama hakkı varmıdır? Ya ışığın olduğu yerde? Işık hala o küçük yaşam dairesinden birşeyler anlatmaya çalışıyordu sanki? Sırrını çözüyordum, yalnızca bu benim için bir avuntuydu. Yoksa gerçekten ışığın olduğu yerde yaşam varmıydı? Hangisi idi ve bunu bilmiyordum. Yine sesler yaklaşıyor. İçimde anlatılmayan bir sevinç. Artık eminim, güveniyorum kenidime. VE SONUNDA...

Uyandığımda bir hastanenin ilaç kokan, beyaz duvarlarla kaplı, penceresinden bir ağaç ve kuş sesleri ve birazda ürperici bir odasıdaydım. Neden buradaydım? Fazla zaman geçmeden bir doktor ve hemşire geldi. Aklım dışarıda ki seslerde kaldı. Olanları anlatıyordu sanki. Ne olmuştu derken depremin büyüklüğünden ve ölen insanlardan konuşur oldular. Doktor o an birşeyler anlatıyordu. Duyduklarımdan önemli olamazdı. Doktor, hemşireye bakarak sen anlat dedi. "Ailen ankaş altında" kaldı. Bunu duyduktan sonra kendimde değildim. Gözlerimden boşalan yaşlar yastığı ıslatıyordu. Babam geldi aklıma; bize doğruluğu, iyiliği, kardeşliği, dayanışmayı öğretene o insan. Gerekirse ceketimi satar, sizi okuturum diyen, bizim için ömrünü hiçe sayan babacığım. Ya küçük kardeşim,canım birtanem benim. Henüz yirmi günlüktü. Çevresine gülcükler saçan, o günahsız bebek. Yeni kazanmıştı üniversiteyi, çok çalışıp didinmişti, hayalleri, ümitleri, geleceği vardı. Dershaneye gidebilmek için kendi de çalışıyordu. Canım annem arkadaşım, can yoldaşım, sırdaşım annem benim. Benimle sevinen, üzülen, yavrusunun kötülüğünü istemeyen, üşüdüğümde ısıtan, elleriyle saçlarımı okşayan annem. Eşi benzeri bulunmayan anneciğim.

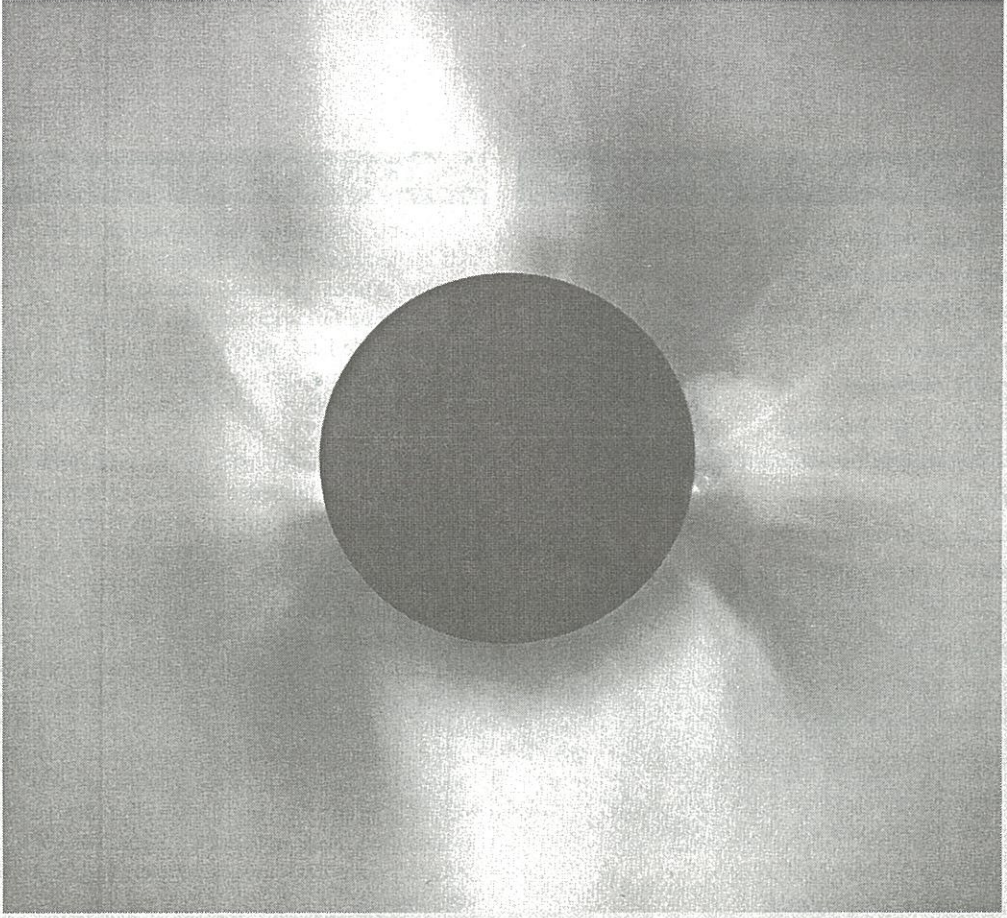
Nasıl yaşarım ben. Bu zâlim, acımasız hayatta nasıl mücadele edeceğim. Etmeliyim. Başka çarem yok. Rüyada olmayı ne kadar çok isterdim. BİLEMEZSİNİZ.

Zeliha ASLAN 9/B 7798

GÜN DOĞMADAN NELER DOĞAR

**BİRLİKTEN
KUVVET DOĞAR**

-DEPREMİN BIRAKTIĞI YALNIZLIK-

Rüyamda görmüştüm dünya karanlığı,
Sabahleyin doğdu soluk bir güneş,
Güneşin solukluğu beni korkutuyordu.
Annemi aradım,
Kardeşimi, babamı,
Çevremdeki evler yıkılmış,
Herkes benim gibi bir yakınını arıyordu.
Bağırıyordum.
Ama sesim diğer sesler arasında,
Kayboluyor, çıkmıyordu.
Bir köşeye sinmiştim, sessizce
Ağlıyor ve çevredekileri izliyordum.
Biri beni kucağına almış götürüyordu.
Ona annemi sordum.
Hiç ses çıkarmadan beni götürdü.Toprak yığınla-
rını göstererek : İşte
Annen ve baban orada dedi.
Herkesin mezarı başka bir yerde,
Kimi yola yakın kimi ileride.
İlk defa yalnız kaldığımı hissettim.
Ama ben daha küçüktüm.
Neden küçük yaşta yalnız kaldığımı,
Ve DEPREM denen felâketin,
Neden bizim başımıza geldiğini,
Kendi kendime sordum.
Neden biz ?

Zeliha ASLAN 9/B 7798

- KEŞKE, "KEŞKE" DEMESEYDİK -

İnsan... Canlıların arasındaki tek akıllı varlık. Tabii iş akılı kullanmaya, akıllı ve mantıklı işler yapmaya gelince hepimizin aklında yer etmiş olan bu klasik kavram yerini bir anda daha da farklı kavramlara, düşüncelere bırakıyor. Çünkü bazen öyle işler yapıyoruz ki sonucuna dönüp de baktığımızda yaptığımız işin ne kadar mantıksız olduğunu görüyoruz. O zaman da iş işten geçmiş oluyor ve son pişmanlık fayda etmiyor.

Bazı insanlar bir anlık zevki, kısa süreli mutluluğu için hiç kimseyi düşünmeden hareket edebiliyorlar. Ama onun için zevk-üfêfâ dolu günler, başkaları için kara günler olabilir. Önemli olan mutluluklarımızı başkalarının felaketi üzerine kurmamaktır. İşte bazı mimarlarımız, mühendislerimiz ve onlarla çalışan müteahhitlerimiz belki kısa zamanda zengin olma hirsından belki de az malzemeyle çok iş yaparak kendini kanıtlamak istemelerinden ya da bilmediğimiz başka nedenlerden dolayı malzeme çalarak bina yapmaya başladılar. Daha doğrusu deniz kumuyla dışı binaya benzeyen karton maketler yapmaya başladılar. Evet belki onlar bu işten çok para kazandılar. Ama bu parayı kazandıkları gibi yiyebilecekler mi? 17 Ağustos Salı yani o kabus günden yaralı da olsa sağ kurtulanlar... Peki ya ölenler... Bunun hesabını kim, kimler soracak? Önce devlet sonra gençler, yaşlılar kısacası tüm duyarlı insanlar...

Afet büyük ve korkunç olabilir. Ama bu büyük felaketten en az zararla çıkmak elimizdeydi. Bunlara karşı alabileceğimiz önlemler de mutlaka vardı. Malzemedan çalınmayıp dayanıklı konutlar yapılsaydı, yeterli eğitim verilerek kurtarma ekipleri yetiştirilseydi, eski depremlerden ders alınıp böyle olaylara karşı uygulanabilecek planlar yapılsaydı elbette böyleles korkunç kayıplar olmazdı, bu kadar ağlamazdık. Belki annesiz kalan binlerce yavru yine annesine sarılıp uyuyacaktı, asker vatani uğruna canını yine siper edecek ve yineler mallaslarının torunlarına anlatmaya devam edeceklerdi. Gerekli önlemler alınsaydı...

Verilen eğitimin yetersizliğinin herkes bilincinde. Uygulamalı bir eğitim daha da etkilidir. Bu eğitimin yetersizliği bilançonun artmasındaki en önemli faktörlerdendir. Eğer insanlar bilmeleri gerekenleri tam olarak bilseydi, nerde ne yapması gerektiğini öğrenseydi bu kötü sonuçlar olmazdı. Doğal afetler karşısında neler yapılacağı okullarımızda uygulamalı olarak anlatıldığında kaç öğrenci dikkate alıp dinliyor ki? Çoğunun kafasındaki düşünce aynı. Bunlardan üniversite sınavında kaç soru çıkacak. Ama onlar bilmiyor ki bu bilgiler onlara en büyük sınavda hayat sınavında gerekli olacak. Deprem anında hiç kimse dersi düşünmeden kendini, canını, annesini, yavrusunu düşünüyor. Keşke gerekli eğitim yeterli kadar verilseydi, insanlarımız konulara gerekli cid-

diyeyi gösterseydi...

Kaçımız oturduğumuz evin dayanıklılığı hakkında bilgi sahibi ki? Hiç birimiz. Çünkü binayı yapanların dışında hiç kimse binanın yapısıyla ilgili yorum yapamaz. Eğer müthahitlerimiz biraz daha duyarlı davransalardı, kendilerini o eve oturacak insanların yerine koysalardı böyle yaparlardı mıydı acaba? Bu gün kendilerini; yavrusunu yitirmiş, kolu ve bacağı enkaz altından çıkarılırken kesilmek zorunda kalmış bir babanın yerine koysalar yaptıklarından ne kadar utanır, vicdan azabı duyarlardı, kim bilir? Bizim bu haberleri izledikçe yüreğimiz sızlıyor. Ya onlar... Evsiz barsız, aç, susuz insanlar...

Onlar depremlerini, eşyalarını, yaşamlarının birer parçalarını kaybettiler. Daha da önemlisi tüm sevdiklerini bedenlerinin parçalarını yitirdiler. Keşke sadece evleri yıkılsaydı da sevdiklerine zarar gelmeseydi. Atalarımızın dediği gibi cana gelecek mala gelseydi. Ama bu felakette hem malını hem canını kaybetti insanlar. Şimdi onların amacı hayatta kalmayı başaranlarla yeni bir ortamda hayatlarının sürdürmek. Elbette bu kaldığı yerden devam etmeyecek zaten edemez de.

Keşke herkes Atatürk gibi ileri görüşlü olsaydı. Atatürk ileri görüşlülüğü, aklı ile Milli Mücadele sonucunda başarıya ulaştı, meydana gelebilecek kötü olayları gördüğü için yardım kurumları kurdu. Eğer mimarlarımız da Atatürk gibi ileri görüşlü olsalardı bugün yıkılan binlerce ev belki sağlam kalacaktı. Onlar gelecekteki her türlü felaketi düşünerek bina yapasalardı ya da oturacak insanların yerine kendilerini koysalardı eminim ki daha duyarlı davranırlardı. Onların bu ileri görüşlülüğü sayesinde hiç olmazsa afetten daha az can ve mal kaybıyla çıkabilirdik. Atatürk yaptığı işi önce dü-

şündür, akla ve bilime uygun olup olmadığını planlardı. Acaba mimar ve mühendislerimiz de düşünmek için biraz zaman harcasalardı, yaptıkları işin önce akla uyup uymadığını sonra da bilime aykırı olup olmadığını düşünmek için zahmet etse-

lerdi üzücü olayların sayısı bu kadar artarmıydı? Bu zor bir iş değil. Sadece Atatürk'ün izinden gitmek ve O'nun gibi davranmak. Yani önce düşünmek. Yapılan iş akla hitap etmeli yani yapıldığı düşünüldüğünde insanlığa, çevreye zarar verip vermediği hesaplanmalıdır. Peki ya bilim. Yapılanlar akla hitap ettiği

kadar bilimle de uyumalı. Çok para gidiyor diye malzemeden çalınarak az masrafla işten sıyrılmaya çalışılmamalıdır. Keşke o kağıt maketleri yapan sorumlular da böyle düşünse-

Şimdi bizlere, gelecek nesillere düşen görev Atamız'ın izinden gitmek, düşünerek, mantıklı, kurallara uygun hareket etmek, insanların yaralarını sarmaya çalışmak, yıkılmış evlerini bu kez sağlam yapmak. Keşke herkes üzerine düşen görevi tam yapmayı, keşke gerekli önlemler tam olarak alınmayı, keşke insanlarımız ölmeseydi, çocuklarımız anne diye feryat etmeseydi, keşke zararımız bu kadar iç yakıcı olmasaydı... Keşke keşkelerimiz bu kadar fazla olmasa; keşke yerine "iyi ki" deseydik...

KUTADGU BİLİĞ'DEN

- ✓ "Ayım dolunay idi, küçüldü; güzel bir şekil ve şemâylim vardı, o güzellik şimdi elden gidiyor. Güneşim sevinç içinde doğardı, şimdi batmak üzeredir; gecem artık aydınlanmayacak."
- ✓ "Aklın süsü dildir;
Dilin süsü söz;
Kişinin süsü yüzdür;
Yüzün süsü göz!"
- ✓ "Nurlu can bedenden Tanrı adı ile ayrılır, temiz rûhu uçar ve rûhu dünyaya gelmemiş gibi olur, geride yalnızca iyi adı kalır."
- ✓ "Kut Tanrının bir ihsanıdır."
- ✓ "Tanrı kime inâyet ve yardım ederse, dünya onun olur ve o kut'a kavuşur."
- ✓ "Tanrının verdiği kut her iki dünya içindir."
- ✓ "Kut zühur edince, bütün arzu ve dilekler elde edilir."
- ✓ "Kut gelir tutmasını bilmezsen gider; mal verir, yemesini bilmezsen alır."
- ✓ "Bilgisizce devlet ve kut gelirse de bil ki bu devlet onda devamlı olmaz."
- ✓ "Devlet bilgisizce de gelir ve yakışır da, bunun mahiyetini daha iyi bildiği için, bilgiliye daha çok yakışır."
- ✓ "Akıllıya kut ne güzel yakışır, iyi tabiatlı bilgiliye ne güzel uyar."
- ✓ "Sana beylik ve büyüklük erişirse, bu ...let içinde saç ve sakalının ağarması için kendini küçük tut ve mütevazî ol."
- ✓ "Severek hizmet eden kul, beyini huzura kavuşturur."
- ✓ "Senden hizmet olsun, benden ihsan; hizmet yerinde olursa Tanrı kapılarını açar."
- ✓ "Sen baba nasihatini sıkı tut, günün kutlu olur ve sana her gün bir sevinç getirir."
- ✓ "Atanı ve ananı sevindir, onlara hizmet edersen binlerce fayda elde edersin."
- ✓ "Büyüğü büyük tut onun itibarını gözet, sana da devlet ve ululuk kut'u gelir."
- ✓ "Ayak olma ve başı boş dolaşma; kendi kendine koşma; işinde ve sözünde dürüst ve mülâyım ol. Gece geç yat, yine de erken kalk; yaktan erken kalkan kutunu artırır."
- ✓ "Şarap içme, zina etme kendini koru, ikiside insana yoksulluk elbisesini giydirebilir."
- ✓ "Kişi, her iki dünyayı da kut ile tutsa; kendisi kutlanır."
- ✓ "Güneşe bak, küçülmez bütünlüğünü daima muhafaza eder; parlaklığı hep aynı şekilde kuvvetlidir."
- ✓ "İki türlü asil insandan birincisi bey ise; diğeri bilge kişidir. Bey, kılıcı; hep aynı şekilde kuvvetlidir."
- ✓ "Kötülük veya iyilik ne kadar uzun sürerse sürsün bir gün geçer."
- ✓ "Töre ihsanla bilinmektedir, kut hizmet ile."
- ✓ "Zulüm yanar ateştir, yaklaşanı yakar; töre sudur, akarsa nimet yetiştir."
- ✓ "Harama el uzatma, kendini gözet; ey hükümdar, iyi bilki haram, gönül kurtarır."
- ✓ "Bütün yanlışlıkların başı aceceliktir. Bütün iyi işler daima teenni ile yapılan işlerdir."
- ✓ "Töre'nin hitap ettiği zümre akıllı insanlardır."
- ✓ "Akılsız kimseleri işden uzak tutmalıdır."
- ✓ "Her türlü iyilik ve kötülüğün Tanrı hükmü bil; Tanrı'ya inan ve ona kulluk et."
- ✓ "İyiliğin belgeleri cömertlik, insanlık ve faydadır."
- ✓ "Dost ve arkadaş insan için bir destektir. Kimin arkadaşı ve dostu çok ise O, arkasını sağlam ve yalçın bir kayaya dayanmış demektir."
- ✓ "Türkler'de devletinin temeli adalettir."

Sevgili Üniversite Adayları,

ZAMANI YETİŞTİREMİYORSANIZ,

Birkaç Sözümlü Var!

Sınava hazırlanan öğrenciler arasında en çok zaman kaybına neyin sebep olduğunu araştırdığımızda, listenin en başında rakipsiz olarak TELEVİZYONU görüyoruz. Televizyonun düğmesine basıncaya veya televizyonun bulunduğu odaya girinceye dek kontrol sizin elinizdedir. Ancak TV'nin düğmesine bastığınız andan itibaren kontrol sizin elinizden çıkar ve ekrandaki yakışıklı erkeğin, çekici ve güzel kadının, olayın akışındaki heyecanın kontrolüne geçer. Bu sebeple sınavda başarılı olmak istiyorsanız ders çalışmak için programladığınız süre içinde televizyondan uzak durun. Çizelgenizi hazırlarken bir sonraki günün TV programını okuyun ve hangi programın izlenmeye değer olduğuna karar verip o saati TV'ye ayırın. Çalar saatiniz varsa izlemeyi düşündüğünüz programdan sonra çalışması için kurun. Ancak hiçbir zaman televizyon ve ders çalışmayı bir araya getirmeyin.

Çalışma sırasında verdiğiniz aralar esnasında zamanınızı istediğiniz gibi değerlendirebilir, kendinize çeşitli ödüller verebilirsiniz. Ancak yukarıda anlatılan sebeplerden ötürü 10 dakika için TV seyretmek hiçbir zaman bu ödüllerden biri olmasın.

Sürekli olarak elinizde tekrarlamazda yarar olan ders notlarınızı veya okumanız gereken bir kitabı taşıyın. Böylece araç beklerken veya herhangi bir arada seyahat ederken kitabınızı okur, notlarınızı tekrarlar ve hem geçen zamandan en iyi biçimde yararlanmış, hem de program dışı bir çalışma imkânı elde etmiş olursunuz.

Yatmadan önce ve sabah kalktığınızda göz gezdirebilmek için, çalışırken önemli noktaları yazdığınız küçük kağıtları yanınızda bulundurun. Durakta, otobüste çıkarıp göz atabilir, tekrar yapabilirsiniz.

Ders çalışmayı engelleyen dış nedenlerden biri de TELEFONDUR. Ders çalışma seansınızı tamamlamadan hiçbir şekilde kimseyi aramayın. Ders için bir şey soracak dahi olsanız bunu dinlenme aranızda erteleyin veya günlük telefon konuşmaları için önceden bir süre plânlayın ve bütün konuşmaları bir defada yapın.

Sizi sık sık arayan birine, telefon için ayırdığınız süre içinde (ya da dinlenme aranızda) sizin arayacağınızı söyleyin. Konuşmayı yapma amacınıza ulaştıktan sonra "işim var" veya "çalışmam gerekiyor" demekten çekinmeyin. Biraz katı gibi gözükmesine rağmen bu yaklaşımın arkasındaki mantık şudur: "BENİ GÜNLÜK PROGRAMIMI UYGULAMAKTAN HİÇBİR SEBEP ALIKOYAMAZ. GÜNLÜK PROGRAMIMI UYGULAMA SORUMLULUĞU BANA AİTTİR."

Davetsiz ve habersiz misafirler geldiğinde rahatsız edilmek istemiyorsanız, kapınızı kapalı tutun. Eğer kapınız çalarsa, kapı veya koridorda durarak konuşun. Böylece ziyaretin uzamasını önlemiş olursunuz. Eğer misafiriniz odanıza girerse, oturmayın, misafirinize ikramda bulunmayın ve konuşmayı ayakta sürdürün. Ayakta yapılan konuşmalar oturarak yapılanlardan çok daha kısa sürer. Konuşmayı sonuç cümleleriyle tamamlamaya çalışın. Anlaşılan şu anda yapılacak birşey yok" veya "bu konu açıklığa kavuştuktan sonra ne yapacağımızı düşünürüz" gibi.

Sınava hazırlanan bir öğrencinin zamanını çalan sebeplerden bir tanesi de "HAYIR" diyememekten ötürü alınan yükümlülüklerdir. Karşılık istemediğiniz bir talep için "hayır" demesini bilmek hem zaman tasarrufu açısından hem de yapmak istediklerinizi yaparken yaşayacağınız olumsuz duyguları ortadan kaldırmak açısından büyük önem taşır. Bunun için kritik nokta "SANA DEĞİL, İSTEĞİNİ HAYIR DİYORUM" ifadesini karşı tarafa yansıtabilmektedir.

BİR ÖSS Kİ...

Hüznüm "Erciyes" gibi;

Heybetli, dumanlı, büyük...

Düşünüyorum da; nasıl çekilir bu yük...

Okuldan çıktım,

Yoruldum ve her zamanki gibi acıktım

Annemi istiyorum, annemi her saniye daha çok özledim.

...

Canım sıkılıyor. Hani insanın gözü hiçbir şeyi görmez, en sevdiği yemeği bile yemez, bir dağın tepesinde rüzgâr olmak ister, bir çok şey ister ama hiçbiri olamaz ya... Hani hiçbiri olamayınca sol yanı sızlar da garip bir duygu çöker ya omuzlarına. Öyle bir duygu içindeyim. Asansörde kalmak gibi birşey...

...

Rüzgârda yürümek, kurumuş yaprakları ezmek, onların çıkardığı sesi dinlemek istiyorum. Bazen ağlamak, bazen gülmek istiyorum...

Seni istiyorum anne, seni istiyorum

...

Birçok kaygı, hesaplaşma, ağrı ile eve gittiğimde yüzümün ne halde olduğunu annemin bakışlarında ancak anladım. Canım oda üzülmüştü, üzgün olduğum için. Kitaplarımı aldı, beraber oturduk, konuştuk, dertleştik... Sorunlarımı anlattım dizinde ağladım, kaygımı anlattım dizinde ağladım, hüznümü anlattım dizinde ağladım. Elleri saçlarımda dolaşırken içimden taşan oluk oluk huzurdu: Zamanın çabuk geçmesine ağladım...

...

Bazen rüzgâr da senin gibi saçımı okşuyor,

Senin gibi yüreğimi yokluyor

Sen saçımı toplarsın, rüzgâr dağıtıyor

Hiçbirşey sana benzemiyor anne hiçbirşey sana benzemiyor.

...

Biraz sonra balkona çıktım. Düşündüm de aradan zaman geçecek beni yine üzecekler, yine bir sınavı veremeyeceğim, rüzgârda dolaşacağım, eve geleceğim, balkona çıkacağım ama belki o zaman annem yanımda olmayacak. Ağlayacağım şimdiki gibi. Belki dizini bulamayacağım bir daha, fırsat varken yanımda olayım anne sana doya doya.

...

Ve anne "18 HAZİRAN"da sınava giriyorum. Hayatın sınavlarla dolu olduğunu sen öğrettin hepsinden geçemeyeceğimi, istersem KATÜ'ye birgün mutlaka gideceğimi... Hayatta çok güzel şeylerin olduğunu sen öğrettin. İlerde balkona çıkıp sen yanımda olmayınca benim sen olduğumu yani hep yanımda olduğunu sen öğrettin. Şimdi içim rahat anne. Seninle ....., kitaplarımla olmak yetiyor. Maviyi sevmek yetiyor. Şimdi yazıma son vermeliyim anne biliyosun çok çalışmalıyım:

18 HAZİRAN'a ve HAYAT'a

- DON KİŞOTÇA SORULAR -

Hayatı kabullenerek yaşamak ve çıkmamak çemberin dışına, sınırdaki dünya biter ötesi yok.

Neme lazım insanlar çadırdaysa... Yorganımı çeker üstüme görmem olan bite-ni. Sıcaklık yuvamda önemli! İşlerimde uğraşıp mutlu olmak varken neden bunca sorgulamalar? Yekemlerini yiyemiyorlar mı?

Bana ne ben yemeğimin üstüne tatlımı yapar, bunları eğlence diye televizyon-da izlerdim. Üç maymunu oynarım hem de zevk duyuram bundan. Ne gerek var! Beni kaybolan çocuklar ilgilendirmez çocuklarının ödevleri var. Onlarda sorumluluk alma duygusu var onlara sorumluluk duygusu vermeye çalışmalıyım. Sorumluluk bu kadar; evindesin rahatsız yatağın sıcak... Et yiyemiyorlarmış, küvetimi doldurur, onları düşünürüm iç çekerek.

AKUT DA NE?

NASIL MI OLMUŞ?

Bilmem! Elektrikler kesilmiş, bilmem her yer zehir gibi karanlıkmiş. Büyü-k bir ihtimalle kendilerini kafesteki kuşlar gibi hissetmiş olabilirler, -ben bunu her elektrik kesilmesinde yaşarım.- Korkarım o kadar ama...

ÖLÜM NEYİN SESİ?

KARANLIK ÖLÜM GETİRİR Mİ?

Hem mutlaka kötü bir şeyler yapmışlar ve cezalandırmışlardı ben kötü bir şey yapmam. Namusluym. Sokakta çıplakta gezmek kimseler gibi kapatın göz-lerimi görmiyeyim.

BU KANLAR DA NEYİN NESİ?

BU İNSANLAR NEDEN ÖLMÜŞ?

SORU SORULUR MU KADERE?

Oynar seninle istemesende...

İSMAİL... gözlerini kocaman açılmış, dudakları kurumuş anlamaya çalışıyor olan biteni.

ALKIŞLIYOR MUSUNUZ?

NEYİ?

Yedi gün o mezarın altın-da nasıl dayandığını mı?

Seni ne sevdim İsmail. Hem de hiç görmeden, oğlum gibi. Sanki benimden de oradaydın, nasıl ayrılmıştın ya-nımdan?

TAA ORALARA NASIL GİTMİŞTİN?

SONRA...

NASIL DAYANMIŞTI O KÜÇÜCÜK YÜREĞİN KOCA-MAN ENKAZIN ALTINDA?

Önce elleri vardı yumuk yumuk minicik. Doğuşu ve morarıp zorla ağlatılması. İlk ağlayışınla hatırımdasın İsmail. Doğdun kundak oldum sana patik oldum, ilaç oldum, kurban oldum.

Kara kara gözlerinle anlamaya çalışırken birşeyleri, ben sana bütün dünyayı sunmak için bekleyen bir hizmetkardım.

Söyleyemediğin kelimelerle sevdim seni. Yürüyemediğin ayaklarla dolaştım. Gözlerinle gördüm herşeyi. Algılayamadığım ne çok şey vardı sen gelene dek... Senle anladım. Ellerinde dokundum, sanki önceden hiç dokunmadığım elmaya. Seninle başladım kudretli olmaya, isteseydin dağları kaldırırdım üstünden. "Gel!" deseydin yorgan gibi sererdim vücudumu üstüne. Herşeyi sorar, her önüne geleni öğrenmek isterdin. İzah ederdim, kendince yorumlardın! Aslında kaplumbağa iste-se en iyi koşan hayvan olurdu ama tavşanın özülmesini istememiş derdin hep. Sence kötü yoktu. Küçücük aklınla herşeyi iyiler arasına yerleştirirdin.

Okula gitmeyi isterdin hep. Sana okul masalları anlatmam için yalvarırdın bana. En sevdiğin şey banyo yaparken arabalarıyla oynamaktı. Baktığın zaman o kara gözlerinle içimin eridiğini, ruhumun sesinle bütünlendiğini hissedirdim.

Fatma DELİCEOĞLU / Edebiyat Öğrt.

Bir karanlık... Hiç bir şey görünmüyor. Anne diye bağırın sesini duydum. Seni bulamıyordum. Aniden sanki başım döndü. Dünya ne hızla dönüyordu, İsmail...

NEDEN SESİN ÇIKMIYOR?

Seslen bana, "anne" de, kara gözlerinle bak, minik ellerinle saçlarımı okşa...

"KORKMA ANNE" DE...

NEDEN SES VERMİYORSUN?

Bahtım, gök yıldızım, tek ümidim, uğruna aslan kesildiğim bir avuç et parçam.

Gök gürlüyor sanki...

BU GÜRÜLTÜ DE NE?

İsmail...

Gel...

Seni görünce bekledim. Bin umutla... Sen kötülere inananmayan yüreğinle ölme-yecektin. Biliyordun beklediğimi. O kara gözler

KİMBİLİR DAHA NELER GÖRECEKTİ?

YAKIŞIR MI SANA TOPRAK ALTI İSMAİL

oyun bahçeleri dururken!

Annene kavuştuğunda

AĞLADIN MI?

Hayır.

Senin için sevindim. Sen benim oğlum olabilirdin ama olmadın.

NEDEN ONU DÜŞÜNÜ-YORUM Kİ BEN?

Yalova'da değilim; ama seninle...

Sesinizi çıkarmayın rahatsız oluyorum. Oturun çadırınız içinde. Bakın kurtuluşsunuz!

DAHA NE İSTİYORSUNUZ?

Allah'tan belanızı mı?

Bütün ülke halkına da bir şeyler oldu. Dışarlarda yat-malar, yaralılar, çadırlar...

NE GEREK?

Nüfus artışından şikayet var-dı. İşte size kökten çözüm İLÂHİ GAZAP... ACABA?

O gazabını gösterecek olsay-dı önce ONLARI MI SEÇERDİ? ÖNCE İSMAİL'LER Mİ KALIR-DI TOPRAK ALTINDA?

Birkaç günah hamalı bulun-

du bunca olaydan sonra. Vicdanlarımız rahat. Sövdük, saydık, kınadık, birkaç kuruş da yardım.

DAHA NE YAPALIM?

DEĞİL Mİ EFENDİM?

Herkesin bir de kendi düzeni var.

Hem bizi benzine gelen zam

DAHA ÇOK ETKİLEMEDİ Mİ!

Beklemeyin İsmail! Gelmiyorum size yardıma. Biri bana;

DON KİŞOT OLMAYA NE GEREK VAR?

demişti. Evet hem ortada yeldeğirmenleri de kalmadı. Ben Sanço Panza olmaya karar verdim.

Hem;

BU SORULAR DA NEREDEN ÇIKTI CANIM?

Mucize İsmail'den merhaba!

175 SAAT SONRA KURTARILDI VE DEPREMİN SİMGESİ OLDU Deprem onu sıcak yatağında yakalayıp, tonlarca ağırlıktaki betonun altına hapsediğinde henüz 4 yaşındaydı İsmail. Babası ve 3 kardeşi hemen öldü, annesi ise ağır yaralı çıkarıldı. Sonra bitmek bilmeyen saatler başladı. İsmail, 3 değil, 5 saat değil tam 175 saat ölüme direndi. Ve sonunda ka-zandı. İsmail, mucize kurtuluşunun anlatıldığı SABAH Gazetesi'ni görünce hemen kendini tanıdı, "Bu benim" diye çığlık attı.

Günlük yaşantımızda, yaşadığımız sıkıntılardan uzaklaşmak için her geçen gün farklı arayışlar içerisine giriyoruz. ama bizi en fazla dinlendirdiğine ve asık suratımızı en fazla güldürdüğüne inandığımız televizyon dışında bir şey değil.

Televizyon, genel olarak bizi tembelleğe sevk eden bir teknoloji harikası. Boş zamanlarımızı değerlendirdiğimizi sandığımız televizyon, zamanımızın büyük bir kısmını alıyor. Televizyonda belgeseller, haberler ve tartışma programı dışında bizi eğitebilecek programlar bulamıyoruz. Çünkü kanalların çoğunun günlük yayını sabah programları, diziler ve filmlerden oluşuyor. Annelerimizin merakla bekledikleri pembe diziler ne yarar sağlıyor diye hiç düşündünüz mü? Hiç bir yarar sağlamıyor. Yalnızca, birbirine kavuşamayan aşıkları izliyor, bol bol ağlıyoruz. Bunların yerine, kitap okuyup bilgi seviyemizi yükseltsek çok daha iyi olur ama, karşımızda duran ve sürekli izlememiz için baskı altında tutan televizyona her zaman yenik düşeceğiz. Ama, bu insanların suçu değil. Çünkü, bizde ilerleyen teknolojiden en iyi şekilde yararlanmaya çalışıyoruz.

Şiddet filmlerinin çocuklara yaptığı etkileri düşünmek bile istemiyorum. Çünkü o zaman karşımıza vahim bir tablo çıkıyor. Yayınlanan 115 sayıdaki polisiye filmlerinde 406 sayıda cinayet işleniyor ve bütün cinayetler açık halde gösteriliyor. Çizgi filmlerde bile şiddetin olması, katı bir neslin yetişmesine neden oluyor. Bu şekilde yetişen çocukların ne kendilerine ne de çevrelere faydaları oluyor. Çocuklar, arabaya, topa heveslenmek yerine silaha, tüfeğe hevesleniyorlar ve bu durum aileler tarafından oldukça normal karşılanıyor.

Yapılan araştırmalarda çocukların haftada 22 saat televizyon izledikleri ortaya çıkmıştır. Bu sayıyı en aza indirmek gerekir. Gün boyu izlenmeye değer programları önceden belirleyip izlemek en mantıklı yoldur. Aksi takdirde, çocukların kitap kurdu olması istenirken, televizyon kurdu olduğunu görürüz.

Belirli zamanlarda izlenen televizyon zarar yerine yarar getirir. Bütün bir gün televizyon izlemek yerine, güzel programlar seçilip izlenirse, genel kültür açısından kendimizi geliştirmiş oluruz. Bunun yanı sıra televizyon sayesinde, dünyanın her yerinden haberdar olabiliyoruz. Eğer, televizyon olmasaydı, Marmaradaki depremi çabucak öğrenemez, yardımlar ulaştıramazdık. Bu bakımdan televizyon insanları birbirine yaklaştıran ve haberleri bize sıcaklığı sıcaklığına ulaştıran en önemli iletişim araçlarından birisidir.

Televizyonun yararlı olduğu kadar, zararlı yanları da vardır. Önemli olan, zararlı, işe yaramayan tarafları bir kenara atıp, iyi yönlerinden faydalanmaya çalışmaktır. İşte, o zaman, televizyon izlemek keyif halini alabilir.

Mezunların Kaleminden

SON ARZUM

Sorarlarsa hiç can yaktın mı diye
Bir zamanlar bir garibi yaktım de.
Çok mu sevmişti derlerse
Hiç kimsenin sevmediği kadar de.
Üç günde değiştirdim ben onu
Kalbine sevgi tohumları ektim de,
Bekledim bana iyice bağlanmasını
Sonra bir anda terkediverdim de.
Hasretti sevmeye sevilmeye,
Aşkını anlatırdı kalemle,
Tenhalarda beklerdi beni özlemle,
Zaten vurulmuştu bir de ben vurdum de.
Uyuyamazdı gece beni düşünmekten;
Kalbi dururdu sanki beni beklerken;
Konuşmazdı yanımda dili tutulurdu gezerken;
Elimi tutturmak istediğimde tutturmadım de.
Unutma!
Deki; Soranlara hala beni seviyor,
Açıktır kapısı biliyorum, beni bekliyor,
Sevgiliye verilecek bir şey bırakmadım de.
Unutma beni yıllar geçse de,
Düşünme sakın şimdi seviyorum diye!
Hiç tereddüt etme seni sevdiğime;
Onu bir yaktım hala yanıyordu de .
Çatılmasın kaşların beni anlatırken,
İçin gülsün hayalimi anarken,
Sorarlarsa adı neydi, nasıl biriydi diye?
Şey hatırlamıyorum bir gripti de.
Hayalimle konuşurdu ıssız gecelerde,
Buluşmamızı beklerdi dört beş hafta, günlerce,
Mısralar sıralardı bana her gece,
O kadar seviyordu ki kandıramadı de.
Beni terkedecek diye korkardı;
Allah'a yakarıp sabaha kadar ağladı,
Sevilmeden severdi ne kadar aptaldı de.
İple bağlıydı hayata, onu da koparıp verdi de .
Bir başka yöne bakarken baktı gözüme,
Bana öyle bakma dedim de.
Bir cesaretle anlattı aşkını
Hayır dedim, çünkü; hakkımdı de.
Kalbini çaldım onu kalpsiz bıraktım de
Kalpsiz bir insan yaşar mı? derlerse, yaşıyor de.
Bir dünyası vardı ondan kopardım de,
Bıraktım bir boşluğa sallanıyor de,
Bir mektup beklerdi hep sevgiliden
Aldı birden, okudu ezberledi de
Hiç sevgiden bahsetmemiştim,
Garibin aldığı ilk ve son mektuptu de.
Söylemiş adımla rüzgar hafif eserken,
Geldi sanırmış bir yıldız kayarken,
Kesilmiş umudu şafak sökerken,
Gelmeyince esip yok olmuş de.
Kısacık bir ömür sürdü aşkı gül gibi,
Boğdum onu kalbimde, aktım sel gibi de.
Aktım bağrından yükseklere çıktığım dağ gibi .
Uzattı ellerini ulaşamadı bomboş kaldı de.

- SİNDİRELLA -

Sindirella Hyper marketler zinciri sahibi Corce Cemal ve karısı Leydi Leyla'nın biricik kızlarıydı. Bir gün ailecek Antalya Otal Cabris'e tatile giderler. Tatil dönüşü ülkemizin baş düşmanlarından olan trafik canavarına yenik düşerler ve kazada Sindirella'nın annesi Leydi Leyla sıkışan aracın içinden güçlükle çıkartılır. Yine bildik gürültüler ve kurtarma rezaletleri yaşanıyor. Leydi Leyla ambulansla hastaneye kaldırılırken yolda ölür. Son sözü "Beni Türk hekimlerine emanet etmeyiniz" olmuştur. Leydi Leyla'nın cenazesi öğlen namazına mutakip kılınan cenaze namazı ile asri mezarlığına defnedilir.

Sindirella'nın hayatı artık eskisi gibi değildi. Babası yıkılmıştı. Babası doktorlara gidiyor ve doktorlar babasına ilaç olarak Ahmet Ciguli'nin "Binaz" isimli kasetini tavsiye ediyorlardı. Ama ilaç etkisini göstermedi. Doktorlar bu olay üzerine Mahsun Kırmızıgül'ün "Yıkılmadım Ayaktayım" kasetini tavsiye ettiler. Artık Corce Cemal kendine gelmişti. Sindirella ise annesinin yokluğunu aratmamak için annesiyle birlikte başladıkları çeyiz sandığı çalışmalarını bitirmek için var gücüyle çalışıyordu. Bu sırada babası işyerinde yıllardır göz koyduğu Demi Moore Haçça'yı almaya karar verir. Demi Moore Haçça Corce Cemal'in yanında yanında sekreterlik yapıyordu; iki tane kızı vardı. Kızları Sindi Selda ve Barbie Belgin kendilerini çok beğenen bir teksitil fabrikasında asgari ücretli maaşı artı pirimle çalışan iki kız kardeşti. Sindirella bu olaya karşı çıkıyor olayları protesto etmek için yemeklere tuz koymuyor ve babasının sinir ediyordu. Babasının canına tuzsuz yemekler tak etti ve Demi Moore Haçça ile Büyük Şehir Belediyesi düğün salonunda nikahlandılar. Artık denize sıfır triplex villalarına Demi Moore Haçça ile iki kız kardeş yerleştiler. Gelir gelmez ilk olarak televizyona el koydular. Her gün Sindirella'nın merakla beklediği Cesur ve Güzel dizisine iki kız kardeş baktırmıyorlardı. Onun yerine Aydın'ın "Gelin Kaynana" isimli programına bakıyorlardı. Bir gün Corce Cemal televizyonda ekonomi haberlerini izlerken hisse senetlerinin Deniz Baykal'ın şok açıklaması ile %50 düştüğünü görünce kalp krizinden hakkın rahmetine kavuştu. Cenazesi askerî bir törenle Hunat Camii önünden kaldırılarak eski karısı Leydi Leyla'nın yanına defnedildi. Sindirella Doğu kadar çaresiz ve kimsesizdi. Kendisi intihar etmeyi denese de boğaz geçiş ücretleri pahalı olduğundan bu eylemi gerçekleştiriyordu. Artık evde Hasan Celal Güzel kadar bile kıymeti kalmamıştı. Bir gün analığı Demi Moore Haçça;

- Kız... sen artık bodruma daşın.

Sindirella;

- Ama neden?

Demi Moore Haçça;

- Sen oraya layıksın. Artık ev işleriyle de sen ilgilenen elbiselerini ve vücut losyonlarını da kızlarım kullanacak.

Artık Sindirella hükümetin üçüncü ortağı gibi yaşıyordu. Kendisi evde ütüyü yapıyor, bulaşıkları yıkıyor, çamaşır asıyor, koltuk ve kanepelerin tozunu alıyor, halıları siliyordu. Tıpkı bir hizmetçi konumunda idi. Analığı, Sindirella'nın gardrobunda bulunan ve Vakkorama'dan aldığı elbisesini ve Bodyshaper marka karın kaslarını çalıştıran mükemmel spor aletini, kızları Sindi Selda ve Barbie Belgin'e vermişti. Sindirella'ya sadece BPGS (Bit Pazarı Giyim Sanayi)nden aldıkları bir elbise verirler. Bodrumdaki farelerle diyalogu iyice geliştiren Sindirella feleğin uçan tekmesini kaderin kroşesini yemiş bir vaziyette Tarkan dinlemeyi bırakmış Müslüm Gürses ve Hakan Taşyan'ın acıklı şarkılarında kendini arıyordu. Artık mutluluk onun hayatında etkisiz kaderinde yutan eleman olmuştu. Sindirella bu olayların acısını unutmak için "Çağdaş Yaşam Derneği"ne üye olur. Fakat Çağdaş Yaşam Derneği de yaralarına merhem olamaz. Analığı Demi Moore Haçça günlere gidiyor, çay, kahve, kola içiyor pasta yiyor ve mark, dolar biriktiriyordu.

Kızları ise sabah şekerleri programına telefonla canlı bağlantı yapıyorlar, Ece Erken'e "günaydın" mesajları yolluyorlardı. Sindirella ister istemez üvey kız kardeşleri ve analığı Demi Moore Haçça'nın her dediğini yapmak zorundaydı. Herşeye boyun eğiyordu. Bu arada Kayseri Valisi Duste Hoftman oğlu Coni Keyç Osman'ı evlendirmek için Erkilet Altın Tepe Turistik Tesislerinde bir balo veriyordu. Baloda İbrahim ERKAL parçalarıyla baloya renk katacağı. Bu baloya Demi Moore Haçça ile iki kız kardeş de gidecekti. Belediye baloyu herkese duyurmak için her yere afişler asıyor, dev ekranlara reklamlar veriyorlardı. Bu arada Kayserililer ise baloya özel kıyafet almak için kapalı çarşıya hücum ediyorlardı. Kapalı çarşı esnafı sevinçten oniki köşe oluyordu; satışları yüzde yüz artmıştı. Esnaf bir anda zengin olup paralarını Titancılara kaptırmıştı. Sindirella ise Meydan Camiine bakan balkondan gelişen olayları çaresiz bir şekilde izliyordu. Bu arada biletler karaborsaya düşmüştü. Korsan bilet satanlara ise belediye ekipleri göz açtırmıyorlardı. İlde balo hazırlıkları tüm hızla devam ediyordu. Sindirella her zaman sabah namazlarında baloya katılmak için Allah'a dua ediyordu. Tam bu sırada evin içinde bir duman beliriverdi; duman göz gözü görmüyordu. Sindirella, sobanın altını mı açık unuttum düşüncesiyle sobayı kontrol eder, ama temmuzun ortasıydı sobalar kalkmıştı. Birden derinden bir ses işitti duman içinden öksürerek ak saçlı nur yüzlü bir Hacı Emmi çıkar.

-Yine CO₂'yi fazla verdik dumana bir ayarını bulamadım şunun birgün zehirlenip gidecek valla.

-Sen de kimsin Hacı Emmi?..

-Kızım ben Ahiret İlahi İşler Müdürlüğünden geliyorum. Al şu formu doldur sana yardımda bulunacağım. Kızım

biraz acele et mesai saatinin bitmesine az kaldı.

-Tamam da Hacı Emmi sen benim derdimi geçirebilir misin?

-Geçiririm.

Birden Hacı Emminin cep telefonu çalar arayan ahiret ilahi işler müdürlüğünün muhasebecisiydi.

-Hıdır Emmi geliyonnu yoksa mesaiye mi geliyon, geliyorsan hemen gel ceyran yapıyor. Haa gelirken 2,5 lt. kola al hani şu sihirli pencereci olanlarından olsun, birde bizim buzdolabının taksidini ödeyiver sana zahmet. Ben sana parasını gelince veririm.

-Tamam yiğenim kapat şimdi işim gücüm var.

-Hinci kızım al şu katalogu, katoloktan istediğin yardım modelini beğen.

Sindirella seçim yapmakta zorlanıyordu. Bu aynen, diğer deterjanlarla yıkanan çamaşırlar mı daha temiz yoksa ABC ile yıkanan çamaşırlar mı daha temiz sorusu kadar zordu. Bir seçim yapmak zorunda idi.

-Al kızım şu fiyat listesi, işine hangisi gelirse ondan yaparız. Bak mesela Opel Vectra ile gidersen 63.000.000.-, Hacı Murat'ta fiyat yarı yarıya düşer 27.000.000.- olur sana.

-Hacı Emmi çok diyon, sen olurunu söyle Hacı Murat-ın olsun 14.000.000.- olsun.

-Nöriyon gızım zarar iderik bize maliyeti 22.000.000.- zaten fiş almazsan sana 24.500.000.- olur en son.

-Hacıemmi maksat müşterinin ayağı alışsın sana başka müşteriler de yollarım.

-Gızım olsa tükan senin valla zarar iderik.

-Peki Hacı Emmi tamam olsun.

-İyi günlerde kullan poşete goyayım mı yoksa sarıyım mı yannız saat 12 den sonra araba hurdaya döner ona göre. Hacı Emmi sihirli bastonuyunan Sindirella'ya bir dokunur ve baştan aşağıya LCW ile donatır. Ayağına da bir Sümerbank kundura verir.

-Yavrım senin ehliyetin var mı?

-Yok Hacı Emmi nörsek?

-Niyse şu farelerden biri şiför ossun der ve farelerden birini insana dönüştürür. Arabaya Sindirella biner Hacı Emmi şoföre dönerek

-Aman yeğenim dellenmeden sür.

Sonra Sindirella'ya dönerek

-Temem mi gızım, saat 12 geçirme emi der ve geldiği gibi dumanla geri gider.

Sindirella üvey annesi ve kızkardeşlerinden daha sonra gidiyordu. Ama şoför gaza basıyordu. Arabayla giderken Sümer üst geçidinin oradan polisler çevirme yapıyorlardı. Polisler arabayı durdurarak ehliyet ve ruhsat kontrolü yaparlar. Geç kalmışlardı alim Allah şoför gaza basıyor da basıyordu. Coni Keyç Osman üvey kız kardeşlerin zorlamasıyla dans ediyor ve İbrahim ERKAL'ın şarkılarıyla coşuyordu. Basın mensupları her an stratejik bir görüntü yakalamak için birbirlerini eziyorlardı. Başak TV, Erciyes TV, Kay TV, Elif TV

baloya canlı bağlantı yapıyorlar, son gelişmeleri yetkililerin ağızlarından almaya çalışıyorlardı. Sindirella'nın arabası park yerine gelir ama park edecek bir yer bulamazlar. Kenar mahallelerden birine arabayı park ederler. Sindirella olay mahallinden baloya ayrıldığından mahallenin bebeleri arabayı cızallar. Ama neyseki arabanın kaskosu vardır. Sindirella Er-kilet Altın Tepe Turistik tesislerine geç de olsa gelmişti. İçeriye Bismillah çekerek sağ ayağı ile girer. Millet Sindirella'yı görür görmez aşık olur. Hemen sahneye koşar ve eline bağlamasını alarak Orhan GENÇEBAY'ın bir görüşte aşık oldum sana delicesine isimli parçasını seslendirir. Sindirella'da Coni Keyç Osman'a aşık olur. Saatler çok çabuk ilerliyordu ve 12'ye yaklaşmıştı. Coni Keyç Osman Sindirella'ya ayarı verir ve dansa kaldırı. Davetliler arasında ünlü Dalga leğeni fabrikası sahibi Ali VAN'lı ünlü armatör Bekir ERDOĞAN, ünlü eleştirmen ve yazar Nimet Yakut, Milli basketçi Cemal Cevik ilk göze çarpanlar arasında idi. Bu arada saat 12 ye 10 vardı. Sindirella Coni Keyç Osman'a

-Ben yavaş yavaş kalkayım der.

-Ama neden daha yini geldin.

-Gittmem lazım. Gece ünlü boksörlerin ünvan maçlarına bakacağım der ve hemen koşarak oradan ayrılır. Fakat ayakbabisinin birini düşürür.

Ertesi gün Coni Keyç Osman babasından o kızı ister. Vali yardımcısı ayakkabının sahibini bulma yarışması açar. Hemen kızı bulmaya çalışırlar. Ümitler tükenmişti. Son bir ev kalmıştı. Son ev kaldığı için tüm medya mensupları kapıda idi. Dünyanın en önemli haber ajansları olaya canlı bağlantı yapıyorlardı. Eve gelen Büyükşehir Belediyesi azalarından Marlon Brando Memmet Aga ayakkabıyı getirdi.

-Evde kaç tane kız var?

Demi More Haçça

-İki tane gızım var.

-Ey gessinler de şunu denesinler çabıkki işim var. Ağşam Gursoy da düğüne gideceem.

Barbi Belgin ayakkabıyı denemek için gelir, ama 38 numara olan ayaklarına 37 numara ayakkabı uymaz. Sindi Selda'nın ayakları 41 numaradır. Ayakkabıyı giyinmek için menegene bile kullanır ama onun da ayağına ayakkabı olmaz. Bu olay üzerine Demi Moore Haçça "bi de ben deniyim" der. ve onun da ayağına olmaz. Sindirella'nın canı çok sıkılmıştır. Babasının 40'ı çıkmış, mevlüt için imamla pazarlığa oturmuştu. Vali yardımcısı ve Büyükşehir Belediye azalarından Marlon Brando Memmet Ağa evden ayrılırken Sindirella yetişir.

-Gızım bu ayakkabıyı sen de denedin mi?

-Yok emmi dur bi deniyim, dir ve ayağına olur. Birden aradığını bulan devlet erkanı hemen düğün hazırlıklarına başlar. Sade bir düğün töreni için Kayseri Öğretmen Evi düğün salonunu kiralarlar. Evlenirler, damadın şahidi Süleyman DEMİREL, gelinin şahidi Banu ALKAN olur. Mutlu bir hayat sürerler.

Yazanlar:

Ekrem ÖZTÜRK, Ramazan SÖNMEZ, Ekrem ÇELİK

DALGIN GÖZLER

Bir can; evet bir can o kadar değerli ki tartışılmaz. Şöyle bir düşünelim kendi canımız için nelere katlanmayız ne zaman bir muhtaç insana, sokakta gördüğümüz bir hayvana etmeyi düşündüğümüz yardım, kendi canımız karşısında onda bir bile olamaz. Düşünmeliyiz, düşünürken de yalnız kendimizi değil, milletimizi, ülkemizi, bütün insanlığa düşünmeliyiz ve düşünülecek acı gün geldi çattı, tarih 17 Ağustos 1999, yer depremin hissedildiği her yer kısacası Türk'ün yüreği, saat gece yarısı 03.02 uyuyan gözler bir daha uyanamadı. Uyanan gözler de fezaya takıldı kaldı. Birçoklarının gönülleri bilinmeyen bir aleme doğru kanatlanarak uçtu. O andan sonra gözler eskisi gibi gülmüyor, parlamıyordu, sadece ağlayan yüreklerin yaşlarını akıtıyordu.

İçine düştüğü çıkmaz içerisinde, dalgın dalgın etrafı süzüyordu. Peki neden böyle olmuştu, her gözden bir sitem, bir kin, bir nefret yayılmasının nedeni ne olabilirdi. Kendi benliğini unutan insanoğlu mu yoksa inşaattan çalan mütahit mi, tartışılır. Ama gerçek olan tek şey artık ne o anı aklımızdan çıkartabiliriz ne de her harfi, onbinlerce insanımızın canı karşısında yazılan tarihin karanlık sayfalarını koparıp atabiliriz. Bundan sonra artık tarihin tekrerrüt etmemesi için çalışıp gözlerimizin bir daha dolmaması konusunda hepberlik olmalıyız.

Biri vardı ki, onun gördüğü manzaralar gölgesi olmuş, top koşturduğu çim saha orta çizgiden ikiye bölünmüş, okulunun yeri kaybolmuş, kız arkadaşının ismini kazıdığı ağaç yok olmuş, akşam altında dolaştığı sokak lambaları artık yıldızlar olmuştu. Bütün hayallerini toprağa gömmüş depreme; bende unutturmaya çalıştığın binlerce kişiden sadece biriyim dercesine her şeyin eğitim-öğretime dayandığı bilincinde, hiçbir şeyi yarım bırakmamak için Adapazarı'ndan kalkıp, bu gün KAYSERİ LİSESİ 11-İ sınıfında peşinden koşan geçmişi ile yeni düzenine alışmaya çalışıyor. Her saniye dolaşan gözleri, her şeyi bize her saniye anımsatıyor.

Yaşanan bütün olayların özetini tek cümleyle sınıf tahtasına şöyle karalıyor, "ölüm belki 45 saniye belki de bir anlık ölen insan değil insanlık" diyerek belki kendi cevabını veriyor. Gözler belki bu gün dalgın, bu gün yaşlı, bu gün yaşlı ama yarın, öbür gün daima gülecek, parlayacak, gelecek yılların ışığı olacak KAYSERİ LİSESİ olarak tüm halkımıza baş sağlığı diliyor, Harun arkadaşımıza yeni hayatında başarılar diliyoruz.

Unutmayalım ki aydınlık günler karanlık günlerin ardından gelecektir.

Bayram ŞİMŞEK 11/İ 9338

KAYSERİ LİSELİ OLMAK

Sevgili Günlük,

Bu yıl içimde buruk bir sevinç var. Çünkü son senem. İki yılı; sanki bir rüya gibi yaşamış ve de sonu gelmeyecekmiş gibi hissettiğimiz iki sene; işte geldi.

Göz açıp kapayıncaya kadar bitti herşey!..

Lise 1'e ilk başladığımda biraz korku vardı, ilk defa büyük bir okula gidiyordum. Çok değişik duygularla doluydum. Tek amacım; sınıfımı geçmek, öğretmenlerime saygılı, ülkeme yararlı biri olmaktı.

Bu arada Üniversiteyi kazanabilmek, kendi ayaklarımın üzerinde durmak istiyordum. Yapacaktım, yapacağıma emindim, çünkü bir insan bir şeyi isterse o şey zaten olur diye düşünüyorum. İnanmak başarmanın yarısı değil mi!..

Günlerden bir cuma günü, tören sonrası okul kapısında bana beş yıl emek veren; daha doğrusu beş yıl kahrım çeken "ders ortasında her zaman ağlayıp beni eve götürün deyip de zırladığımı" "hocamın benim yanıma gelerek bak ağlamazsan sana şeker vereceğim" dediği günleri hiç aklımdan çıkmıyor onu gördüğüm zaman nasıl heyecanlandığımı anlatamam. Koşup hemen eline sarılıp öptükten sonra "o" da beni gördüğüne çok sevindi "Hocam hanı benim şekerim" dedim ve ikimiz de orada yolun ortasında gülekalıydık. Kayseri Lisesi'nde okuduğumu öğrenince çok mutlu oldu. Çünkü o da Kayseri Lisesi mezunuydu ve dedi ki: "KAYSERİ LİSELİ OLMAK BİR AYRICALIKTIR."

Dilerim biz, bizden öncekiler de olduğu gibi bizden sonrakiler de bu ayrıcalığa yakışır davranışlarla çevremizde her zaman örnek Kayseri Liseliler oluruz.

Bu uzun sandığım iki yıl su gibi akıp gitti.

Şimdiye kadar beni fazlasıyla üzen ve hala gözümün önünden gitmeyen Marmara Depremi vardı. Tüm dünyayı olduğu gibi beni de fazlasıyla üzdü. Yaşantım boyunca böyle bir üzüntü yaşamak istemem.

Her televizyon açıldığında deprem sahneleri görüntülendiğinde hiç sulu göz olmamama karşın oturup ağladım, nasıl dayansın ki yürek. Nasıl kanamasın; bazı iğrenç söylentilerde vardı ki. Bu herşeyden kötü ve yetim kalan yavruları rehlin alıp kaçırmak evlere girip değerli eşyaları çalmak bundan iğrenç şey olabilir mi? Belki depremden daha fazla acı veriyor insana...

Umarım böyle bir üzüntüyle, böyle söylentilerle, böylesine kötü şeylerle, karşı karşıya kalmayız, çünkü

"HER ŞEYE RAĞMEN YAŞAMAK ÇOK GÜZEL"

KAYSERİ LİSESİ

Nice insanlar geldi geçti,

Nice insanlar kaybettin sen.

Nice çiçekler yetiştirip,

Nice ağaçlar budadın sen.

Sanki hep ismini nicelere iletin

Nicesinden hiç bir şey hiçbir şey kaybetmedin sen.

Tarihi Liseme, Kayseri Lisesi'ne

Sevim AKPINAR 11/H 7611

Dumanaltı olanlar, Kendinizi koruyunuz!!! Ve lütfen dumanın sizlere verdiği zararları bu haberden öğreniniz

Sigara dumanının kapalı yerlerde içenler kadar içmeyenlere de verdiği zararlar özet olarak şunlardır:

Hiç sigara içmeyen, fakat sigara içilen kapalı bir yerde 4 saat kalan bir kişinin tükrük ve idrarında, 10 sigara içeniğine eş değerde nikotine rastlanmaktadır.

Pasif içicilerin içlerine çektikleri dumanın, toksit kimyasal madde bakımından daha yoğun olduğunu son araştırmalar ortaya koymuştur.

2) Misal; Pasif içicinin aldığı dumanındaki Benzo-apiren, aktif içicinin aldığından 3 kez daha fazla, Toluen, 6 kez daha fazla, Dimeti-nitrosamin 50 kezden daha fazladır.

İngiliz Tıp dergisi (The Lancet) tarafından yapılan araştırmaya göre; bir ailede sigara içenler, içmeyenlere de aynı tehlikeyi yansıtarak, ciddi boyutlu bir tehlike oluşturmaktadır.

Anne ve Babalar, çocuklarınızın sağlığını düşünerek, gerek hamilelik öncesinde, gerek hamilelik ve emzirme süresince, sigara ve alkole itibar etmeyiniz. Onları zehirlenmeyin ve onlara kötü örnek olmayın!..

Anne ve babaları sigara içen çocuklar, haftada en az birer paket sigara içmiş gibi zarar görüyorlar.

Sigara dumanı, sigara içmeyenlerde de çeşitli kanserlere sebep olmaktadır. Bu arada bilhassa lösememin dumanı maruz kalanlarda 7 kat daha fazla görüldüğü, ABD'li uzman kuruluşlarca açıklanmıştır.

1989 yılında ABD'de 53 bin kişi başkalarının içtiği sigara dumanı sebebiyle akciğer kanserinden ölmüştür.

Sigara içenlerin yanında yaşayanlar, içene oranla %100, hatta daha fazla zarar görmektedirler.

Günde bir paket sigara içilen evde, çocuklar da 5 ila 10 adet sigara içmektedir.

Bir adet sigarada bulunan zararlı maddeler, bir kişinin damarına zer kedilse, bir kaç dakikada ölüm vâki olur. Sigara içmediği halde kanser olan 3 kişiden birisi pasif içicidir.

ABD'de kamuya ait kapalı yerlerde sigara içenlere 1000 dolar para cezası verilmektedir.

İnsan beynine en çok zarar veren 3 olumsuz etkenden birincisi sigara dumanıdır. (Diğerleri tansiyon ve şeker)

Solunum yollarını tıkayıcı hastalıklarda, hava kirliliği, sigara dumanının yanında hiç kalır.

Hayat Yolundayım...

1984 yılında Orta Torosların eteğinde leke gibi duran küçük bir köyde doğdum. Ne tesadüf ki doğum günüm okulların açılacağı güne rastlar.

Yedi yaşına giren çocuklar ilk okula başlarken beni Yaratan hayat okuluna yazdı, özümle oynamaya başladım. Çamurdan uzun, şişman yada küçük arabalar yaptım. Ellerim yarıldı çorak topraklar gibi. Gülümsedim gülümsedim yaralarım açıldıkça gülümsedim. Ne çarpışan arabaya bindim ne de çarpışmayan arabaya. Benim bindiğim tek birşey vardı. Uzun kulaklı, uzun kuyruklu ve melul gözlü Karaoğlan'dı. Hani gerçek dostluklar kavgayla başlar ya işte ilk tek meyi de Kocaoğlandan yedim. O benim dönme dolabım oldu, o benim sırdaşım, o benim dostum oldu. Ondan ilk kez ilkokula başladığım gün ayrıldım. Ben okumayı tercih ettim. Oysa cahilliği tercih etti. Sonra arkasından peşpeşe sınıflar, hocalar ve arkadaşlar girdi, okudukça büyüdüm. Büyüdükçe okudum. Aile hasretini yatılı okula başladığım gün çektim. En sevdiğim hoca Türkçe hocasıydı, o bana kelimelerle oynamayı öğretti. Kelimelerse benimle oynamayı. Duyularımı kelimelere dökmeye başladım. Kelimelerse bana konuşmayı öğretti. Kelime hazinemden iki kelime aldım. Birbirine çaldım. Zümrütanka kuşu geldi. İsteğimi sordu. Bende liseye girmeyi istedim, O da dedi ki : Seni götürürüm. Lakin gak dedikçe bir soru guk dedikçe bir soru yapacaksın dedi. Bilirsen götürürüm eğer bilmezsen kalırsın dedi. Bende bütün soruları bildim ve liseye geldim.

Şimdi ise arkadaşlıkların, dostlukların ve güzel olan herşeyin peşindeyim.

Fethi KUŞKAYA 9/C

BUGÜNÜ YAŞATMAK

İnsanlar genellikle, dolu dolu yaşıyorum, demezler; dolu dolu yaşadım, ya da dolu dolu yaşayacağım, derler."

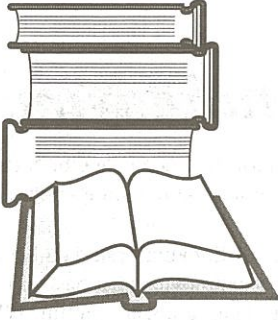
Bu söz çoğu kişinin, yaşamını güzelleştirmeyi ya da başarılı olmayı sağlamamasının nedenini çok iyi açıklıyor bence. Gününde ele geçirdiği fırsatları iyi değerlendiremeyen kişiler ya geçmişin güzellikleriyle avunmak ya da geleceğe yönelik hayaller kurmakla avunur. Oysa geçmiş zaten geçmiştir, onu düşünmekle ya da o zamanlarda elde edilen başarıları anmakla elinize bir şey geçmez. Gelecek ise daha gelmemiştir ve bugün yaptıklarımızla şekillenecektir. Öyleyse gerçek olan, yaşanan andır ve onu iyi değerlendirmek, kendi adınıza yapabileceğiniz en yararlı iştir.

Bunları; geleceğinizi düşünmeyin, gününüzü gün edin diye anlaşılmasını istemiyorum. Yaşadığınız anın elinizdeki en kıymetli değer olduğunu, bunun israf edilecek bir anının bile bulunmadığını vurgulamak için, anlattım. Çoğu arkadaşımız, daha çok vakit var, nasıl olsa hazırlanırım diyerek henüz elinde bulunmayan bir zamana yatırım yapıyor. Oysa çalışmayı ertelediği günlerde neler olabileceğini hiçbirimizin bilmesi mümkün değil. Bizim ya da yakınlarımızın başına gelebilecek bir kaza, bir hastalık, bütün yatırımlarımızı ertelediğimiz zamana elimizden alabilir.

"Yaşam, biz başka planlar yaparken başımızdan geçenlerdir."

Ahu ARSLAN 11/D 9229 (Zirve Dergisi'nden)

Gökhan ALTUNBULAK HZ/A 65

EN ÇOK SATAN KİTAPLAR

1. Vedat TÜRKALİ - GÜVEN

Vedat Türkali, 2. Dünya Savaşı yıllarındaki Türkiye'yi anlatan "Güven" de o dönemin siyasi çalkantıları ele alınır.

2. Ayşe Gökürk TUNCEROĞLU - KIZILDERİLİ HİZMETLERİ

Eski Yunan ve Roma'nın şehir devletleri kurulmamıştı henüz. Mısır piramitlerinin dikilmesine daha çok zaman vardı. Dünya; Sümer, Babil, Asur, İskit, Hitit adlarını tanımamıştı. Belki 15000 belki 25000 sene önceydi.

3. Mina URGAN - BİR DİNAZORUN GEZİLERİ

Bir dinazorun gezilerini okuyanlar yeryüzünde keyifli ve uygar bir yolculuk yapacaklardır. Dinazorca yani az parayla tadını çıkarmayı ve insanları tanımayı hedefleyerek yapılmış bu gezileri gülümseyerek okuyacak, okurken düşünecek, yeryüzünü ve kendini tanıyıp öğrenecek, seveceksiniz. Bir Dinazorun Anıları'nı okumayanlar kaçırmasın!

4. Paul DOHERTY - RA'NİN MASKESİ

Nil Deltası'nda yaptığı savaşın ardından başkent Teb'e dönmekte olan Firavun II. Tutmes, hasta ve yorgundur. Çektiği acıları unutturan tek şey, onu bekleyen görkemli karşılama düşüncesidir. Ancak bunu istemeyenler de vardır. II. Tutmes, Teb'e vardıktan kısa bir süre sonra garip bir şekilde ölür.

5. Ayşe KULİN - SEVDALINKA

Bosnalı bir gazeteci olan Nimeta, dünya tarihinin en acımasız soykırımlarından birinin yaşandığı Bosna Savaşı'nın ortasında kendisi ve ailesi için yaşam mücadelesi verirken, içinde kıyasıya süren bambaşka bir savaşla da başatmeliydi.

6. Müvmin SEKMAN - Oğuz SAYGIN - Adil MAVİŞ - BAŞARI ÜNİVERSİTESİ

Bu kitap lise öğrencileri, üniversite adayları, örgün ve yaygın üniversite öğrencileri, öğrencilerini güçlendirmek ve geliştirmek isteyen öğretmenler ile yardım etmek istediği çocuğuna "daha çok çalış" demekten daha iyi yollar arayan veliler için hazırlanmıştır.

7. Aydoğan VATANDAŞ - ARMAGEDON (Türkiye-İsrail gizli savaşı)

Bu kitap Türkiye'nin gizli fakat gerçek tarihidir.

Körfez Savaşı'ndan Çekiç Güç'e, Kürt Devleti projesinden Susurluk'a, Uğur Mumcu suikastinden, Eşref Bitlis cinayetine, Muavenet olayından ordu içindeki yapılanmaya değin gizli kalmış birçok olay, bambaşka bir üslupla tüm belgeleriyle birlikte yeniden ele alındı.

8. Terry BROOKS - STAR WARS (Gzli Tehlike)

Siltler ortaya çıkmalı neredeyse 2000 yıl olmuştu. Güç'ün karanlık tarafına teslim olmuş bir kültü onlar. Kendilerini tamamen kullanılmasına izin verilmeyen kuvvetin başa harcandığı fikrine adanmışlardı.

9. Yılmaz KARAKOYUNLU - SALKIM HANIMIN TANELERİ

Yılmaz KARAKOYUNLU bu kitapta savaş yıllarını, Türkiye'de iş çevrelerindeki gelişmeleri, batan ve yeni gelişen ekonomik kesimleri, Musevi kökenli tüccar ailelerini, sermayenin sınıf değiştirmeni ve bu süreçteki ahlak/kültür değişmelerini, "Varlık Vergisi Faciasını" Saraçoğlu hükümetinin bununla ilgili uygulamalarını anlattı.

10. Marlo MORGAN (Eren CENDEY) - BİR ÇİFT YÜREK

Seda ŞENBEBEK Haz. / D

KAYSERİ'DE BU AKŞAM

Düşündüm hayatı, düşündüm yine
Hüzünlendim Kayseri'de yine bu akşam
Daldım hayallere yükledim beynime
Seni düşündüm, Kayseri'de yine bu akşam

Bir umut bekledim, bir umut senden
Ne beklerdin aşkınla yanan gönülden
Aklıma düştün, geçtim kendimden
Seni hatırladım Kayseri'de yine bu akşam

Sana olan sevgimi bir ben bildim
Güzelliğini gördüm kendime geldim
Seni nasıl tanıdım, seni nasıl sevdim
Kendimi sorguladım Kayseri'de yine bu akşam

Kalverengi gözlerin halâ hatırımda
Hiçbir zaman gitmedi, hayalin yanımda
Bütün ihtişamı ile güzelliğin karşımda
Resmini çizdim Kayseri'de bu akşam

Nurettin ATEŞ

- Duvar Yazıları -

- § Aşk bir kişi için felaket. İki kişi için saadet. Üç kişi için cinayet
- § Patronun yaptığı espiri her zaman komiktir.
- § Ben hata yapmam senin hata dediğin benim normal halim.
- § Allah'ım kendim için bir şey istiyorsam nâmerdim, ama anneme güzel ve iyi bir gelin nasip et.
- § Yeni kahvehaneler açılsın. İşsizler sokaktan kurtulsun.
- § Gideceği limanı bilmeyene hiçbir rüzgârdan hayır gelmez.
- § Kitap okuma, cehalet mutluluktur.
- § Babamla aramızda kuşak çatışması var (O siyah kuşaktan)
- § Beni soran olursa cevap (E şıkkı)
- § Yüksek sesle konuşma ALÇAKLAR rahatsız oluyor.
- § Aşk bir boş havuza benzer. İçinde bizim gibi aptallar yüzer. Ama beni atamadılar çünkü yüzme bilmiyorum.
- § Kıyakçılığın sonu ayakçılıktır.
- § Kurnaz ol aptal görün.
- § Sevmek yalansa ben yalancıyım!
- § Aşk bir boş havuza benzer. İçinde bizim gibi aptallar yüzer. Ama beni ittiler.
- § Ne zaman bir kitap okumak istesem oturur birtane yazarım.
- § Bu duvar yazılarının yakında ikinci baskısı yapılacak.
- § Ani edilen dualar tanrıyı irkitir.
- § Sağlık sigaraya zararlıdır.
- § Sobanın sıcaklığını annemin sıcaklığına değiştirmem.
- § Gezen bir avare oturan 1000 entelden iyidir.
- § Ölmeye vaktim yok abiler yaşatın beni.
- § Parasızlar her istasyonda donarlar...
- § Son gülen sen olacaksın... Çünkü geç anlıyorsun.
- § Atom silahlarına "evet" de komik çocukların olsun...
- § Sağlıklı yaşam koşusu daha sağlıklıdır.
- § Çocuk altın gibiydi boz durup bilezik yaptılar!
- § Ben Baykuşsam, sevgilim haliyle Bayankuş lakabını alır.
- § Tanrı aptalları sevdiği için bol bol yarattı.
- § Bana bugünde yesterday çalsana.
- § Düşmanını dövme küfür et... Çünkü dayak geçicidir. Hakaret ise kalıcı.
- § İyilik yapan mutlaka cezasını çeker (CEYAR)
- § Dünyaya kara gözlüklerle bakma. Çukura düşersin.
- § Deveye boynun eğri demişler, bunalıma girmiş.
- § Dünyada en ağır şey boş ceptir.
- § Çirkin kadınlara da gülümseyin. (İyi ahlak derneği)
- § Salatalığın en bozulduğu şey kendisine hıyar denmesidir...

-fıkralar-

❖ Dilenci zile basıp da kapı açılınca başını içeriye uzatarak seslendi.

-Hanımefendi, şu zavallıya verecek bir dilim pasta-nız veya kekiniz yok mu?

-Maalesef yok! Hem peynir ekmek neyinize yetmez sizin?

-Aman hanımefendi, bugün benim doğum günüm de...

❖ Ünlü bir atlet, ateşler içinde hastanede yatıyordu. Doktor bir aralık onun koltuğu altındaki termometreyi çıkartıp okudu ve atletin eşine;

-Merak edilecek bir şeyi yok, dedi.

Bu esnada hasta yatan atlet gözlerini aralayıp sordu:

-Ateşim kaç doktor?

-Otuz dokuz derece...

Atlet merakla sordu...

-Dünya rekoru kaçtı acaba?

❖ Çiftlikte sapana koşulan bir öküz, şöyle dedi:

-Ben hastayım. Yarın çalışmayacağım.

Ertesi sabah çiftçi de eşeğini sapana koşnu.

Akşam öküz eşeğe sordu:

-Nasıl kolay oldu mu?

-Eh. Fazla yorulmadım.

Bunun üzerine öküz, o akşam da sahibine hasta olduğunu söyledi. Ertesi gün eşeği yine sapana koştular. Ve zavallı hayvan gece perişan halde döndü.

-Nasıl geçti? diye sordu öküz.

-Eh, şöyle böyle...

-Patron yine birşey demedi ya?

-Yok demedi. Ama bir ara baktım kasapla konuşuyordu.

❖ Temel ve arkadaşı Dursun çift katlı bir otobüs alırlar. Otobüsü Temel kullanır, Dursun da muavinlik yapar. Yolda giderken önleri üzerinde "4m" yazılı bir üst geçit çıkar. Temel Dursuna dönerek:

- "Bu ne anlama geliyor" diye sorar.

Dursun bunun köprünün yüksekliği olduğunu, otobüsün yüksekliği 4.5 metre olduğunu ve buradan geçmelerinin yasak olduğunu söyler.

Temel, Dursun'un kulağına eğilerek;

-Etrafta trafik polisi var mı?

❖ Elindeki cep fenerini havaya tutarak, kendisi gibi akıl hastası olan arkadaşına döndü;

-Hişşşt bak, aynı direk gibi göğe yükseliyor, tırmanır mısın?

-Sen beni deli mi zannettin be!.. Oraya tırmanınca feneri söndüreceksin, ben de düşeceğim değil mi?

❖ Temel, iki kulağı yanmış olarak doktora geldi. Doktor yanıklarının sebebini sordu. Temel:

-Ütü yapıyordum telefon çaldı. Bir anda dalgınlıkla ütüyü telefon diye kulağıma götürdüm. İşte o zaman olanlar oldu.

-Peki diğer kulağın nasıl yandı?

-Onu da ambulans çağırırken yaktım.

❖ Fazla kilolarından yakınan bir kadın sıkı bir rejimden sonra sonucu merak ediyordu. Bir elektronik kantar üzerine çıktı ve parayı attı. Makinenin üzerindeki ekrandan bir uyarı yazısı çıktı.

-"Lütfen teker teker tartılınız."

❖ Ali ile Mehmet konuşuyorlardı. O sırada yanlarından tanınmış bir ressam geçti. Mehmet, Ali'ye dürttü.

-Şu adamı görüyor musun? Bir fırça vurunca, güler bir çocuğu ağlayan bir çocuk yapabiliyor. Ali yanıt verdi:

-Bunun için fırçaya ne gerek var? Elinin tersiyle çocuğa bir tane indirdin mi, aynı şey olur.

DÖRT İŞLEMİN GERÇEK ANLAMI

+ : Yazılıda kopyalar toplanmaz.

- : Öğrenci istediği zaman dersten çıkabilir.

/ : Ders her an bölünebilir.

x : Bütün bunlara öğretmen için vermezse, kapı yüzüne çarpılabilir?

ŞİİR

Şiir bir yapraktır;

O yaprağın düşüşü

Ya da

O yaprağın uçuşudur.

O bir çiçektir;

Kimi zaman bir gül,

Kimi zaman sümbül

Olup açar.

Şiir bir kuştur;

Belki bir güvercin olup

Özgürce uçar,

Belki de kanarya olup

Masumca öter.

Bir çocuktur o;

Gün gelir ağlar,

Gün gelir güler

O çocukla birlikte.

Ve şiir bir hayattır;

O hayatın içinde doğar,

O hayattan sonra da

Sürer şiir...

AŞK DEPREMİ

Seni ilk gördüğüm yerde,
Deprem oldu, içimin derinliklerinde,
Birden bire durakladım aniden,
Yüreğim sarsılmıştı sevgiden.
Anladım sonra ben bu depremi,
Bu deprem aldı yıktı içimi,
Depremdi gerçekten ama farklıydı,
Merkez üssü kalbim, şiddeti 9.6'ydı.
Bu depremin hepsinden bir farkı vardı,
Süreci az değil, tam bir yaşamdı.
Kalbimdeki artçı şoklar bitmeyecek,
Sana olan bu sevdam tükenmeyecek.
İçimdeki bu enkaz kaldırılamaz,
Çünkü ağırlığı inanılmaz,
Bir gün bu enkaz kaldırılacak.
Altından çıkan kalbim sevginle yaşayacak.

Murat CEYLAN Y.D. 3/D 327

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

BİR ÇİFT MORLUK

Verdiniz ödevleri, soluk almadan
Biz yaptık onları hiç uyumadan
Yine verdiniz kıt notları hiç düşünmeden
Bu notlar bize yetmiyor hocam!
Fizik, kimya, biyoloji derken şaşırttınız evin yolunu,
Günler 48 saat olsa da yetişemiyoruz biz bunlara
Ne kadar yapsak da istiyorsunuz daha çoğunu,
Elimizden ancak bu kadar gelir hocam!
Ard arda verdiniz yazılı günlerini,
Hiç düşünmediniz zavallı öğrencileri,
Gelen verdi kağıdı, giden verdi,
Bu sendrom ne zaman bitecek hocam!
Gidiyoruz eve, başlıyoruz derse
Ne bir televizyon görüyoruz, ne bir gazete
Rehber hoca bağılıyor dinlenin diye,
Bunu alana değil, verene sorun hocam!
Süper süper dediniz şımarttınız bizleri
Bir farkımız zannettik diğerlerinden sanki
Notları verirken ne süper dediniz ne diğerleri
Bunlarda bir vaat var zannetmiştik hocam!
Hoca hoca dedik bağrımıza bastık
Veli toplantısında bizi yağlar sandık
Ertesi gün okula mor gözlerle geldik
Bu bir çift morluğu fark ettiniz mi hocam!

Nurten YAŞI Y.D. 2/C 424

KÜSKÜNÜM

Küskünüm sevgime, sevenime,
Küskünüm sebepsiz, sorgusuz
Eksiklik hissediyormuşcasına ağır taşınması zor
Küskünüm sebepsiz sorgusuz
Bülbülüm kafesine küskün
Bülbülüm ötmüyor yorulmuş
Küskün sebepsiz sorgusuz
Ezmiş onu kafesinin ağır havası
Sıkıyor, zevk vermiyor baş üstünde tuttuğum kitaplar
Ağır ağır esen rüzgâr kulaklarımı çınlatıyor
Sevginin sesiymişcesine...
Özlediğim bir çift göz karşımda şimdi;
Sevginin gözüymüşcesine.
Kıvrılıp kalmış küçük bir yavruyu üsüten rüzgâr;
Bana küskünmüşcesine yorgun, istekiz esiyor.
Küskünüm hayalime, duyguma, fikrime...
Küskünüm sebepsiz sorgusuz.
Bir küçük kağıt kayak misali;
Koskoca hayat denizinde boğulup gidiyormuşcasına
Çırpınıyorum, boğulmuşcasına, çırpınıyor...
Kim bilir belki de beni boğan;
Bu hayat denizinde kaybolmaktır.

Keziban KARAKOÇ 11/C 9357

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

ACIDÜŞ

Rüyamda bir ağaç gördüm.
Sıcacık kolları vardı beni saran
Ela gözleri vardı tatlı bakışlı
Yürüyebiliyordu.
Kırları dolaştırırdı bana
Ve kurunuş bir daldan mavi renkte çiçek hediye etti.
Gün batımını izledim o ağaçla
Daha sonra ayrılma vakti geldi.
O toprağa girdi ben ise eve gittim.
Sonraki günün şafağıyla ona koştuğumda
Toprakta yalnızca kesilmiş bir ağaç kökü vardı.
Oturdum yanbaşıma saatlerce ağladım...
Birden bahçe kapısının sesiyle uyandım.
Rüyanın etkisiyle üzgün koştum balkona
Aşağıya baktığımda
Genç çam ağacı fidanım kırık yatıyordu yerde
O günden sonra bir daha rüya görmedim.

Erkan YILDIRIM

Bilmeceler

- Bir fili, telefon kulübesine nasıl sığdırabilirsiniz?
- Ördek yavrusu suya ilk girdiğinde ne olur?
- Hayatı boyunca bir tek gün bile çalışmayan adam kimdir?
- İskandinavya'ya gitmenin en kolay yolu nedir?
- Oniki bacaklı, üç kuyruklu olan, ama göremeyen şey nedir?
- İçinde bulunduğunuz uçağın yakıtı havada biterse na yaparsınız?
- Elektrik sandalyesine oturan idam mahkumu gardiyana ne demiş?
- Yamyam nedir?
- İngiliz ordusunda en büyük ayakkabılar kimindir?
- 39 defa tak, 1 defa tık eden şey nedir?

ma kırkayak!
layan adamı, En büyük ayaklı askerini, Bir ayağı tak-
elimi tutar musunuz?", Lokantaya gidip, garsonu ismar-
mak, Yanyana üç kör fare, İnip, itin, "Çok korkuyorum,
Kapıyı açarak, İslanur, Gece bekçisi, Orada doğ-

Gonca TUNCER 11/F 8298

DEPREM YARASI

Ben 6 yaşındayım

Belki küçük yaştayım ama;

Depremın büyük acısını hissedecek yüreğe sahibim.

Annemi, babamı, minicik kardeşimi kurban ettim.

İşte tek başıma kaldım

Daha nereye kadar, nereye kadar,

Teselli edeceksiniz beni, nereye kadar?

Annemin şefkatinden yoksun, babamın sevgisinden

Bana onlardan kalan tek şey

Birkaç tozlu fotoğraf ve; annemin dikiği bez bebeğim

Ben 6 yaşındayım

Belki küçük yaştayım ama;

Depremın büyük acısını hissedecek yüreğe sahibim.

Nazik ÇATALYÜREK Haz. A 152

- Biyolojik Bulmaca -

- 1.) Canlıyı oluşturan organları, bu organların birbirleri ile ilişkilerini inceleyen bilim dalıdır.
- 2.) Özel bir aminoasiti şifreleyen ve üç nükleotitten oluşan birim.
- 3.) Asit gidericiye verilen addır.
- 4.) Herhangi bir maddenin bir birim hacminin kütlesidir.
- 5.) Hücrenin yapısını ve çalışmasını inceleyen bilim dalıdır.
- 6.) Enzimin koenzim olmadan etkinlik gösteremeyen kısmıdır.
- 7.) Bitkide kök ve gövdenin şart ve odunsu

yapısını oluşturan maddedir.

8.) Sulu ortamda yaşayan yosundur.

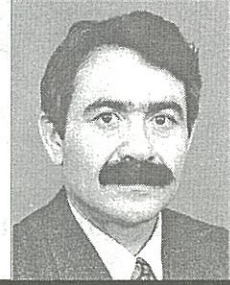
9.) Protein sentezinde görevli olan nükleotittir.

Yukardaki açıklamaların cevabının başharfini doğru olarak yazdığınızda hepimizin tanıdığı bir şahsiyetin isim ve soyismini bulacaksınız.

*****

1.) Anatomu 2.) Kadon 3.) Antiasit 4.) Yo-
gunluk 5.) Sitoloji 6.) Apeozim 7.) Lignin 8.)
Alg 9.) Ribonükleik asit (RNA)

Erkan YILDIRIM 10/E 6748

Seyit TEKİN / Fizik Öğretmeni

Satır Sayısı	A	B	C
2	$(1/5+1/5)+$	$(1/4+7/20)$	$=(1/2+1/a)$
3	$(7/3-11/5)-$	$(7/5-4/5)$	$=(4/3-1/a)$
4	$(11/5 \times 35/33)x$	$(1/3 \times 9/5)$	$=(4/1 \times 1/a)$
5	$(1/5:1/3):$	$(4/7:20/21)$	$=(1/5:1/a)$
6	$(13/20-1/4)+$	$(1/5+2/5)$	$=(5/6+1/a)$
7	$(4/3:5/6)-$	$(6/7-9/35)$	$=(8/7-1/a)$
8	$(3/4+11/12)x$	$(2/3 \times 9/10)$	$=(16/2 \times 1/a)$
9	$(1/9 \times 27/5):$	$(3/4:5/4)$	$=(1/9:1/a)$
10	$(1/2 \times 4/5)+$	$(2/7+11/35)$	$=(9/10+1/a)$
11	$(1/2+11/10)-$	$(5/3-16/15)$	$=(12/11-1/a)$
12	$(9/5-2/15)x$	$(1/6 \times 18/5)$	$=(24/2 \times 1/a)$
13	$(1/7+16/35):$	$(7/5:7/3)$	$=(1/13:1/a)$
14	$(1/3:5/6)+$	$(3/8+9/40)$	$=(13/14+1/a)$
15	$(2/3 \times 12/5)-$	$(4/1-17/5)$	$=(16/15-1/a)$
16	$(9/4:27/20)x$	$(4/5 \times 15/20)$	$=(32/2 \times 1/a)$
17	$(7/4-23/20):$	$(1/10:1/6)$	$=(1/17:1/a)$

Sevgili öğrenciler, sizlere yukarıda görüldüğü gibi bir tablo verilmiştir. Bu tabloda, A,B ve C harfleriyle gösterilen üç tane SÜTUN ve bu sütunların her birisinde 2,3,4,.....,17 sayılarıyla gösterilen 16 tane SATIR bulunmaktadır. Siz A,B,C sıralamasına göre her bir sütundan rastgele bir satır içindeki matematiksel ifadeyi alıp soldan sağa doğru yazarak tek bilinmeyenli bir "matematiksel denklem" elde edeceksiniz. Bu denklemde a bilinmeyendir. Denklem çözümü sonunda bulacağınız sayı, C sütunundan alınan matematiksel ifadenin satır sayısına eşit olacaktır.

Eğlenceli bulacağınızı ümit ediyorum ve başarılar diliyorum.

Not: Bu tabloda denklem kurma olasılığı 4096 dır.

Yayın hakkı sadece hazırlayana aittir. Sonraki sayılarda daha karmaşık matematik ve fizik denklemleri ile karşılaşmak üzere...

Mezunların Kaleminden

SINIRSIZ DÜŞLER

Bir tek kendimi alıp yanıma, çekip gitmek düşleri kururum... Yollar özgürlüğü vadediyor bana, sınırsız ve koşulsuz özgürlüğü...

Ağaçlar gibi içime kapandım, kuşlar misali bütün kanat çırpışlarını kendime doğru gerçekten de dayanmak çok zor, sonu belli oyunlara, hele ki reddetmeye gücümüzün kalmadığı zamanlarda. Mecburiyetlermiş, yapılması gerekenlermiş, yanlış anlaşılırmış, zamanı gelirmiş... Hepsi yalan, hepsi oyalanmadan ibaret. Daha da kötüsü, sonu belli oyunların sahte kolaylığında, kendi kendimizi kapana kısıtıyoruz. Ne ruhumuzda, ne bedenimizde, ne de fikirlerimizde özgürlüğün izine rastlanmıyor, bir tek düşlerde sınır yok...

"Özgürlük kafada başlar" diyor biri, gerisi nasılsa gelir, öbürü; ağzına geleni söylemektir özgürlük diyor, hesap mı vereceğiz ona buna?.. Seçme ve seçilme özgürlüğünden bahsediyor, birisi; "İplerimi kimin eline vereceğime ancak ben karar verirsem özgürüm" diyor. Evet, bence de özgürlük kafada başlar, kafadaki saplantılardan, korkulardan ama en çok da beklentilerden kurtulmakla... Özgürlük, hayattaki bütün beklentilerden arınmakla başlıyor. Daha çok sevilmek için sevmek, daha çoğunu almak için vermek, yani tüm duygularının karşılığını beklemek... Bana çok zavalıca geliyor, çok da çirkin...

Karşılık beklemeye alıştırdığımızda yüreğimizi, yaşamak değil beklemek olur doğamız. Hayat da yedek kulubesinde bekleyip, ısınma turları atarak geçiyorsa, daha çok bekleriz. Ve beklemek, bir anlamda durdurmaktadır hayatı, o da ölümler eş anlamlı. Bedenin her hücresi özgürdür oysa... Fazla söze ne hacet, gidebilmek için, önce bırakmayı bilmek gerekli. Zamanı gelince terkedip gitmeyi beceremiyorsak eğer, tutuklu hayatlardan öte yol yok demektir.

Bence özgürlük bütün beklentilerden arındırmakla başlıyor yüreği, ama önce günü gelince çekip gidebilmekle... Yalnızca duygularım ve düşlerim bende kalsın, beklentilerimi ve korkularımı doldurup bir şişeye, mantar bir tıpayla kapatıp ağzını, fırlatıp atıyorum açık denizlere... Hiçbir mahsuru yok, sonsuza kadar bulunmasın hatta. Özgürlüğüm beni yedek kulubesinden çıkarıp, hayatın koynuna atıyor...

Yakmalı hayat bazen, bize unuttuğumuz yerlerimizi hatırlatmalı. Canım yanacak diye acıdan uzak durursan, farkına varamazsın birçok hazzın. O yüzden canım yansın istiyorum zaman zaman bilerek kendimi ateşe atıyorum ve ben büyük yangınları seviyorum alev alev kavrulmayı...

Sevilmeyi bile beklemeden gidiyorum, çok uzaklara değilse bile, düşlerimin peşine...

Hülya PİŞMİŞOĞLU 11/D

A. Semra EYİNNEM

Emekli Öğretmen-Araştırmacı

KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ YAYIN KURULUNA,

Emekli bir öğretmen olarak ben, 25 yıldır-özel okullar da dahil olmak üzere, böyle bir okul dergisine rastlamadım. Sizleri özellikle kutlarım.

Derginizin 19. sayısında, s.47-48'de yer alan; Atatürk'le ilgili kitapların tanıtımı yapılmış, çok da güzel olmuş. Bu tanıtım sayfasının her sayıda bulunmasında ve gençlerimize tanıtılmasında yarar var. Çünkü Atatürk, 1919'dan beri hem Kayseri'deki cemiyetlerin kuruluşlarına önderlik etmiş ve örgütlemek üzere adam göndermiş, hem değişik zamanlarda beş kez ziyaret etmiş ve Kayseri'nin büyük ölçüde devlet yatırımından yararlanarak gelişimine katkıda bulunmuştur. Hem bu olayları aktaran anı kitapları tanıtılmalı; hem de Kayseri'nin Kurtuluş Savaşına katkıları ile, Cumhuriyet'in Kayseri'deki kazanımlarının araştırılması için öğrenciler teşvik edilmelidir.

Ben de size araştırma ve arşivinde görev aldığım ve şu an 3. cildi basılmakta olan bir büyük eserden bahsetmek istiyorum. Büyük eser diyorum çünkü, bu çalışma ancak Cumhuriyet'in 75. Yılında yayınlanmaya başladı. Ayrıca on yıllık bir araştırmanın ürünü ve yaklaşık 15 ciltlik bir külliye olacak.

"Atatürk'ün Bütün Eserleri" adını taşıyan bu çalışma tamamlanınca, Atatürk kendi kaleminden ve ağzından yaptıklarını, duygularını, düşüncelerini ve yaşadıklarını; sansüresiz ve belgesel olarak anlatıyor. Atatürk'ün ele geçen mektupları, demeçleri, gizli oturumlardaki konuşmaları, gazetelere yazdığı başmakaleler ve yazdığı kitaplarının yer alacağı bu eser, bugünün türkçesiyle ve kronlik olarak bize gerçek Atatürk'ü tanıttak eserinin tanıtım broşürü ektedir.

Kayseri Lisesi'ni hemen her gelişinde ziyaret eden Atatürk'ün bu kapsamlı eserini sizlere tanıttık için okulunuza gelmişim. Müdürünüz Kubilay Akyürek'le görüşebildim. Müdürünüz eseri beğendi ve okul kütüphanesine kazandırmak istediğini ifade etti.

Eylül ayında ilk iki cildini teslim edeceğimiz, "Atatürk'ün Bütün Eserleri"nin geniş bir okuyucu ve araştırmacıya ulaşması, bütün kütüphanelere girmesi dileğimdir.

Başarılarınızın devamı dileğiyle sevgiler...

KAYSERİ LİSESİ MÜDÜRLÜĞÜNE

KAYSERİ

"Kayseri Lisesi 100 yıl Şeref Belgeseli" ve "Kayseri Lisesi Dergisi"ni bu okulun 1962-63 mezunu olarak zevkle inceledim ve okudum.

Yıllar sonra, o günlere geri döndüm. Demiryolu lojmanından bozma, Şehit Nazım İlkokulu'ndan sonra Orta 1'den itibaren 1956 yılında başlayıp altı koca yıl devam ettiğimiz bu ilim ve irfan yuvası, önce bize çok ürkütücü gelmişti. Kocaman bir yapı, yüksek tavanlar, ağabey öğrenciler ve babacan hocalar. Zamanla hepsine alıştı. Yeni arkadaşlar edindik; Toto (Tarih), Kel Şaban (Müzik) ve çok sert Talat Bey (Müdür Yrd.) ilk aklıma gelen isimler.

Daha sonraları tüm ünlü ve değerli hocaları örneğin Fizikçi Şükrü Beyi, Matematikçi Hilmi Beyi, Karaaslanı, İngilizceci Raziye hocayı ve Veli (Deli) Beyi daha yakından tanıma imkanı bulduk. Bizler Şehir'de oturan şanslı öğrencilerdik. Babam Gesi Belediyesi Subaşı Köyü, annem Pınarbaşı Yağlıpınar Köyünden olduğundan, yakınlarımızın büyük bir kısmı yurtlarında veya tuttuğu bekar evlerinde çok zor şartlar altında barınarak okullarına devam edebiliyorlardı. Bu arkadaşların bazılarını eve yemeğe davet ederdim.

Çok hızlı ve zevkli bir tempo içinde orta ve lise yıllarını tamamladık. Hepimizi üniversite sınavı heyecanı sardı, Haziranda mezun olup doğruca İstanbul'un yolunu tuttuk. O yıllarda her fakültenin sınavı ayrı yapılırdı. Her birimiz bir yerlere, o zamanın tabiri ile "Kapağı attık." Yüksek öğretim yaptığımız

Ömer KILIÇ / Müsteşar

mız yıllarda, Kayseri Lisesi'nin eğitim düzeyinin yüksekliğini ve sıkı disiplinini hep hatırladık, bu feyiz ile birer meslek sahibi olup, yurt ekonomisine katkı sağlamaya başladık.

Kayseri'yi her ziyaretimde, arkadaşımın isimlerini doktor levhalarında, eczane camlarında, ticaret dünyasında veya gazete haberlerinde gördüğümde ve duyduğumda sevinir, gurur duyarım, bir çoğuyla da haberleşir ve görüşürüm. Belgeleri incelediğimde 1961-62 mezunlarına göz attım. 210 mezundan ancak 36 'sını hatırlayabildim. Bu arkadaşlar nerde yaşarlar ve ne iş yaparlar acaba?

Bizler bir grup arkadaş, denizcilik mesleğini seçtik. Nedeni de parasız yatılı ve cazip bir meslek olması idi. Kayseri'den denizci mi olurmuş dediler. Bir süre sonra gördüler ki bu insanlar gemide, karada ve bürokraside en iyi yerlere gelmişler ve sektöre yön veriyorlar.

Örnekleri çok fazla, bunların hepsinden bahsetmeye zaman yetmez.

En derin saygı ve selamlarımı sunuyor, bu eserlere emeği geçen tüm insanları kutluyor ve başarılar diliyorum.

Başbakanlık Denizcilik Müsteşarlığı

Maltepe /ANKARA - TEL:2324769 - FAX: 2323848

MUSTAFA KEMAL SEVGİSİ

Atatürk bugün yaşasaydı, bu günün Türkiye'si nasıl olurdu? İnsanlar daha dostça mı olurdu yoksa hiçbir şey değişmez miydi? Yalancı Atatürkçülük devam mı ederdi?

Bu sorular benim kafamdaki sorular. Ben sekizinci sınıfa Atatürk kalbimde, kalbimizde yaşıyor zannederdim. Fakat sekizinci sınıfta Türkçe öğretmenim beni bu kararımdan vazgeçirdi. Türkçe öğretmenim: "Atatürk herkesin kalbinde yaşasaydı, bu gün Türkiye böyle olmazdı. Atatürk'ün başlattığı bütün işler devam eder daha da büyüyebilirdi." demişti.

Öğretmenimizin bu sözünden sonra Atatürk hiç kimsenin kalbinde yaşamıyor diye düşündüğüm günler oldu.

Ama bazen öğretmene içten içten kızdağım günler de oldu. Ne demektir Atatürk'ü sevmemek, hiç kimsenin hiç kimsenin kalbinde yaşamaması ne demektir? Fakat öğretmenimizin bazı açıklamalarından sonra ona hak vermeye başlamışım. Benim düşüncelerimin ne kadar basit düşünceler olduğunu

anladım. Gerçekten Atatürk'ü herkes yürekte sevseydi insanların kahvehanelerde değil de laboratuvarlarda kalmayı tercih ederdi. Herkes Atatürk'ü kalplerinde yaşatsaydı, onun yapmak istediği işleri devam ettirirdi. Bizim sevgimiz sade ve soyut sevgi. "Atatürk'ü seviyor musun?"

"Evet. Seviyorum." Ama artık bu soyut, ezberlenmiş sevgiyi unutmamız. Eğer biz bugün bir yere varmak için çaba sarfediyorsak Atatürk'ü seviyoruz demektir. Örneğin; Atatürk Türkiye'ye bir uçak sanayisi yaptırmak istiyormuş. Fakat kısmet olmamış. Bunu Atatürk öldükten sonra devletin başına geçen Atatürkçüler de yapabiliirdi. Atatürkçülük sadece sözde olmamalı, Atatürkçülük Atatürk'ün peşinden gitme ilkesi olmalıdır.

Atatürk'ler sadece bir kere mi dünyaya gelir?

Başka Atatürk'ler dünyaya gelemez mi? Onu bir Türk ana-sı doğurdu. Başka analar, başka Atatürk'ler doğuramaz mı ?

Safiye ÇİÇEKLI (Haz./D 187)

Meltem AKKAN / Tarih Öğretmeni

CUMHURİYETİN 76. YILI

Sayın Okul Müdürüm, Değerli Öğretmen Arkadaşlarım ve Sevgili Gençler;

Bugün Cumhuriyetimizin kuruluşunun 76. yılını kutluyoruz. Dilerim ki sonsuza kadar 29 Ekimler hep Türk Milletinin gurur ve sevinç günü olarak yaşansın, cumhuriyet ve cumhuriyet bilinci daha da güçlenip, büyüsün.

Türkiye Cumhuriyeti, Türk İnkılabı'nın doğal bir sonucudur. Esasen Mustafa Kemal Atatürk, Amasya Genelgesi'ni yayınladığı andan itibaren "Hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir" düşüncesinden yola çıkarak Milli Mücadele'yi yönetmiştir. Özellikle 23 Nisan 1920'de TBMM'nin açılmasıyla, attığı her adımı Meclis'te tartışmış, milletvekillerinin rızasını almıştır.

29 Ekim 1923'te yapılan şey ise doğmuş olan yeni bir devlete isim koymak olmuştur.

Türkiye Cumhuriyeti'nin, bazı temel nitelikleri vardır ki en önemlisi biraz önce de belirttiğimiz gibi "Milli Egemenlik" ilkesine dayanmasıdır. Yani Türk Milleti yöneticilerini kendisi seçer. Bunun yanı sıra demokratik bir cumhuriyettir. Atatürk demokrasi ilkesi ile cumhuriyet arasındaki bağı şu şekilde belirtmiştir: "Demokrasi ilkesi, egemenliğin millette olduğunu, başka yerde olamayacağını gerektirir. Bu surette demokrasi ilkesi, siyasî kuvvetin, egemenliğin kaynağına ve mesşuiyetine temas etmektedir. Demokrasinin tam ve en belirgin hükümet şekli Cumhuriyettir."

"Neden Cumhuriyet?" sorusuna ise yine en güzel yanıtı Atatürk şu şekilde veriyor. "Cumhuriyet imkân demektir. Cumhuriyet, yalnızca adıyla bile fert hürriyetini aşıl原因an sihirli bir aşıdır. Görülecektir ki, Cumhuriyet imkânları olan her memleket, hürriyet davasında er geç muvaffak olacaktır. Cumhuriyet, kendisine bağlı olanları en ileri zirvelere götüren imkânları verir. Bağımsızlık ve hürriyetine sahip olan milletler, ilerleme yolunda imkânlarla sahip demektirler. O halde cumhuriyet, her alanda ilerlemenin de en belirgin teminatıdır."

Kısacası cumhuriyet, yeni ve farklı fikirlerin doğmasına ortam hazırladığı için gelişmek ve çağdaşlaşmak için en güvenli ve biricik yoldur.

Sevgili Gençler, Cumhuriyetin ne olduğunu bilmek kadar önemli olan diğer bir mesele de cumhuriyeti

yaşatmak ve yüceltmektir. Bilmelisiniz ki Mustafa Kemal Atatürk'ün bu konuda en fazla güvendiği güç sizlersiniz. Çünkü "genç" olmak demek değildir. Aynı zamanda beyni yeniliklere ve gelişmeye açık olan, zorluklar karşısında direnen, dürüst ve açık sözlü olan demektir. Atatürk, Bursa'da "yorulmadan ulu önderlerinin yolunu takip edeceklerine söz veren" gençlere şöyle seslenmiştir: "Siz, genç arkadaşlar, yorulmadan beni izlemeye söz vermişsiniz. İşte ben bilhassa, bu sözden çok duygulandım. Yorulmadan beni takip gedeceğinizi söylüyorsunuz. Fakat arkadaşlar, yorulmadan ne demek? Yorulmamak olur mu? Elbette yorulacaksınız. Benim sizden istediğim şey yorulmamak değil, yorulduğu zamanda dahi durmadan yürümek, yorulduğunuz dakikada da durmadan beni izlemektir. Yorgunluk her insan, her mahlûk için tabii bir haldir. Fakat insanda yorgunluğu yenebilecek manevi bir kuvvet vardır ki işte bu kuvvet yorulanları dinlendirmeden yürütür.

Sizler, yeni Türkiye'nin genç evlâtları, yorulsanız dahi beni takip edeceksiniz. Dinlenmemek üzere yürümeye karar verenler asla ve asla yorulmazlar. Türk gençliği gayeye, bizim yüksek idealimize durmadan, yorulmadan yürüyecektir."

Evet gençler, çalışın, okuyun, üretin ve herşeyden önemlisi Türkiye Cumhuriyetini çağdaşlık, medeniyet yolunda taşımak için gerekli güce sahip olduğunuza inanın.

Ulu Önder, cumhuriyetin teminatı olan siz gençlerle önderlik etme görevini ise bize öğretmenlere yüklemiştir. 1924'te öğretmenlere şöyle seslenmiştir: "Öğretmenler! Yeni nesli, cumhuriyetin fedakâr öğretmen ve eğitimcileri, sizler yetiştireceksiniz ve yeni nesil, sizin eseriniz olacaktır.

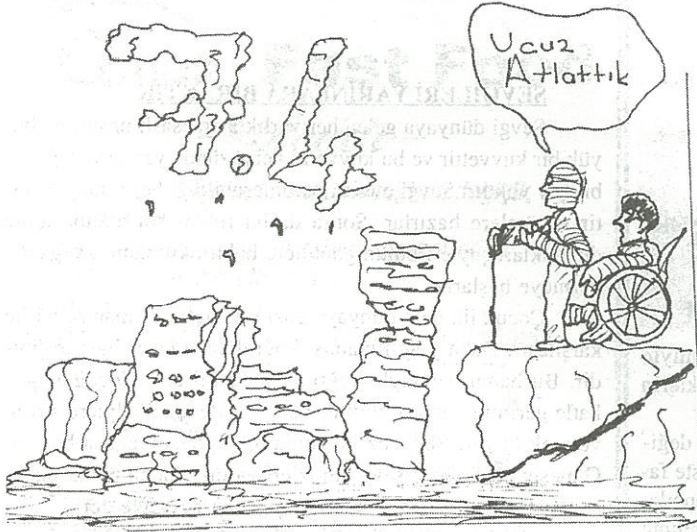
Eserin kıymeti, sizin maharetiniz ve fedakârlığınız derecesiyle orantılı bulunacaktır. Cumhuriyet fikren, ilmen, fennen, bedenen kuvvetli ve yüksek karakterli koruyucular ister! Yeni nesli, bu özellik ve kabiliyette yetiştirmek sizin elinizdedir."

Değerli öğretmen arkadaşlarım ve sevgili gençler, siz gençlerin cesareti, umudu, inancı ile bizlerin bilgisi ve ışığı elele olduğu sürece Cumhuriyetimiz daima yaşayacak ve güçlenecektir. Bu gelecek nesillere karşı gerçekleştirmemiz gereken en önemli görevdir.

-Marmara Depremleri-

I. Deprem

Osman Akko 11/A

II. Deprem

Dilek

Dilek BAYRAM 11/A 8989

Sanat

Doğan HIZLAN

Dört Dilde On Bin Sayfalık Kültür Sitesi

Kültür Bakanlığı Web Sitesi, geliştirilmiş biçimiyle bilgisayar okuyucularının hizmetine açıldı. Yalnız Türklerin değil bütün dünya insanlarının.

www.kultur.gov.tr adresine girdiğinizde bir çok değişik alanda bilgi edinebilirsiniz. Dünün önemi; aynı adreste faaliyetlerde bulunan sitenin Türkiye'yi, Türk kültürünü yabancılarla tanıtabilmesi için, **4 dilde 10 bin sayfa** olarak kullanıma açılmasıdır.

Böylece bizim bildiklerimizi ya da bilmediklerimizi, öğrenmek istediklerimizi; sadece Türkçenin dar kullanıcılarını aşmış bulunuyor.

Bakanlık açıklamasında şöyle deniliyor; bu site, '**Günün 24 saati aralıksız dolaşıldığında ancak 1.5 ay sürede gezilebileceği**. 1998 yılının haziran ayında İnternet üzerinde başlayan sitenin amaçlarından biri de rehber görevini üstlenmesi, üstelik yapılan işler konusundaki eleştiriler ve e.mail'ler, sitenin duraganlığını önleyerek gelişmesini sağlıyor.

Bir yılda 150.000 kişi ziyaret etmiş. Ben, sitenin, dünyanın sonraki durumunun çok önemli olduğunu iddia ediyorum.

Türk kültürünü, Türk edebiyatını, Türkün kültürel varlığını kendi dilinde öğrenen kişi, bu ülkeyi tanıyacaktır.

Ne var ki, her zaman belirttiğim gibi, Kültür Bakanlığının yabancı dildeki sitesinde dolaşan kişi, bu rehberliğin izini sürerek buradan kitaba, videolara gitmek isteyecektir.

İşte bundan sonraki aşamada bakanlıkça bunların gerçekleştirilmesidir.

SİTE ziyaretçilerinin birinci ilgi alanı sanırım müzeler olacaktır. İkincisinin de Türk okurları için yayımlar olacaktır kanısındayım. Yabancıların bunları kendi dillerinde bulabilecekleri için görsellik taşıyan bilgileri tercih edeceği düşünülebilir.

İnternetin kitap okuma alanını artırdığı kanısındayım. Dünyadaki örneklerin gösterdiği doğrultu bu.

Kültür Bakanlığı Yayınları konusunda bilgi alabileceğim, kitap seçmemde yardımcı bilgileri bulabileceğim için sevinçliyim. Böylece alacağım kitaba daha çabuk yönlendirilmem mümkün olacak. Aksi halde nasıl bir kitap, sorusunun cevabını bulamam, evimdeki bilgisayar aracılığıyla bunu öğrenemem ve bir dergi veya gazetede bir rastlantıyla okuyacağım yazıyı da bekleyemem.

Site'ye girdim ve **Kim Kimdir** bölümüne baktım. Biyografilerini yüzeysel bilgiler için yeterli buldum. Öğrenciler için önemli bir kaynak.

SİTE'yi gezerken, tanıdığımızı sandığımız Türkiye'yi ve Türk kültürünü ayrıntısıyla yeniden öğreneceksiniz.

(Hürriyet'ten)

SEVGİLERİ YARINLARA BIRAKTIK

Sevgi dünyaya gelen her varlıkta en esaslı unsur, en büyük bir kuvvettir ve bu kuvvetin yeryüzünde yenmeyeceği hiç bir şey yoktur. Sevgi evvela bütünleşebildiği her ruhu yükseltir ve ötelere hazırlar. Sonra da bu ruhlar sonsuzluk adına duydukları şeyleri bütün gönüllere hakim kılmanın kavgasını vermeye başlarlar.

Çocuk ilk defa dünyaya gözlerini açtığı zaman sevgi ile karşılaşır. Daha yoğrulmamış, yoğrulmaya hazır hamur gibidir. Bu hamur sevgiyle yoğrulur ve şekil alır. Çocuğun şefkatle gerilmiş ruhları görülür ve sevgi ile atan kalplere sırtını vererek büyür. Sevgisiz bir toplum, yapraksız ağaca benzer. Güneşin çehresinde sevginin izleri vardır. Sudan buhar buhar sevgiye doğru yükselir. Güller, çiçekler sevgiyle gerilir. Tomurcuklar sevgiyle açılır. Sevgi insan ruhunda öyle derin izler bırakır ki o uğurda yurt yuva terk edilir. İcabında ocaklar söner. Ruhundaki sevgiyi kavrayamamış ilkel gönüller bu işe çoğu zaman delilik derler. Alçak gönüllülük ve başkaları için yaşamak, insanlığa ait yüksek bir duygusudur. İşte bunun kaynağında sevgidir.

Ama biz sevgileri yarınlara bıraktık. Hayata gözlerimizi açtık. Belki babamız erkek, annemizse kız olmamızı bekliyordu. Sonuçta ikisinden biri hayal kırıklığına uğrayacaktı ve uğradı. İşte belki o gün ikisinden biri tarafından az sevmeye mahkum kaldık. Sonra günler bir bir geçmeye başladı. Her yeni günde sevdiğimizimize sevgimizi ifade etmeyi ihmal ettik. Belkide büyüklerimizden böyle görmüştük. Büyüklerimizin yanında toplum içinde sevgimizi belirmeyi ayıp diye gördük. Aynı toplum için sinirlenince küfür etmeyi görev bildik. Günler geçti ve bu hep böyle sürdü. Sevdiklerimize "seni seviyorum" demek için onların kötü bir olayla karşılaşmasının bekledik. Belkide onlara sevgimizi ifade edemedik onları kaybettik.

Anlayamıyorum, sevdiğimizimize bu iki kelimeyi söylemek için onları kaybetmeyi mi beklemeliyiz?

Anneler Gününde annemize bir çiçek olarak veya sadece onu öperek "seni seviyorum Anne" demek yerine o gün televizyonda izlediğimiz bir filmle daha çok ilgilendik. Galatasaray-Fenerbahçe maçının sonucu belki annemize olan sevgimizi dile getirmemizden daha önemliydi? Nihayet sevgisiz kaldığımızda bunlar bize sevgilerini yeteri kadar verdiler.

Belkide hayatla o kadar meşgulduk ki sevgiye zaman ayıramadık. Günlerin bu kadar çabuk geçeceğini düşünmedik ve sevgimize zaman ayıramadık. Evet devam edegelen bir alışkanlığı fazlasıyla yerine getiriyoruz ve sevgileri yarınlara bırakmaya devam ediyoruz.

NE MUTLU SEVGİYİ KENDİNE REHBER YAPIP YÜRÜYENLERE YAZIKLAR OLSUN, RUHUNDAKİ SEVGİYİ SEZMEYİP BÜTÜN BİR ÖMÜR BOYU KÖR VE SAĞIR YAŞAYAN TALİHSİZLERE

Hicran CAN 10-G 8714

ACI KAYIP

Okulumuzun Lise 3. Sınıf öğrencilerinden Hacı DAMDELEN çalışkanlığı, efendiliği ile sevilen sayılan kişi idi. Yakalandığı apansız hastalığa (Böbrek yetmezliği) yenik düşerek hakkın rahmetine kavuşmuştur.

Kendisine Allah'tan rahmet kederli ailesine ve Kayseri Lisesi camiasına başsağlığı dileriz.

1983-1999

- Unutmayacağız -

4 Kasım Perşembe günü yine Sonbaharın adaletine kapılan Hacı'nın dalından kopmuş bir yaprak gibi toprağa karıştığına tanık olduk. Artık onun için ne acı, ne keder, ne sevinç, ne mutluluk ayrı bir önem taşıyor.

Oysaki Hacı mutlu günler yaşamamın hayliyle büyümüş, hayaline ulaşmadan zalim hastalığına yenik düşmüştü.

O küçücük insan Hacı'nın emellerinin büyüklüğü; hayatın ona verdiği burukluğunun aynasıydı. O zalim hastalığını bu yolda rehber seçmişti. En büyük ideali vatana, millete en önemlisi kendine umut bağlamış olan ailesine avukat olma sözünü gerçekleştirmesiydi. Bu yolda iken ona ne fakirlik ne hastalığı nede başka birşey engel değildi. Adaletsiz yaşamı içerisinde adalet elçisi olmak isteyen Hacı'yı kaybettik ve onu unutmayacağız.

Bizlerin bundan çıkaracağı ders ise; Hacı'nın rehberi acıları bizim rehberimizde ülkemizde yaşanan bu acıların olması olmalıdır. Bizlerde Hacı ve nice Hacılar "Seni unutmuyacağız" demek için böyle acıların yaşanmaması için çalıştığımız gündür. Arkadaşımız için Allah'tan rahmet diliyor Yakınlarına sabır ve başsağlığında bulunuyoruz.

Varlığın sanki bir film,
Yokluğunda ise didinirim,
Sensin benim klavuzum rehberim,
Seni düşünür daima ilerlerim.

Kurtuluş'um çilem bitmez,
Hayalin gözümünden gitmez,
Biliyorum çalışmaz ise bu kan dinmez,
Bu yolda gönül ferman dinlemez.

Kurtuluş ÖNDER 11-E 9037

HACI'NIN ANISINA

Yaşamak için mücadele etmişti,
Kötülükleri hiç önemsememişti,
Arkadaşlarını hep gülümsetmişti,
Hacı!Bu sınıf seni çok sevmişti.

Aziz MENGE 11/E

Okulumuzdan Haberler

*Okul kıyafetlerimiz daha kullanışlı ve daha şık kıyafetle değiştirildi. Okulda sporda da birlik beraberliği sağlamak için eşofmanlarımız da tek tipe dönüştürüldü.

*Okulumuzun zili ve ses düzeni değiştirildi.

*1987-1988'den beri uygulamakta olan çift öğretimden vazgeçerek tek öğretim sistemine geçildi.

*Tarihi okulumuz Tabiat ve Kültür varlıklarını Koruma Kurulunca koruma altına alındı ve önu ışıklandırıldı.

*Pansiyon yemekhanesinde kafeterya kabili özel bir bölüm açılarak hafta sonu ve belirli günlerde pansiyon öğrencilerinin televizyon izleyebilecekleri bir oda sağlandı.

*Pansiyon binasında gerekli tamiratlar yapılarak kalorifer tesisatı yenilendi.

*Okulun arka ve ön bahçeleri Melikgazi Belediyesinin yardımlarıyla yeniden düzenlendi.

*Spor salonundaki soyunma odaları öğrencilerin rahat istifade edebilecekleri hale getirildi, ısınma ve ışıklandırma sistemleri yenilendi.

*1998-1999 öğretim Yılı sonunda okulumuz Pansiyon öğrencileri Müdür Yardımcısı Fazilet KILINÇ'ın nezaretinde "PANSİYON TİYATROSU" olarak Cevat Fehmi BASKUT'un "PAYDOS" isimli sevilen eserini oynadılar. Paydos oyununda roller ve bu rollerde görev alanlar:

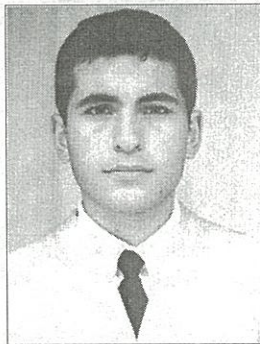

1) Elektrikçi:	Tuncay BORAN
2) Kamile:	Satı ASLANKOÇ
3) Safnaz:	Mefaret KAŞKAYA
4) Muhittin:	Kenan KARSLI
5) Hacı Hüsamettin:	Selçuk KILIÇARSLAN
6) Balıkçı Ahmet:	Soner GÜNDÜZ
7) Rıdvan:	Ahmet TEKEL
8) Ayşe:	Mine ORHAN
9) Salih Usta:	Hüseyin MUCUK
10) Ömer :	Tahsin MEŞE
11) Muhtar:	Sefa BORAN
12) İbrahim:	Cihangir ATICI
13) Hatice:	Elmas ULUÇAY
14) Murtaza:	Osman AKKO
Suflör:	Feride KARTAL

*Okulumuz Müdür Yardımcısı Yusuf ÖZMERDİVENLİ uzun yıllar emek sarfederek büyük özveriyle hazırladığı "KAYSERİ LİSESİ 100. ŞEREF BELGESELİ"nden dolayı Amerika ödülü kazanmıştır. Kendilerini tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

*Okulumuz 11-İ sınıfı öğrencilerinden Ertan EROĞLU İngiltere'de yapılan uluslararası Gençler TEKWANDO yarışmasında ikinci olarak gümüş madalya kazanmıştır. Kendisini kutluyor başarılarının devamını diliyoruz. Haydi Ertan senden önümüzdeki yıllarda altın madalya bekliyoruz. Bunu başarısın...

*Okulumuz 11-G Sınıfı öğrencilerinden Ramazan AÇIKGÖZ okçuluk Sporunda istikbal vaadediyor. 1996 da Kayseri'de yapılan Yıldızlar Katogorisinde Kayseri birincisi, 1997 de Kayseri Şampiyonasında Yıldız Gençler Katogorisinde Kayseri üçüncüsü ve yine 1998 Yılında yapılan Kayseri birinciliğinde Gençler Katogorisinde Kayseri üçüncüsü olarak madalyalar kazanmış 1999 yarışmaları için hazırlık çalışmalarını devam etmekte olup Ramazan'dan başarılar bekliyoruz.

Ramazan AÇIKGÖZ

* Okulumuz Y-D, 3-B Sınıfı öğrencilerinden Gülay ÖZ-CURT'un Atatürk Kültür ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi tarafından "80. Yıl dönümünde Milli MücadeleninAskeri, Ekonomik ve Sosyal yönleriyle değerlendirilmesi" Konulu Türkiye çapında açılan Kompozisyon yarışmasında teşvik ödülü, plaket ve 40 Milyon ödül kazanmış, ödülünü başbakan Yardımcısı Sayın Devlet BAHÇELİ vermiştir.

Başarılarının devamını diliyoruz.

*Okulumuzda kurulan, il birinciliği ve Bölge üçüncülüğü kazandıran gururumuz Folklor Ekibi yeni dönem için çalışmalarına başlamış olup Fazilet Kılınc, Gülay Bayram ve Burçin İçellioğlu öğretmenlerimizin nezaretinde çalışmalarına devam etmekte olup, yeni başarılar bekliyoruz.

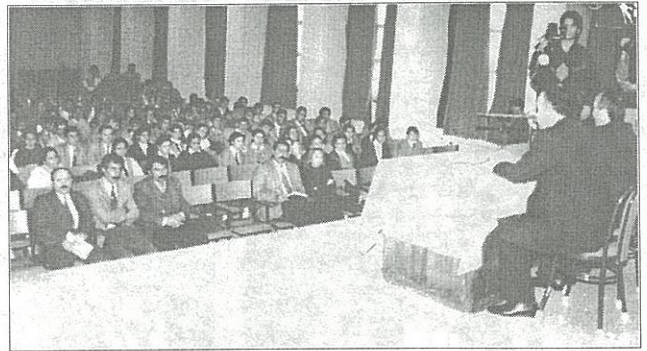
*Okulumuzda Beden eğitimi öğretmenimiz nezaretinde Basketbol, Futbol ve Tekvando takımları kurulmuştur.

* Beden eğitimi öğretmenimiz Tuncay Karabulut nezaretinde çalışan Basketbol takımımız Arif Molu E.M. Lisesi ve Kılıçarslan Fen Lisesi'ni yenerek il çapında iyi derece elde etti. Daha büyük başarılar diliyoruz.

*Okulumuz Konferans Salonunda okulumuz öğrencileri-ne İl Kültür Müdürlüğü tarafından 1999-2000 dönemi düzenlenen "Atatürk, Milli Mücadele, Milli Birlik ve Beraberliğin önemi" konulu konferans Erciyes Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Dekan Yardımcısı Prof.Dr. Mustafa KESKİN ve Erciyes Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Tarih bölümü öğretim üyesi Doç. Dr. Ramazan TOSUN tarafından verilmiştir.

* Marmara Depremi hepimizi üzüntüye boğmuştur. Depremzede vatandaşlarımızdan aramızdan ayrılanlara Allah'tan rahmet, hayatta kalanlara büyük geçmiş olsun diyoruz. Üzüntülerine bir nebze katkıda bulunmak üzere okulumuz personeli ve öğrencilerinden toplanan 558. 205. 000 TL. T.Halk Bankası Merkez Şubesinde Depremzedeler için açılan hesaba 20. 09. 1999 tarih, 838445 ve 88500 sayılı dekontlarla yatırılmıştır.

Hazırlayanlar:
Mine ORHAN Y.D. 3-D Elife DEVECİ Y.D. 3-D

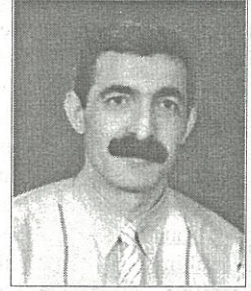
Nöbet Değişimi, Veda Edenler ve Aramıza Katılanlar :

Nöbet Değişimi :

Dergimizin baskısı bitmek üzere iken okulumuzda nöbet değişimi, diğer bir deyişle görev değişikliği oldu. "Mahkeme kadiya mülk olmazmış" derler 20.08.1998 tarihinde devraldığı müdürlük görevini sürdürmekte olan Kubilay AKYÜREK 30.11.1999 günü Müdürlük görevine yeni atanan Şemsettin ÖZGEDİK'e devrederek Kayseri Aydınlikeliler Lisesi'ndeki görevine dönmüştür. Sayın Kubilay AKYÜREK'e "Güle güle" derken okulumuzda olan hizmetlerinden dolayı teşekkür ederiz. Sayın Şemsettin ÖZGEDİK'e de "hoş geldiniz" derken yeni görevinde hayırlı başarılar dileriz.

Şemsettin ÖZGEDİK

Kubilay AKYÜREK

Veda Edenler :

1998-1999 öğretim yılının başı ile 1999-2000 öğretim yılının başını karşılaştığımızda Eğitim-öğretim kadromuzu meydana getiren arkadaşlarımızın birçoğunun aramızda olmadığını görüyoruz.

Bir kısmı emeklilik, bir kısmı mutata tayin nedeni ile aramızdan ayrılmışlardır. Buna karşılık bir çok arkadaşımız da aramıza katılmıştır. Ayrılanlara "güle güle", aramıza yeni katılanlara da "hoş geldiniz" diyerek her iki guruba da yeni hayat ve görevlerinde başarılar diliyoruz.

Mehmet BEDİZ
D.K. Ahi. Bilg. (Emekli)

Nilgün AYDOĞAN
Biyoloji (Emekli)

Canser ÖKTEN
Resim (Tayin - Denizli)

Serap ÇELİK
Felsefe (Tayin - Kıbrıs)

Nursun ALKAN
Edebiyat (Tayin - İzmir)

Fikret TÜZÜNGÜVEN
Fransızca (Emekli)

Ayhan MUTLU
Matematik (Emekli)

Ahmet AKSAKOĞLU
Aşçı (Emekli)

Aramıza Katılanlar :

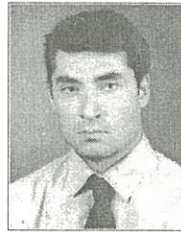
Belgen AKYOL
D. Dili ve Edebiyatı

Özge CAN
T. Dili ve Edebiyatı

Hatice Duygu TÜLE

Şemsettin KAYA
Felsefe

Tefvik Fikret KAYNAR
Matematik

Buket ULU
Biyoloji

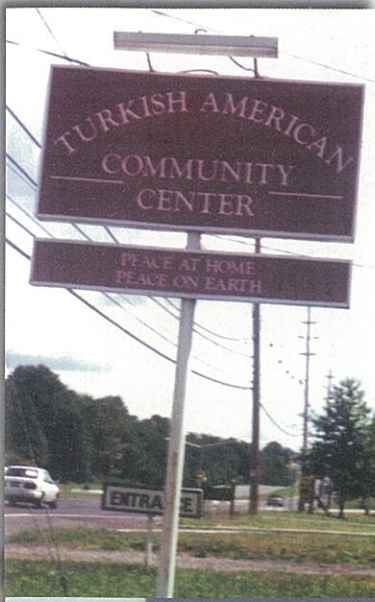
Burçin İÇELLİOĞLU
Müzik

Tuncay KARABULUT
Beden Eğitimi

Ali AKVEREN
Beden Eğitimi

Turkish-American Community Center, New Jersey'de toplumumuz için gerekli her türlü sosyal hizmetleri verebilmek için kurulmuş bir dernektir. Gönüllü olarak çalışan öğretmenlerimizimizin idaresindeki Mustafa Kemal Atatürk Okulu Türk çocuklarına Türk kültür, örf ve adetlerimizi öğretmeyi amaç edinmiştir.

Derneğin Yönetim Kurulu:

Başkan; Dr. Ata Erim,

Başkan Yardımcıları; Mustafa Kamil, Mehmet Reyhan, Leman Turnacıoğlu.

Genel Sekreter; Mehmet Ulema.

Veznedar; Refek Gedelec.

Bina Direktörü; Hasbi Hassen.

Üyeler; Ali Naci Akansu, Elmas Alkoç, Kezban Carrier, Sinan Coskara, İsmet Duru, Ethem Eriske, Aydın Harman, Adnan Karabulut, Yunus Kelmendi, Berrin Onbaş, Cihan Recep, İsmet Şark, Veli Toraman. **Denetleme Kurulu;** Ömer Yiğiter, Metin Erişke, Taner Kizar, Neceti Sipahioğlu.

(Dernekten muhtelif görüntüler)

BİR ZAMANLAR KAYSERİ... Artık tarih olup karpöstallarda kalan Kayseri manzaralarına raslayabiliyoruz. Bu resim Kayseri Cumhuriyet Meydanı'nın 1950-1960'lı yıllarını yansıtmaktadır. Resme baktığımızda birçoklarının önemli anıların bulunduğu Camii Köşk'ün, devlet işlerinin Kayseri'den yürütülmesinde beyin durumunda olan Vahitlik Kongre'nin, Askeri Hastane'nin, Tan Sineması'nın... ve daha niceyelerinin yok olduklarını görüyoruz. Elinde böyle resimleri, belgeleri olan öğrencilerimiz veya diğer Kayserili hemşehrilerimiz bunları bize ulaştırırlarsa tarihi yok olmaktan kurtarıp basına kazandırmış oluruz. Bu resim Amerika'da ikamet etmekte olan sayın Dr. Ömer TURNACIOĞLU'nun albümünden alınmıştır. Kendilerine teşekkür ederiz.